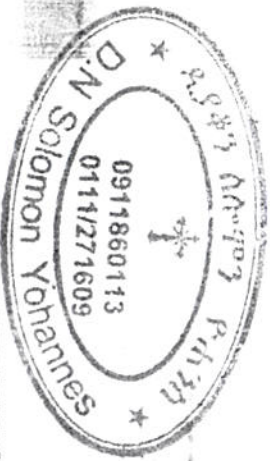


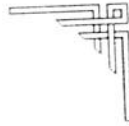
እኛም ትምህርት ለህዝብ ለናገራችን
 ለህዝብ ለህዝብ የሆነን
 ለህዝብ ለህዝብ የሆነን
 ደግሞ

የአንዳንድ ታዋቂ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት
 የሕይወት ውልብታ



የዚህ መጽሐፍ ቅርጽ
 ዓላማና ርእይ የሚመራው፣ ወደ ላይ ከፍ እያለና
 አተኩር የሚያድግ መጪ ትውልድ መናፈቅን
 ያመላክታል።

አዲስ አበባ
 ሰሙን ጀሺ ዓመት ክብረ በዓል
 © ሰሎሞን ጥላሁን / ሥምረት ገብረማርያም
 email: ethiodemak@gmail.com

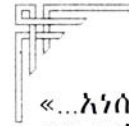


ሥነ ጽሑፍ ስርዓት

ፍትሕ አምላክ እንደው ትእግሥት እንዳሻው

የገጽ አቀማመጥና (Layout) የውጪ ሽፋን ምናሴ ዘውዴ

መብቱ በሕግ የሰሎሞን ጥላሁንና የሥምረት ገብረማርያም ነው ©፳፯ (2000)



መጠን ሪፖርት

«...እነሱም በዛ በገጽ ተግባርን አሞጋሽ ከተገኘህ ልበርታ» የሚያሰኝ፣ በሚገባ፣ በሚረዳ አገላለጥ የቀረበ፣ ሰብሰብ ያለ፣ በልብ የሚያድር ወሽኔ ሥራ!!

ኮሎኔል ሊቁ ዓለሙ - የሕግ አማካሪና ጠበቃ

ሁሉንም ዐይነት እንባቢ እንዳመጣው ያስተናግዳል፤ አስተናግጭም በውበቱ እያዋዛ እያባባና እያዘናና ያስተምራል።

ደርበው አዳኛ- በከተቤ መምህራን ትምህርት ኮሌጅ የዘገባ አጻጻፍና ሒሳብ ንባብ እንዲሁም የሥነ ጽሑፍ መምህር የነበረ

ትልቅ ሰውነት የሚገኘው ትልቅ ለመሆን በሚደረግ ራስ ወዳድ ተጋድሎ ሳይሆን መለኮት የሰጠንን ችሎታ ለሰው ልጆች ጥቅም ለማዋል በምናደርገው ትጋት መሆኑን ያሳየናል። ኢትዮጵያዊነትን የሚያፋፋ ድንቅና መሳጭ ዘገባ! በይዞታው ብስል ባቀራረቡ ኪን።

አቶ ንጉሤ ቡልቻ- ቃለ እግዚአብሔር አንባቢያን ማጎበር ዋና ጸሐፊ

ደማቆቹ በርቀትና በድንገጥጥ እናያቸው የነበሩትን አቅርቦት እንደናያቸው፣ በቅርብ ያሉትን ደግሞ በጥልቀትና በስፋት እንደናውቃቸውና የሕይወት ጉዞቻቸውን ከነበራቸው ምኞት፣ ተስፋና ተሳትፎ ጋር ገምግመን እንደናደንቃቸው የሚረዳ የታሪክ መስተዋት ሆኖ አግኝቼዋለሁ። ከዚህ መጽሐፍ በማንበብ የማይጠቀም ይኖራል ብዬ አልገምትም።

ንጉሤ ተፈራ (ዶ/ር) - ፖፕሌሽን ሚኒያ ሴንተር በኢትዮጵያ ዋና ተጠሪ

ታሪካችንን ታሪክ ባሰኙት ከዋክብት ብርሃን መድመቅን እንጂ በጉድፋቸው መሳለቅን የማናይበት፣ ከካህን እስከ ደራሲ፣ ከጦር ሰው እስከ ሃያሲ፣ ከስፖርተኛ እስከ በጎ አድራጊ እጅግ ብዙ ብዙ የሕይወት ፈርጥ የተላበሱ መከራያዎቻችንን ታሪክ በሕይወት ብፊት ያቀረበ ግሩም ሥራ!

አቶ ጌታቸው በለጠ - የኢትዮጵያ ደራሲዎች ማጎበር ፕሬዘዳንት



መክስተ ውልብታ

ቀዳሚ ጉዳዮች
መቅደም
መግቢያ
ደማቆቹ

፩

አኔሲሞስ ነሲብ (አባ ገመቹስ)

1842 - 1923

ከባርነት ወደ ላቀ ምዕርነት

ገጽ 21- 40

፪

ከንቲባ ገብሩ ደስታ

1848 - 1942

"የአለቃ ኅባው መዝገብ!"

ገጽ 41 - 56

፫

አለቃ ታዬ ገ/ማርያም

1853 - 1916

የጨለማው ብርታት የኅፈነነው ምዕር

ገጽ 57 - 72

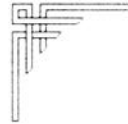
፬

አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍለ

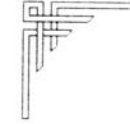
1864 - 1934

የቀለም ቀንድ የታላት ጉልላት

ገጽ 73 - 88



፩
ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይክዳኝ
1878 - 1912
ቀድሞ መጣ ቀድሞ ሐደ
ሩቅ አሰቦ ቅርብ ዐደረ
ገጽ 89 - 106



፲
ተስፋዬ ሣህሉ
1916-
የዛሬ አበባዎች የነገ ፍሬዎች
እንደምን አላችሁ ልጆች!
ገጽ 163 - 178

፲፮
ሻለቃ ባሻ ዋሚ ቢራቱ
1907 -
ትንፋሽ ረጅም እግረ ብርቱ
ገጽ 107 - 116

፲፩
ዓለማየሁ አበበ
1916-
በምድር እንደ ጉንዳን ታተረ
በሰማይ እንዳሞራ በረረ
ገጽ 179 - 194

፲፯
ይድነታችው ተሰማ
1914-1979
የአፍሪካ እግር ኳስ አባት
ገጽ 117 - 132

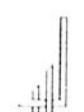
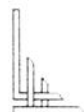
፲፪
ገርማሜ ንዋይ
1916-1953
"ጸመኛው አገረ-ገዥ"
ገጽ 195 - 210

፳
አለ ፈለገሰላም
1915-
ተማጣኝ ለበላይ
ሥዕል በኢትዮጵያ እንዲሆን ዘመናይ
ገጽ 133 - 148

፲፫
ቄስ ጉዲና ቴምሳ
1921- 1971
ፍትሕና እውነትን ለመታደግ የተከፈለ መሥዋዕትነት
ገጽ 211 - 226

፲፱
እማሆይ ጽጌ ማርያም ገብሩ
1916-
የመብቃ አርቅቆ ምናኔን ተጣብቆ
ገጽ 149 - 162

፲፬
ሰሎሞን ተሰማ
1926- 1972
ስለ ስፖርት ለፈፈ ሳይደክመው ዐረፈ
ገጽ 227 - 238



፲፮
ጸ.ጊዬ ገብረ መድኅን
1929-1998
ማኅደረ ሼክስፔር ትምክህተ አፍሪካ
ገጽ 239 - 256

፲፯
በዓለ ግርማ
1931-1975
ሰማዕተ ብርዕ
ገጽ 257 - 270

፲፱
አሸናፊ ከበደ
ውስጥ አዘንባይ ነፍስ አባባይ
1931 - 1991
ገጽ 271 - 282

፲፰
ዶ/ር ጀምበር ተፈራ
የዘመን ፍልሚያ በድኻ ጉያ
1935 -
ገጽ 283 - 304

፲፱
ደበበ ሰይፍ
ከዘመን ኩርፊያ
1942 - 1992
ገጽ 305 - 316

፳
ደራርቱ ቱሉ
ቀድማ የበራች ኮከብ
1964 -

ቅዳሚ ገ.ዳዮች

ምክንያተ ድምቀት

ከየሙያ ዘርፉና ከልዩ ልዩ የሕይወት መስኮች፣ የተረሱትንም ሆነ የታወሱትን አንዳንድ የኢትዮጵያ ታላላቅ ልጆች፣ ሚዛኑን በጠበቀ መሥራሪት፣ እጥር ምጥን ያለ የሕይወታቸውን ውልብታ (Life Profile) አስቀድሞ በተከታታይ ቅጽ በኋላም በአንድ የዳኅስ ጥራዝ በማስፈር አሁን ላለው ትውልድ ተስፋ ለመጨመር ትውልድ ደግሞ ትምህርት የሚሆን መጽሐፍ በማዘጋጀት፣ በአገር ውስጥና በውጪ ያሉትን ኢትዮጵያውን ተስፋ ማለምለምና ማበረታታት የዚህ መጽሐፍ ዐላማ ነው።

የዚህ መጽሐፍ ዝግጅት ዐበይት ዓላማዎች
የሚከተሉት ናቸው።

ተደራሲያን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተካተቱትን ደማቅ ባለ ታሪኮች አጭር የሕይወታቸውን መልክ ወይም ውልብታ ከማንበባቸው የተነሣ፣ ኢትዮጵያን አስመልክቶ ውስጥ አዘንባይነት (ወደ ውጭ ከማየት ወደ ውስጥ የማየት ዝንባሌ) እንዲያዳብሩ በማድረግ ኩነኔ ኢትዮጵያዊነትን ማስወገድ።

የገጸ ባሕርያቱ የሕይወት ውልብታ ያካተታቸውን አኩሪ ታሪክ በመጠቀም በእነዚህ ደማቆች ሕይወት ውስጥ የታዩትን የሕይወት ሥርዐቶች በመጠቀም ጠቃሚ እሴትን መሠረት ያደረገ የአስተሳሰብ ባሕል ለትውልድ በማስተላለፍ ኢትዮጵያዊነት የጀራት ኩራት እንዳይሆን ሠርቶ የመኩራትን ባሕል ማዳበር።

የደማቆቹን ዐበይት ክዋኔዎች በመግለጽ፣ ማን ምን ሠራ የሚለው ጥያቄ ለመጨመር ትውልድ መልስ የሌለው ወይም አስቸጋሪ ጥያቄ እንዳይሆን ጥያቄውን ቀድሞ መልስ በማዘጋጀትና ለወደ ፊት አጥኝዎች አማራጭ የሕይወት ታሪክ ማገናዘብ በማሰናዳት መጨመሩን ትውልድ ለብሩህ ተስፋ ማዘጋጀት።

በበጎ ምግባራቸውና ዐቢይ ክዋኔአቸው አንድ ሰሞን ብቅ ብለው ዳግም የተረሱትን በቋሚነት በማስታወስ ተከታታይነት ያለውና በመጨመር ትውልድ ሊቀጥል የሚችል የሕይወት ውልብታን ሥራ ማስተላለፍ።

አበርክቶት

ለሚመጡ - አበርክቶት ለዐደራ

ጥሎ ማለፍ፣ ወድቆ መታለፍ በመጨረሻ በነባር ትውልድ መካከል በአገራችን የተጣባን ክፉ በሽታ ነው፤ አያሳድግም! አገራችንን ስናስብ ከዛሬ ይልቅ ትናንት ገንኖ መታየት የለበትም፤ ዛሬም ትናንትናን መርገጥ የለበትም፤ ነገም ድንገት እንደሚመጣ ያልታሰበ ጉዳይ መቆጠር የለበትም። አገራችን ኢትዮጵያ የትናንትናን ታሪክ ሳትጥል፣ የዛሬን ትውልድ እያስተናገደች ነገን በተስፋና በሰላም እቅድ ውስጥ ልታካትት ይገባታል። ይህ ከማንም ይልቅ የመጨመር ትውልድ ዐደራ ነው። እነሆ ይህ መጽሐፍ ለዛሬ ልጆች ለነገ ደማቆች የአደራ አበርክቶት ይሁን!!

መጥታችሁ ድመቁ

-//-

ምስጋና

ለአልፋ አሜጋው ስለ ሰብብ የለህ ሰብብነቱ

ለረዳእያን

ገንዘብ የሚያስፈልገውን መንገድ እናንተ ባትሄዱልን ኖሮ መንገት ቀርተን ነበር

ቅድመ ጎትመት

ስት ብርሃኑ ዓሰማየሁ

ስት ዓርአያ የማነ፣ ስት ግበቡ ጋሹ፣ ስት ሰዛሬ መርሻ
ወ/ዊ ያፌድ ጥሳቡን፣ ወ/ፎ ኢትዮጵያ ስዩስ
ስት ሚሲዮን በሰጠ፣ ስት ዓሰማየሁ ኅዳሱ

ጎትመት

ሕይወት ብርሃን ቤተ ክርስቲያን
ዶ/ፎ ፈት ሲካሳ፣ ወ/ፎ ማሚቱ ተሾመ
ስት ሴኖክ ወንድሙ
ስት ማሙሻ ፈንታ፣ ስት ሙሱቀን ፈንታ
ስት ገረመው ግዛው፣ ዶ/ፎ ገብረመስቀል ዘብተማርያም

ድኅረ ጎትመት

ፕንሴሽን ሚዲያ ሴንተር ኢትዮጵያ

በጥንቅቅ ሥራ ላይ ለተሰለፉት ግለሰቦች

ዓይነተኛ ጉልበታችን እናንተ በመሆናችሁ ክፍ ያለ ምስጋና እናቀርባለን

ፍቅር እያሱስ ሁንዴሳ፣ ምኒልክ አስፋው
ሰሎሞን ገመቹ፣ ሁሴን ክድር
በጋይሉ ገብረ እግዚአብሔር
ፍቅር ይልቃል፣ ነጻነት ሰሎሞን
ቁምላቸው ፋንታሁን
ስሜታ ደሰ
ሔኖክ ዮሐንስ

መቅደም

ኢትዮጵያ የብዙ ደማቆች አገር መሆንዋ የታወቀ ቢሆንም ታሪካቸው በአግባቡ በወረቀት ላይ ቀልጥ የተመዘገበው የጥቂቶቹ ብቻ ነው። በተለያዩ የታሪክ አጋጣሚዎችና ባገኙባቸው ዕድሎች በአገር ውስጥና በውጭ አገር ዕውቀት ለመቅሰምና የበለጠ ግንዛቤ ለማግኘት የቻሉ አንዳንድ ኢትዮጵያውያን ያገኙትን ዕውቀት ለወገናቸው ለማድረስና አዳዲስ አሠራርንና አስተሳሰብን በሕዝባችን መካከል ለማስረጽ፣ አብዝተው የደከሙና ሕይወታቸውን አሳልፈው እስከ መስጠት የደረሱ ፋና ወጊ ምሁራን እንደ ነበሩ ይታወቃል። አገራቸውን ከውጭ ወራሪና ጠላት በመከላከል አኩሪ ታሪክ የወሩ፣ የሕዝባቸውን ደኅንነትና አንድነት እንዲጠበቅ ለማድረግ መሥረዳትና የከፈሉና አንፀባራቂ ታሪክ የወሩ ጥቂቶች አልበሩም። በደራሲነት፣ በሙዚቃ፣ በሥዕል፣ በስፖርት፣ በታሪክ፣ በሳይንስና በተለያዩ የኪነ ጥበብና የምርምር ሥራዎችም ኢትዮጵያን በዓለም የበለጠ እንድትታወቅ ያደረጉ ትናንትናም ዛሬም ደምቀው የሚታዩ ደማቅ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ብዙዎች ናቸው። የሚያሳዝነው ግን በነዚህ ሰዎቻችን ላይ የተደረጉት ጥናቶችና የተዘጋጁ የታሪክ መጽሐፍት በጣሙን ውስን መሆናቸው ነው። ታሪካችን በጭገ አልዘገባቸውም። ስለሆነም እንኳን በሩቅ የነበሩትን ቀርቶ በቅርብ ያሉትንም ደማቅ ኢትዮጵያውያን አብዛኛው ሕዝብ የሚገባውን ያህል አያውቃቸውም። አንብቦ የሚረዳበት አጋጣሚ ወይም ዕድል በበቂ ሁኔታ አላገኘም።

ይህ መጽሐፍ የኢትዮጵያዊነት ስሜትን፣ የአገርና የሕዝብ ፍቅርን ተላብሰው በተሰማሩበት መስክ ሁሉ አገራቸው ተገቢውን ዕውቀትና ክብር እንድትላበስ ታሪካዊ ጥረት ያደረጉትን ያስተዋውቀናል።

ደማቆቹ ሁኔታዎች እንደ ዛሬው በአብዛኛው ባልተመቻቸበት፣ የመንግሥት ግንዛቤም ሆነ ድጋፍ እምብዛም

በማይታይበትና የሕዝቡም ዕውቀትና ተሳትፎ ጠባብ በኑ በረበት ዘመን፤ የአገራችንን ሁኔታ ለመለወጥ ፋና ወጊዎቹ የተጓዙበትን ረዥም አድካሚ መንገድና ውጤታቸውን ስናይ የራሳችንን የሕይወት አካሄድና ለአገራችን ዕድገት ያደረግነውን በጎ ጥረት አጥብቀን እንድንጠይቅ እንዲሁም እኛ ዛሬ ከምንገኛበት የተሻለና አመቺ ሁኔታ ጋር እንድናመዛዝን ያደርገናል።

ደማቆቹ በርቀትና በድንገዝግዝ እናያቸው የነበሩትን አቅርቦት እንድናያቸው፤ በቅርብ ያሉትን ደግሞ በጥልቀትና በስፋት እንድናውቃቸውና የሕይወት ጉዞአቸውን ከነበራቸው ምኞት፤ ተስፋና ተሳትፎ ጋር ገምግመን እንድናደንቃቸው የሚረዳ የታሪክ መስተዋት ሆኖ አግኝቼዋለሁ።

ከዚህ መጽሐፍ በማንበብ የማይጠቀም ይኖራል ብዬ አልገምትም።

ንጉሤ ተፈራ (ዶ/ር) ፖፕሌሽን ሚኒያ ሴንተር በኢትዮጵያ ዋና ተጠሪ

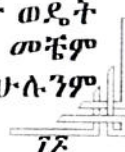
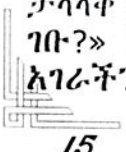


«ጨቡዴ ዳንዴ ሰኞ ተወለደ፤ ማክሰኞ ተጠመቀ፤ ረቡዕ አገባ፤ ሐሙስ ታመመ፤ ዓርብ ባሰበት፤ ቅዳሜ ሞተ፤ እሁድ ተቀበረ! የጨቡዴ ዳንዴ መጨረሻው ይህ ሆነ።»

ይህ ከላይ የተነበበው የልጆች የጨዋታ መዝሙር ነው። ይሁን እንጂ በሌላ መልኩ ደግሞ ቢታይ የብዙዎች የግል የሕይወት ታሪክ ሳይሆን አይቀርም። ወደዚህ ዓለም መጥተው በየት በኩል እንዳለፉ ሳይታወቅ እንደ አገባባቸው ሹልክ ብለው የወጡ ብዙ ናቸው። አንዳንዶች ደግሞ «የሰው በልቶ አይደሩም ተኝቶ» ዓይነት ናቸው። ውስጣቸው «ያለ ምክንያት መኖርን» የተቆጣ ነው። ለእነዚህ ዓይነት ሰዎች የሕይወት ተግዳሮቶች (Challenges) ዱብ ዕዳ ሳይሆኑ ዱብ ዕጣዎች ናቸው። የማሰናከያውን አለት የመረማመጃ ድንጋይ አድርገው ማለፍ ይችላሉ። አንድ አገር እንዲህ ዓይነት ሰዎች የበዙላት እንደሆነ ትፋፋላች፤ በየምክንያቱ ሲያንሱና ሲጠፉ ደግሞ ትቀጭራላች፤ ይህም ጥናትና ምርምር የማይጠይቅ ግልጥ ያለ እውነት ነው።

አገራችን ኢትዮጵያ ብዙ ደማቅ ልጆች አሏት። በኪነ ጥበቡ፣ በማህበራዊውና በኢኮኖሚው፣ በፖለቲካውና በሌሎች የሕይወት መስኮች የጥበብን ነፋሳት ያነፈሱ ቁጥራቸው ብዙ ነው። የእነርሱን ንፋስ ምን ታሪካቸውን ችላ ማለት «ጨቡዴ ዳንዴነት» ነው። የጀመርነው አዲሱ ሺ ዓመት እንዲህ ዓይነቱ የታሪክ ባለ እዳነት የማይሸጋገርበት እንዲሆን ተመኘን። ስለዚህ የኛዎቹ ከዋክብት ለመጨው ዘመን ተስፋ ድምቀት እንዲሰጡና በአንድ ሰማይ እንዲንተገተጉ ፈለግን።

ይሁን እንጂ እንዲህ ዓይነቱ የከዋክብት አሰጣ ይጀመራል እንጂ አያልቅም፤ በዚህ ቅጽ ከስፈሩት የኛዎቹ ታላላቅ ሰዎች የሕይወት ውልብታ «እገሌና እገሊት ወዴት ገቡ?» የሚሉ አንባቢዎች በእርግጥ ይኖራሉ። መቼም አገራችን ኢትዮጵያ የብዙ ደማቆች አገር ናትና የሁሉንም



የሕይወት ውልብታ በአንድ መጽሐፍ ማካተት አዳጋች ነው። በተጨማሪም ይህ በእጃችን ያለው መጽሐፍ ቅጽ አንድ ነው፤ ገና በቅርቡ በሁለተኛ ቅጽ ከዋክብት ይደምቃሉ፤ በየቅጹ ሰማይ ይፈነጥቃሉ። ስለዚህ ንገሩን እናዳምቃቸው ጠቁሙን እናጃግናቸው እንላለን። እነዚህ በቅጽ አንድና በሌሎች ተከታታይ ቅጾች የሕይወት ውልብታቸው ሊካተት የሚገባቸው ግለሰቦች፣ የሚከተሉትን ነጥቦች ከሞላ ጎደል ማሟላት ይኖርባቸዋል ብለን አስበናል።

ፋና ወጊነት፦ በሙያ መስካቸው ወይም በታወቁበት ነገር የመጀመሪያው ሆኖ መገኘት።

ልዩታ/ብርቅነት/፦ በዚህ በታወቁበትና ፋና በወጉበት ጉዳይ ከሌሎች ልዩ መሆናቸውን ማስመስከራቸው።

አስሚነት፦ ይህ ልዩ ያደረጋቸውና የታወቁበት ነገር በማግበረ ኤኮኖሚያዊ ጉዳይ በአገርና ከዚያም በላይ እንደ ጨው ማስማቱ።

ዘላቂነት/ዘመን አይሽፊነት/፦ ይህ በመስኩ ልዩ መሆን በአገሪቱ ተከታታይ ትውልድ በዘላቂነት ተይዞ መቀጠል መቻሉ።

ሰፊነት፦ ይህ ለውልብታ ያበቃቸዋል ተብሎ የታመነው ዐቢይ ክዋኔአቸው በመጀመሪያ የሙያ መስካቸውን፣ ከዚያም አጠቃላይ የማግበረሰቡን አስተሳሰብ ከመለወጥ አንጻር ያለው የጉልህነት ተጽእኖ ።

ጽናት፦ በተሰማሩበት የሙያ መስክ ወይም በታወቁበት ጉዳይ ያሳዩት ምሳሌነት ያለው የዓላማ ጽናት።

ምንም እንኳ ይህ መጽሐፍ «የታሪክ መጽሐፍ» ባይሆንም የኢትዮጵያ ታሪክ የኢትዮጵያውያንና የኢትዮጵያውያት ታሪክ ነውና የአገራችን ታሪክ ከሰዎች ታሪክ ተነጥሎ ሊታይ የሚችል አይደለም። በየትኛውም አገር ቢሆን ትውልድ የሚቋደሰው በረከት ሁሉ የፋና ወጊዎች ውጤት የሆኑ ግኝቶችን ነው። እንዲህ ዓይነት

ሰዎች ሲረሱ የአገር ቁራሽ እንደ መርሳት ይቁጠራል። እነርሱ በማይታወሱበት ሁኔታ የምንኖረው ኑሮ አሰልቼ ነው። «እነርሱ ያለ እኛ እኛም ያለ እነርሱ ምሉዕነት ይኖረን ይሆን?» ብለን ለመጠየቅ እንገደዳለን።

ይህ የደማቆቻችን የሕይወት ውልብታ የእነዚህ ሰዎች ሙሉ የሕይወት ታሪክ አይደለም። የአንዳንዶቹ ሙሉ የሕይወት ታሪክ ራሱን በቻለ ሙሉ መጽሐፍ ሰፍሯል (ለምሳሌ የከንቲባ ገብሩ ደስታ እና የካፒቱን ዓለማየሁ አበበ እንዲሁም የሌሎች የሕይወት ታሪክ)። እንዲህ ዓይነቶቹንም መጻሕፍት ያገኘናቸውን ያህል ለምንጭነት ተጠቅመናል። ይህ ውልብታ የደማቆቻችንን ደካማ የሕይወት ጎን በቀጥታ አይዳስስም። ይህ የሆነው ግን እንደ ሰው ደካማ ጎን የላቸውም ለማለት ሳይሆን እንዲህ ዓይነቱን ሒሳዊ ትንተና መስጠት የሚቻለው በሰፊ ጥናት ተደግፎ ሙሉ የሕይወት ታሪክ ሐተታ በሚሰጥበት ሰፊ ሥራ ውስጥ ነው ብለን ስለምናምን ነው። ይሁን እንጂ አተኩረው ለሚያነቡ ተደራስያን ይህንን ሒስ ሊፈልጉ የሚችሉባቸው ነጥቦች አይታዩም። ይህ መጽሐፍ ቃኝ እንጂ ሐታቲ (የሚያትት) አይደለም። ለዚህ ነው «ውልብታ» ያልነው።

አብረን እንጀምሩ አብረን እንድመቅ
እኛዚአብሔር ይርዳን!

:

ከነሆ ደማቆቹ



ልናውቃቸው የሚገቡን

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የደማቆቹ ቅደም ተከተል ዘመን ቅደም ተከተል (Chronological Order) ነው።

ይህ መጽሐፍ በ160 ዓመታት ውስጥ የታዩ አንዳንድ የኢትዮጵያ ደማቅ ልጆች የሕይወት ውልብታ ነው። ከዚህም የተነሳ በዚህ ቅጽ ያልተካተቱ በርካታ ኢትዮጵያውያን ደማቆች አሉ። ይሁን እንጂ በዚህ ቅጽ ያልተካተቱ አንዳንዶች ደግሞ በቅርቡ በቅጽ ሁለት ይደምቃሉ።

ይህ መጽሐፍ ምንም እንኳ ታሪካዊ ጉዳዮችን የሚጠቃቅስ ቢሆንም የግለሰቦች የሕይወት ውልብታ መጽሐፍ እንጂ «የታሪክ መጽሐፍ» አይደለም።



፩



አኒሲሞስ ነሲብ (አባ ገመቺስ)
1842 - 1923
ከባርነት ወደ ላቀ ምዕርነት

ልቤ አታስጨንቀኝ፣ ሆይም አትኅርብጠኝ
ትንሽ ፋታ ስጠኝ ፅረፍቴን አትንሳኝ
እንዳሸልብ ተወኝ ምድሬን አታስታውሰኝ
ፅልመት አታልብሰኝ
ሆይ የቻለውን ይዞ ያደረውን
ኅዘኔን ብሶቴን
አሀይም አይችለው ጀርባው አይሸከመው
ታዲያ ምን ልሁነው ምኔን ምን ላድርገው

በ1842 በቀድሞ አጠራር ኢሉባቦር ክፍለ አገር፣ ሁሩሙ በምትባል ትንሽ መንደር ተወለደ፤ «ስምን መልአክ ያወጧል» እንዲሉ፣ «ሂካ» የተሰኘ የተፀውያ ስም ተሰጠው። ይህ፣ «ተርጓሚ» ለተሰኘው የአማርኛ ቃል አቻ ቀረቤታ ያለው የኦርቶዶክስ ስያሜ ከ «ሰውየው» ኋላኛ የሥራ ሕይወቱ ጋር የተጣመረ በመሆኑ በርካቶችን ሳያስደምም አላለፈም። ምዕዋ ዘልቆ በስመ ጥምቀቱ «አኔሲሞስ» የሚል መጠሪያ የተሰጠው ሂካ በኦርቶዶክስ ቋንቋ ቅዱሳት መጻሕፍትንና ሌሎችንም ጽሑፎች በመተርጎም ለቋንቋው ሥነ ጽሑፋዊና ሥነ ልግናዊ ዕድገት ሁነኛ አስተዋጽኦ አድርጓል። ይሁን እንጂ፣ አኔሲሞስ ወደዚህ ዐቢይ የትርጉምና ጽሑፍ ሥራ ከመዝለቁ አስቀድሞ መሪርና አስከፊ በሆነ የሕይወት ስርጉም ውስጥ አልፏል።

ገና የአራት ዓመት ልጅ ሳለ ወላጅ አባቱን ሞት ነጠቀበት። ድንጋጤው በቀረው ቤተ ሰብና በጨቅላው ሂካ ሕይወት የጨለማ ድባብን አጠላ። የመከራው ገፊት በዚህ ሳያበቃ ተጨማሪ ስቃይና ኅዘን ወደዚህ ጎጆ መንደርደር ጀመረ።

በዘመኑ የድግውን ኅተራ እየገለበጠ፣ ከብት በዝርፊያ እየነዳ፣ እንደ ቋያ እሳት ቀዬ እያጋየና የሰፈሩን ማቲ ለባርነት እየዳረገ የሚዘዋወር የሽፍታ መንጋ በሁርሙ መንደር ዘልቆ ጎሎን ማመስ ጀመረ። ይኼኔ የሂካ ወላጅ እናት ከዚህ መግት ልጇን ለመታደግ ሽሽት ገባች። ሆኖም የዕለቱ ጀምበር ፊት ነስታት ኖሮ ሰይፍ ከሚነቀንቁ የሞት መልአክተኞች ጋር ፊት ለፊት ተፋጠጠች። በወቅቱ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ የነበረው ሂካ ያቺን ቅጽበት ከጊዜ በኋላ እንዲህ ያስታውሳታል፦



ጳጳ

አንድ ሰው እየተንደረደረ መጣና እጄን በመጎተት ወደ ራሱ ሳበኝ፤ እናቴም የተቀረውን እጄን አጥብቃ በመያዝ፣ «ፈጽሞ አትወስደውም!» ስትል ተከላከለች፤ ይኼኔ ሰውየው ሰይፍን መዘዘና፣ «የማትለቁው ከሆነ ሁለታችሁንም እገድላለሁ!» ሲል ዛተ። እናቴም፣ «ከሚሞትብኝ ባርነት ቢገባ ይሻላል።» በማለት እጄን አላላች።

በዚህ ዘግናኝ ሁኔታ ከእናቱ መዳፍ ተመንጭቆ በወን- በዴዎች እጅ የወደቀበት ቅጽበት ከቶም ከምናቡ እንዳልተፋቀና ውስጡንም ያባትተው እንደነበረ፣ በ1886 ባሳተመው መጽሐፍ ውስጥ በጫራት ስንኝ አማካይነት መገንዘብ ይቻላል። ግጥሙ በባርነት ተፈንግሎ ሳለ ለሚያፈቅራት እናቱ፣ ለትውልድ መንደሩና ለዘመዶቹ ናፍቆት ያሰማው የውስጥ ነዲድና ጥልቅ ኅዘን ነፃብራቅ ይመስላል። ግርድፍ ትርጉሙ እንዲህ ይነበባል፦

ወዴት እንዳተናሽ ምነው አልነገርሽኝ
 ፍቅ አገር ስትነገጁ ለምን አልጠራሽኝ
 እንዲህ ከመለየት በናፍቆት ተቃጥሎ
 እንዲህ ከመራራት በስሜት ነሁልሎ
 ምነው በወሰደኝ ያገሬ ወንዝ ባሮ

በባሪያ ፈንጋዮች ታፍኖ ከተወሰደ በኋላ ከቀዬው ብዙም ወዳልራቀ ኅጥ ባርነት ገባ፤ ሳይወድ ታግቶ ስለ ተዳረገበት የባርነት ቀንበር ሲያወሳ፦

ማንኛውም ሰው ባሰኘው መንገድ ያዘኛል፤ ታዲያ የቱን ትዕዛዝ አስቀድሜ የትኛውን እንደማስከትል ግር ይለኛል፣ ይሁን እንጂ በተቻለኝ መጠን ትዕዛዜን ሁሉ ለማድረግ እጥራለሁ።



ጳጳ

ልጁ ከነበረችበት ቦታ ብዙ በማያስገዝ መንደር ውስጥ መሸጡን የሰማችው እናት፣ ማናቸውንም ዋጋ ከፍላ የሆኗን ፍሬ ለመታደግ ወደ መጀመሪያ ጌታው ዘንድ ተጓዘች፤ አሳዳሪው፣ እሱን ፍለጋ ለሚመጣ ሰው ገጽታውን እንዳያሳይ ቢያስጠነቅቀውም ሂካ እናቱን ባየበት ቅጽበት ያን ትዕዛዝ ለማክበር አቅም አልነበረውም። ይሁን እንጂ ይህ የልጅና የወላጅ ፍቅር የወለደው የድፍረት ድርጊት በብላቴናው ሂካ ላይ ሌላ መዘዝ ጫረበት፤ እናቱ፣ አሳዳሪው በተመነሳት ዋጋ ልጁን ለመግዛት ከተስማማች በኋላ ክፍያውን ለመፈፀም ወደ መንደሯ በተመለሰችበት ጊዜ የሂካ ጌታ ልጁን ከቶም መልሳ ወደማታይበትና ራቅ ወዳለ ግዛት በሽያጭ ወረወረው።

በተመሳሳይ የሽያጭ ልውውጥ ከአንዱ አሳዳሪ ወደ ሌላው እየተሸጋገረ ክፉኛ ተገላልፏል። የምጽዋን ዐፈር ረግጦ ባሪያ እየገዛ ነጻ በሚያወጣ በአንድ የፈረንሳይ ቆንሶል እጅ እስኪገባ ድረስ ሁለቱ ተፈንግሎ አራት ጊዜ እንደ እቃ ተቸርቸሯል። የባርነትንም ገፈት ጨልጧል። በተለይም ወደ ምዕዋ ያጓዘው የመጨረሻ አሳዳሪው ክፉና አስጨናቂ ከመሆኑ የተነሳ፣ ሂካ ምሬት ገብቶ የቋጠራት ስንኝ የዚያን ወቅት መሪ ገጽታ በከፊልም ቢሆን ታመላክታለች።

ልቤ አታስጨንቀኝ፣ ሆኔም አትጎርብጠኝ
ትንሽ ፍታ ስጠኝ ዕረፍቴን አትንሳኝ
እንዳሸልብ ተወኝ ምድራን አታስታውሰኝ
ዕልመት አታልብሰኝ
ሆኔ የቻለውን ይዞ ያደረውን
ኅዘኔን ብሶቴን



አሁንም አይችለው ጀርባው አይሸከመው
ታዲያ ምን ልሁነው ምኔን ምን ላድርገው

ተነስቼ ብከንፍ ምድራቱን ለቅቄ
ይደርሱብኝ ይሆን ፈቀቅ ከማለቱ

ወይስ ተቀምጠው እንባዩ ባንጥበው
ይታዘቡኝ ይሆን እንደ ጅል ሰው ቆጥረው

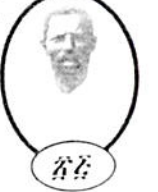
ሲል የልጅነቱን የውስጥ ሕቅታና ፍፍቆት ካደገ በኋላ በወረቀት ላይ ቢያንጥብ ማን ሊፈረድበት ይችላል?

መኩሪያ ቡልቻ፣ «Onesimos Nesib's Pioneering Contributions to Oromo Writing» በሚለው ጽሑፉ እንደ ገለጸው፣ በዚህ የባሪያ ሽያጭ ዝውውር ወቅት ነበር በአንዱ ጌታው አማካይነት «ነሲብ» የሚል ስም የተሰጠው። በዚያ የ18ኛው መቶ ክፍለ ዘመን መገባደጃ፣ ወርነር ሙንዚንገር የተባለ ስዊዳዊ ምሁርና አገር አሳሽ፣ የፈረንሳይ ቆንሶል ሆኖ በምጽዋ ይኖር ነበርና የሂካ የመጨረሻ ጌታ ለዚሁ የፈረንሳይ ቆንሶል በሽያጭ አስተላልፈው፤ ሙንዚንገርም ከባርነት ነፃ በማውጣት ወደ ፒተር ሉንድሃል ሸኘው።

በፒተር ሉንድሃል እጅ መውደቁ ለሂካ የተመቻቸ አጋጣሚን ፈጠረለት፤ ከመጀመሪያ መምህሩ ከሉንድሃል ዘንድም ቃለ እግዚአብሔርን ጠንቅቆ ለማወቅ የሚያስችለውን እድል አገኘ። ታኅሣሥ 24/1872 ዓ.ም ሉንድሃል የሂካንን ሁኔታ አስመልክቶ በጻፈው ማስታወሻ፦

ከጥቂት ወራት ቆይታ በኋላ ሂካ ክርስቶስን አመነ፤ እናም ተጠመቀ፤ በራሱ ምርጫም፣ እኔሲሞስ የተሰኘውን የክርስቲና ስም ተቀበለ። እኔሲሞስ የልብ ወዳጅ፣ ሊቀርቡት የሚገባ፣ ትሁት፣ ፈጽሞ ደክመኝን የሚያውቅ ነው። አሁንም የአማርኛን መጽሐፍ ቅዱስ ጠንቅቆ ከማንበብም በላይ በውስጡ ያሉትን ዕውቀቶች ከቅን ልብ ጠልቆ ተረድቷል።

ሲል አብራርቷል።



«The Swedish Mission in Ethiopia» የተሰኘውን ጽሑፍ የጻፈው ዓለም እሸቱ እንደገለጸው፣ ቀዳሚዎቹ የሉንድሃል ተማሪዎች ኦኒሲሞስን ጨምሮ በቁጥር ስድስት ሲሆኑ፣ ትምህርት ቤቱ፣ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ በካታሊኒዝም፣ በአጠቃላይ ታሪክ፣ በጂኦግራፊ፣ በአርትሚቲክ እና በቋንቋ (አማርኛ፣ ኦሮምኛ፣ ስዊድንኛ፣ ጀርመን) ተማሪዎችን ያሠለጥናል፤ የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስም እንደ አንድ የማስተማሪያ መጽሐፍ ያገለግላል ሲል ጽፏል።

ኦኒሲሞስ ትምህርት በመቅሰም ረገድ ልቡናው ብሩህ እንደ ነበር በትጋቱና ባስመዘገበው ውጤት አሳይቷል። ታዲያ በዚህ ወጣት ውስጥ ያለውን ዕውቀት የመሻት ጉልበት የተገነዘቡ የውጭ አገር መምህራን ልጁን ምዕዋ በሚገኘው የገዢ ደረጃ ትምህርት ብቻ ሊገቡት አልፈለጉም፤ እናም ለበለጠ ትምህርት ባህር ገምጦ ይጓዝ ዘንድ እድል ከፈቱለት።

ሰኔ 1886 ዓ.ም መድረሻውን ስዊድን በማድረግ የምዕዋን ወደብ ለቀቀ። አድራሻም ሆነ መንገድ መሪ አልተኩተለውም። በአሌክሳንደሪያ (እስክንድሪያ) በቪይና፣ በበርሊንና በሌይፕቲን ቀገፎ ካለፈ በኋላ ባቡር ተሳፍሮ ስቶክሆልም ገባ። «Onesimos Nesib የተሰኘውን መጽሐፍ የደረሰው ተርፋሳ ዲጋ፣ በኢትዮጵያ ጥናት ተቋም የተዘጋጀውንና ለጎትመት ያልበቃውን፣ «Dictionary of Ethiopian Biography» በመጥቀስ ኦኒሲሞስ የእስካንድኒሲያንን ምድር ለመርገጥ የበቃ የመጀመሪያው የአሮሞ ተማሪ እንደ ነበር ይነግረናል።



ምዕዋ ሳለ የጀመረው የስዊድን ልሳን ለተከታዩ ትምህርት አስፈላጊ ሆኖ በመገኘቱ ጠለቅ ያለውን የቋንቋ ጥናት ገፋበት፤ በጥቂት

ጊዜ ውስጥም ቋንቋውን አስገበረ። ከዚያም በትምህርት ቤቱ ወደሚሰጠው መደበኛ ትምህርት ዘለቀ። በዚያም የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት፣ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ፣ አጠቃላይ ሳይንስ፣ ጂኦግራፊና ቋንቋን (ሳቲን፣ ግሪክና ዕብራይስጥ) በዋነኝነት አጠና። ቁስ ተስገራ፣ «Abba Gammuchis, Onesimos Nesib» በተሰኘ ሥራቸው፣ ኦኒሲሞስ አማርኛን፣ ዐረብኛን የስዊድንና የእንግሊዝኛ ቋንቋዎችን ይናገር እንደ ነበርና ጀርመንኛ ቋንቋንም ማጥናቱን ይነግሩናል። ኢዶሳ ገመቼስ በጻፈው፣ «የኦኒሲሞስ ነሲብ አጭር የሕይወት ታሪክ» በተሰኘ ጽሑፍ ደግሞ ትግርኛና ጣሊያንኛ ቋንቋዎችን ይናገር እንደ ነበር ተገልጿል።

ስቶክሆልም በሚገኘው «የሐንሎንድ ሚሽነሪ ትሬኒንግ ኢንስቲትዩት» ከአምስት ዓመት የትምህርት ቆይታ በኋላ ሁለት ስዊድናዊያንን አስከትሎ ስቶክሆልምን በመልቀቅ ወደ አገሩ አቀና። መስከረም 1873 ምዕዋ ደረሰ፤ ቀደም ሲል በወደብ ከተማ የነበረው የሚሲዮኑ ትምህርት ቤት ከምዕዋ 10 ኪ.ሜ ርቃ በምትገኘው እምኩሉ (እንደ አቶ ገብረመድኅን ገብተእግዚ አባባል) ተዛውሮ ኖሮ ከባልደረቦቹ ጋር ወዲዚያ አቀና፣ ብዙም ሳይቆይ የአፄ ቴዎድሮስ ጸሐፊ የነበረውንና በወቅቱ በጣሊያው በመምህርነት የሚያገለግለውን የጎጃሙን ተወላጅ የአለቃ ኅይሉን ልጅ፣ የአሥራ ዘጠኝ ዓመቷን ኮረዳ ምሕረት ኅይሉን አገባ።

በእምኩሉ ቆይታው ከማስተማር ባሻገር ወደ ምዕራብ ኢትዮጵያ ለመሻገር የሚያስችለውን የጉዞ እቅድ ይነድፍ ጀመር። ፕሮፌሰር ባሕሩ ዘውዴ *Pioneers of Change in Ethiopia* በተሰኘው መጽሐፍቸው ላይ በገለጹት መሠረት በወቅቱ አፄ ዮሐንስ



በሚሲዮናውያን ላይ አርገውት በነበረው የእንቅስቃሴ እገዳ ምክንያት ከሰሜን ኢትዮጵያ ወደ ምዕራብ ኢትዮጵያ ለመዝለቅ መካከለኛ የአገሪቱን ክፍል ሰንጠቀ መንዝ የሚይደፈር በመሆኑ የኦሪጎኖስ ቡድን አቅጣጫውን በሱዳን በኩል በማድረግ ወደ ወለጋ የመግባትን እቅድ ከአምስት ኢትዮጵያውያንና ከሁለት ስዊድናዊያን ጋር አዘጋጀ። እቅዱንም በተግባር ለመተርጎም ገዞ ተጀመረ፤ ብዙ እጅግ ብዙ ተጓዙ። አያሌ በረሃዎችንም አቆራረጡ። በቀይ ባሕር የተደረገውን የባሕር ገዞ ጨምሮ መንገዳቸው ሁለት ወር ፈጀ። በመጨረሻም ወደ ምዕራብ ኢትዮጵያ ድንበር ቢቃረ-ቡም በጊዜው በነበረው የአካባቢ ግጭትና የፀጥታ መታወክ ምክንያት ካሰቡት ሳይደርሱ እቅዳቸው ጨነገ። ታዲያ በመገባደጃው ጠርዝ ላይ የውሃ ሽታ በመሆኑ ጥልቅ ሃዘን በሁሉም ላይ አጠላ። ልባቸው ተሰበረ። ያም ብቻ አይደለም። የበረሃው ንዳድ ጠንቅ ፅኑ በሆነ ደዌ ሁሉንም ያሰቃይና ያንገላታ ጀመር። ከመካከላቸው የቡድኑ መሪ የነበሩ ስዊድናዊው ጂ. ኢ. አርሄኒየስና የአሮሞው ተወላጅ ወጣቱ ፊሊጶስ በረሀው ውስጥ ሕይወታቸው ሲያልፍ የተረፉት ከብዙ ስቃይና ድካም በኋላ ወደ ምዕራብ ተመለሱ፤ ያም ሆኖ የበረሃው በሽታና መዘዙ ኦሪጎኖስንና ትሩፋኑን ለረጅም ጊዜ የሕመም ስቃይ ዳርጓቸዋል።

የመጀመሪያው ገዞ በእቅዱ መሰረት ባይከናወንም ኦሪጎኖስ ተስፋ አልቆረጠም፤ በእምኩሉ የማስተማር ሥራውን ተጠለ። አብሮም የተለያዩ መጻሕፍትን ወደ አሮምኛ ቋንቋ በመመለስ ለተከታዩ ገዞ ይሰናዳ ጀመር። በዚህ መካከል ማሠልጠኛ ተቋሙ የመንፈሳዊ መጻሕፍትን ኅትመት ለማሳደግ በ1878 ዓ.ም አነስተኛ የማተሚያ መኪና ወደ ኢትዮጵያ በማስመጣቱ 100 Songs and Psalms (Galata Waaqayoo



ጳጵ

Gofita Maccua) የተሰኘው የኦሪጎኖስ ሥራ የማተሚያ ቤቱ የመጀመሪያ ሥራ በመሆን የኅትመትን ብርሃን አየ።

ሁለት ዓመታት አለፉ። እንደገና ከጥቂት ሰዎች ጋር የሸዋን ግዛት አቋርጦ ወደ ምዕራብ ለማለፍ ጥረት ቢያደርግም የይለፍ ወረቀት በመነፈጉ ወደ እምኩሉ መመለስ ግዴታ ሆነበት። ተደጋጋሚ የሆነው ይህ ስኬት አልባ ገዞ ብዙዎችን ሲያሳዝን የኦሪጎኖስን እምነት ግን በአያሌው ፈትኗል። በአሮምኛ ሥነ ጽሑፍ የኦሪጎኖስን ፊር ቀዳጅ አስተዋጽኦ ያስተነተነው መኩሪያ በልቻ፣ ይህንን ገዞ በሚመለከት ተከታዩን ሐሳብ ሰንዝሯል። ከምጽዋ በመነግት አንዴ በሱዳን፣ አንዴ ደግሞ በጅቡቲ፣ ሌላ ጊዜ በመሀል አገር በማድረግ ከሚሲዮናዊያኑ ጋር ወደ ወለጋ ለመዝለቅ ያደረገው ያሳሰለ ጥረት በመሃል አገር ሹሞች መጨናገፍ የኦሪጎኖስን ልብ በእጅጉ አድምቷል። ይህንም ሰኔ 16 ቀን 1879 ዓ.ም. ከጸፈው ማስታወሻ መገንዘብ ይቻላል።

አሁንም እንኳ እንደ አመጸኞችና ረብሻ ቀስቃሾች ተቆጥረን መባረራችን ያሳዘናል... ለረጅም ጊዜ ስንናፍቀው ወደ ቆየነው ምድራችን እንሄዳለን ብለን ተደስተንና ተስፋም አድርገን ነበር።

ያም ሆኖ እንኳ ተስፋ ቆርጦ አልተቀመጠም። ከፍተኛ ጥንቃቄ የሚጠይቀውንና እጅግ አድካሚ የሆነውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቅርጽም ሥራ ይከውን ጀመር። ቀደም ሲል፣ አራቱ ወንጌላትን ጨምሮ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች በፍሬ፣ በዙብና በሉድዊሽ ክራምፍ አማካይነት ወደ አሮምኛ የተተረጎሙ ቢሆንም፣ እንደ ኦሪጎኖስ ሙሉውን መጽሐፍ ቅዱስ ለመተርጎም የተነሳ ግን አልነበረም። ኦሪጎኖስ ይህን ሥራ ከመጀመሩ አስቀድሞ የተለያዩ መጻሕፍትን የጻፈና ወደ አሮምኛ ቋንቋም የተረገሙ ሲሆን በወቅቱ፣



ጳጵ

አቻና ተስማሚ ቃላትን በማፍለቅ ረገድ ልዩ የቋንቋ ተስጥኦ በነበራት በአስቴር ገኖ ተራዳኢነት ተግባሩን ከግቡ ሊያደርስ በቅቷል።

አስቴር ገኖ በ1892 ስዊዘርላንድ የታተመውን የአኒሲሞስ የኦርዎኖ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ በእጅጉ የረዳች የቋንቋ ተስጥኦ የነበራትና ልቦ ብሩህ ኢትዮጵያዊ ነበረች። ምንም እንኳን ነጻ ከሆኑ ቤተሰብ ብትወለድም በሊሙ ንጉሥ ባርነት ተግባ ለሽያጭ ወደ አረብ ምድር ስትጓዝ አንድ የጣሊያን መርከብ የተሳፈረችበትን ጀልባ አስቁሞ የስዊድን ኤኅንጀሊካል ሚሽን ወደ ነበረበት ኤርትራ ምድር ይወስዳታል። እዚያም እምኩሉ በሚገኘው የሚሲዮናውያኑ ትምህርት ቤት እየተማረች እያለ የብሩህ አዕምሮ ባለስጦታነቷንና ለኦርዎኖ ቋንቋ ያላትን የተለየ ዝንባሌ ለማወቅ አኒሲሞስ ጊዜ አልፎጀበትም ነበር። አንዳንድ መረጃዎች እንደሚጠቁሙት አስቴር ከአኒሲሞስም ጋር ሆነ ለብቻዋ በርካታ ባሕላዊ የኦርዎኖ ተረትና ምሳሌዎች፣ መዝሙሮችና የመዝሙር መጻሕፍት አዘጋጅታለች። በ18ኛው መቶ መገባደጃም ከአኒሲሞስና ከሌሎች የኦርዎ ተወላጆች ጋር በመሆን ከኤርትራ ወደ ወለጋ በመሄድና ትምህርት ቤት በጋራ በመክፈት በነቀምት ከተማ በአስተማሪነት አገልግላለች። ከፍተኛ ጥንቃቄ የጠየቀው ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ ከፍጽሜ ለመድረስ በርካታ ዓመታትን ወስዷል። የአዲስ ኪዳን ትርጉም ከስባት ዓመታት ጽኑ ምጥ በኋላ ተወለደ፤ ብዙም ሳይቆይ የብሉይ ኪዳን ትርጉም ተጀምሮ ከብዙ ድካምና ጥረት በኋላ ሙሉው መጽሐፍ ቅዱስ በተፀነሰ በ13ኛ ዓመቱ ለፍሬ በታ። የመጽሐፍ መጠናቀቅ ለብዙዎች ደስታን ከማጎናጸፍ ባለፈ ለተከታዩ የወንጌል ጉዞ የውስጥ ጥንካሬን፣ በተለይም በገዛ ቋንቋው መጽሐፍ ለቀረበለት ሕዝብ የእውነትና የዕውቀትን ፈለግ በማመላከት ረገድ ዐቢይ የሆነውን ሚና ተጫውቷል። ይህንን መጽሐፍ ለማሳተምና የፊደል ለቀማውን ሥራ ለመከታተል አኒሲሞስ



፳

ወደ ስዊዘርላንድ መሔድና ዘጠኝ ወር ያህል መቆየት ነበረበት። ኅትመቱም እየተካሄደ ሳለ ቀደም ብሎ ከፍተኛ ትምህርት የተማረባትን ስዊድንን ለሁለተኛና ለመጨረሻ ጊዜ ጎበኘ። ዶ/ር ድርሻዬ መንበሩ ስለ አኒሲሞስ ነሲብ አጭር የሕይወትና የአገልግሎት ታሪክ በጻፉት ጽሑፍ እንደተጠቀሰው፣ አኒሲሞስ ይህንን የኦርዎኖ መጽሐፍ ቅዱስ ኅትመት ክትትል ዳር ሳያደርስ በኤርትራ እምኩሉ ትቶአቸው ከመጣው ቤተ ሰቡ ክፉ ወሬ ደረሰው። የመጀመሪያ ሚስቱ የነበረችው የነጃሚ ተወላጅ ምሕረት ከልጅ መውለድ ጋር በተያያዘ ሞታበት ስለ ነበር፣ የወለጋ ተወላጅ የሆነችውን ሊዲያ ደንቦን አግብቶ ይኖር ነበር። ወደ ስዊዘርላንድ ክሪሾና ለኅትመት ዘልቆ እያለ የትንሽ ሴት ልጁን ሞትና የሁለቱን ትልልቅ ልጆቹን በጠና መታመም ሲሰማ ተግባሩን አቋርጦ ፊቱን ወደ ሊዲያና ወደ ኤርትራ ሊያቀና ሲዘጋጅ ባለቤቱ ሊዲያ በፍጹም ሥራውን አቋርጦ መመለስ እንደሌለበት በደብዳቤ አሳወቀችው፤ ከዚህም የተነሳ በባለሙያዎች በድጋሚ ተሻሽሎ ለመታተም እስከ ተወስነበት ጊዜ ድረስ ለሰባ አምስት ዓመት ያገለገለውን የኦርዎኖ መጽሐፍ ቅዱስ እትመት አጠናቆ ወደ አገሩ ተመለሰ።

ቀደም ሲል ወደ ምዕራብ ለመዘለቅ የተደረገው ተደጋጋሚ ሙከራ እልባት ላይ ደረሰ። ሙሉው የኦርዎኖ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ተጠናቅቆ እንዳይታይ አኒሲሞስ ጥቂት ባልደረባቸው ይዞ ታኅሣሥ 1895 ዓ.ም መንገዱን ወደ አዲስ አበባ አቀና፤ ከረጅምና አድካሚ ገዞ በኋላ 1896 ዓ.ም መባቻ ላይ አዲስ አበባ ደረሰ። በወቅቱ እፄ ምኒልክ ወደ ሆሎታ ወርደው ስለ ነበር እስኪመለሱ ድረስ አዲስ አበባ ተቀምጦ መጠበቅ ግድ ሆነበት፤ በነዚያ የጥበቃ ቀናት መካከል ግን ሥራ ራቶ አልተቀመጠም፤ አቡነ ማቴዎስ ዘንድ በመቅረብ፣ «የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች» የተሰኘ ሥራውን አበረከተ። አቡነም፣ «መልካም! መልካም!» የተ-



፳፩

ሰኛውን ቃል ሰነድ። ቀጥሎም በአሮምኛ የተተረጎመውን መጽሐፍ ቅዱስ አቀረበ። ንጉሠ ወደ አዲስ አበባ እስኪመለሱም ድረስ አቡነን በተደጋጋሚ በመነብኘት ስለ መንፈሳዊ ጉዳዮች አውግተዋል።

አዲሱ ምኒልክ ወደ አዲስ አበባ እንደተመለሱ አቡነ ማቴዎስ፣ አኒሲሞስ ነሲብ የመጣበትን ጉዳይ ለንጉሠ ያቀርብ ዘንድ ሁኔታውን አመቻቹ። አኒሲሞስም ወደ ወለጋ ዘልቆ ለማስተማር የሚያስችለውን ፈቃድ ያገኘ ዘንድ ንጉሡን ጠየቀ። ከመጀመሪያው እትም አንዱ የሆነውን የአሮምኛ መጽሐፍ ቅዱስ ለአዲሱ ምኒልክ ገፀ በረከት አቀረበላቸው። ንጉሡም በደስታ ተቀበለ። ነጋድራስ ኅይለ ጊዮርጊስንም ባልደረባ በመስጠት የሚገጥመውን ችግር በአሮምኛው አማካይነት እንዲያቀርብ ትእዛዙ ሰጠ። ተከታዩን የይለፍ ደብዳቤም ሰጧቸው።

ሞላ አንበሳ ዘእምነገዳ ይዑዳ ዳግማዊ ምኒልክ ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ ይህን ደብዳቤ ይዞ ደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔር አገር ለሚያቀናው አኒሲሞስ ፣ ክርሱ ጋር ላሉ አስር ሰዎችና ሦስት ጠባቂዎቻቸው ፈቃድ ሰጥተናቸዋልና ማንም መንገዳቸው ላይ አይቁም

ምንም እንኳ አቡነ ማቴዎስ አኒሲሞስ የወንጌላውያን እምነት ተከታይ እንደሆነ ቢያውቁም ወደ ወለጋ ዘልቆ ቃል ወንጌልን በሆዘቡ ቋንቋ ያቀርብ ዘንድ የፈቀዱ ይመስላል። አኒሲሞስ እንደሚለው፣ መጽሐፍ ቅዱስ የሁለቱም የጋራ ሃብታቸው እንደሆነ ተገንዝበዋል። ታዲያ አቡነ በወል ከሚያስተሳስራቸው ከዚህ መጽሐፍ ሂዶ እንዲያስተምር የፈቀዱ ቢሆንም ከኢትዮጵያ አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን አስተምህሮ የተፋታ



፴፪

ትምህርት እንዳይሰጥ ግን አዘውታል። ለዚህም ይመስላል ተከታዩን ደብዳቤ ወደ ደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔር ዘንድ የሰደዱት።

..እጅግ ለተከበርከውና ለተወደደከው ደጃዝማጅ ገብረ እግዚአብሔር እንዴት አለህ? እኔ የማርቆስ አምላክ ይመስገን ደህና ነኝ። ይህ ከወደብ የመጣው አኒሲሞስ ወደ እኛ መጥቶ እንዲያስተምር ጠይቆናል። ከቤተ ክርስቲያናችን ትምህርትና እምነት የተለየ ጉዳይ አስተምሮ እንደሆነ እንድናውቀው አድርገው። ነገር ግን ከኛ ትምህርትና እምነት ያላፈነገጠ ትምህርት የሚሰጥ ከሆነ፣ ይቀጥል፤ ማንም አንዳች አይበለው።

የመጀመሪያ ጣቢያውን ነቀምት አደረገ። እንዳሰበው፣ ነቀምቴ አማካይ ስፍራ ብትሆንም የደጃዝማች ገብረእግዚአብሔር መቀመጫ ነጆ በመሆኑ በ1896 ዓ.ም. ወደዚያው አቀና። ደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔርም ለቡድኑ ከፍ ያለ አቀባበል አደረጉለት። አኒሲሞስም ደስተኛ የሆኑበትን አንድ የአሮምኛ መጽሐፍ ቅዱስ ቅጂ አበረከተላቸው። ደጃዝማቹም ከሌሎች መጻሕፍት ይልቅ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ምርጫቸው እንደሆነ ተናገሩ። ባይሩ ታፍላ እንደሚለው፣ አዲሱ ምኒልክ 1881 ዓ.ም የአማርኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ቅጂ ለደጃዝማች ልከውላቸዋል። ደጃዝማቹ በተለይ የአሮምኛው መጽሐፍ ቅዱስ መምጣት በግዛታቸው ለሚገኙ ተወላጆች በረከት እንደሚሆን በመግለጽ ከቀረጥ ነፃ የሆነ መሬት ሰጧቸው።

ከደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔር የተደረገለት አቀራረብ የሞቀ ከመሆኑ የተነሣ፣ የቤት መሥሪያ ቦታ ተሰጠው፣ እዚያው ቦታ ላይ ትምህርት ቤት ከፍቶ የአካባቢውን ልጆችና ወጣቶች ሰብስቦ ማስተማር ጀመረ። የአገራው



፴፫

ሰው ለትምህርት ያለውን ተነሳሽነት በማየትም፤ «መኸሩ ብዙ፣ ሠራተኞች ጥቂት» በመሆናቸው ከወደ እምኩሉ ተጨማሪ ሠራተኞች እንዲላኩለት ጠየቀ። ለዚህም ያገኘው አዎንታዊ ምላሽ የኦሪጎኖስንና የመሰሎቹን ወንጌላውያን እንቅስቃሴ ገሃድ እያደረገው መጣ። ይህ ድርጊቱም ሰላልተወደደለት የስደት ዒላማ ሆነ። አስቀድሞ በርታ ያሉትም አቡን ፊታቸውን አዞሩበት። ወለጋ መግባቱ፣ እንዲሁም የቀለምና የሃይማኖት ትምህርትን ለማስተማር እድል በማግኘቱ ደስተኛ ሆኖ ለጥቂት ጊዜያት ቢቆይም በእምነቱ ሳቢያ የደረሰበት ስደት ከፍተኛ ከመሆኑ የተነሣ ተቃዋሚዎቹ ከወለጋ አዲስ አበባ እያመላለሱ ሙግት ከመግጠምም አልፎ ንብረቱ እንዲወረስና በእግረ ሙቅም ታስሮ ወህኒ እንዲወርድ አድርጎታል። በአጭሩ ኦሪጎኖስ ለእምነቱም ሆነ ለነገው ኑሮ አንጻራዊ ዕረፍት ያገኘው በ1909 አካባቢ ከልጅ ኢያሱ ባገኘው የእምነት ነጻነት በኋላ ነው።

ኦሪጎኖስ ከወንጌል ሥራው በተጓዳኝ የቀለም ትምህርት፣ እንዲሁም ከነበረው መጠኛ የህክምና እውቀት በመነሳት ህመማን በነጻ ማገልገል ጀመረ። እንደዚሁ ከዙድኑ ጋር አብረው የመጡት አስቴርና ሌባን የእርሞ መኪንንት ሚስቶችን በየቤታቸው እየሄዱ ስለ ቤት እያያዙና ስለ ልጆች አስተዳደግ ያሠለጠኗቸው፣ ሌደል ያስቆጥሯቸውና ወንጌልንም ያስተምሯቸው ጀመሩ።

ምንም እንኳ መደበኛ ት/ቤት ባይኖርም፣ ኦሪጎኖስ የባላባት ልጆችን በመስብሰብ መጻፍና ማንበብ አብሮም ወንጌልን ማስተማር ቀጠለ። እንደ አንድ ማስታወሻው መሠረት፣ በመጀመሪያዎቹ የትምህርት ጊዜያት የተማሪዎች ቁጥር ከ20 የማይበልጥ ቢሆንም በ1887 ዓ.ም ግን ወደ 100 አድጓል። በዚህ መደበኛ ባልሆነ ትምህርት ቤት ውስጥ የደጃዝማች ገብረ እግዚአብሔርን ልጅ ጨምሮ ሦስት



፴፬

አገልጋዮቻቸው በኦሪጎኖስ ስር ተምረዋል። በርካታ ልጆችም በአማርኛ የተጻፉ የወንጌል ክፍሎችን ለማንበብ በቅተዋል፤ ይህም ኦሪጎኖስ በማኅበረ ሰቡ ዘንድ የነበረውን መከበር ክፍ አድርጓል።

የትምህርቱ አሰጣጥ እየሰፋ በሄደበት ሰዓት ላይ የዑኔታው አካሄድ ያሳስደሰታቸው የአካባቢው ካህናት አቡነ ማቴዎስ ዘንድ ያስኬደውን ክስ አቀረቡበት። ተቃውሞ ማስፈራራትና ዛቻ በተደጋጋሚ ይሰነዘርበት ጀመር፤ በዚህም ተስታይቷል፣ ተንገላቷልም። ይሁን እንጂ በእነዚህ ሁሉ ማዕበላት መካከል በመቅዘፍ ከወዳጆቹ ጋር ሆኖ በአካባቢውና አልፎም ራቅ ካለ ሥፍራ ለመጡ በርካታ ሰዎች ያበረከተው አስተዋጽኦ የተለያዩ ለውጦችን በኅብረተሰቡ ዘንድ ማምጣቱ አልቀረም። ይህንንም ከተከታዩ ደብዳቤ መገንዘብ ይቻላል።

... በጋብቻ ላይ የሚፈጸም ጋብቻን እና በአካባቢው የሚታዩ ጎጂ ልምዶችን አጥብቀን ተፋልመናል፤ እናም በዚህ በኩል ያደረግነው ትግል ተሳክቶልናል። ከዚህ ሌላ በኅብረተሰቡ መካከል ይዘወተር የነበረው የጥንቆላ፣ የድግምት፣ ለክፉ መናፍስ መሥዋዕት የማቅረብ ልማድ፣ ሐሰተኛ ምስክርነት፣ ውሸትና ሌላም ጎጂ ልምዶች ከዓመት ወደ ዓመት እየተነሱ መጥተዋል። ሲል ጽፏል።

ታዲያ በነዚህ ሁሉ ማኅበራዊና ሙንፈሳዊ ትግሎች መካከል በጽናት የተራመደ፣ ስደት፣ ግዞትና መገፋት ቢፈራረቁበትም እስከ መጨረሻዋ ርምጃ ድረስ የተጓዘ፣ ራሱንም ለሰው ልጆች ሁለንተናዊ ለውጥ የሰጠ ይህ ታላቅ ሰው የሥጋ ዕረፍቱ እለተ ሰንበት፣ በሰማኒያ እንደ ዓመቱ በወርኅ ሰኔ



፴፭

1923 ዓ.ም. ሆነ። በዕለቱ የወንጌል ስብከት ተረኛ ስለ ነበር እንደ ወትሮው በየመንገዱ ለሰዎች ሰላምታን ሳይሰጥ በጥድፊያ ወደ ቤተ ክርስቲያን አመራ። አውቆታል፤ ሰኞን እንደማያይ፤ ደግሞም ይህንን ለቅርቦቹ ሰዎች ተናግሮታል። እናም የልቡ ድካም ቤተ ክርስቲያን አላደረሰውም፤ እዚያው እደጆ ሰላሙ አካባቢ ወዳለው ዶ/ር ስደርስቶርም ቤት አቀና፤ ይሄኛው ህመሙ ግን የመጨረሻ ነበረና ትንፋሹን በዚያው ቋጠረ። ነገው አኔሲሞስ የቀዳሚውንም ሆነ የኋለኛውን ስሙን ትርጉም በሚገባ ኖሮ አለፈ። አኔሲሞስ የሚለው የተጸውያ ስም የግሪክ ቃል ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ የምናገኘው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር አብሮ ታስሮ የነበረ አንድ ባሪያ ሲጠራበት ሲሆን ትርጓሜውም «ጠቃሚው» ማለት ነው። ታዲያ በስተጓጎ አኔሲሞስ የሆነው የቀድሞው ሂካ ሁለቱም የሰደሚው ትርጉም አንድ ላይ ቢነበብ «ጠቃሚው ተርጓሚ» የሚል ሲሆን ይህም የዚህን ታላቅ ሰው የሰማኒያ አንድ ዓመት ሙሉ የሕይወት ታሪክ የሚቀነብብ ወይም በአጭሩ የሚገልጽ ሆኖ እናገኘዋለን።

መወደስ

በባሪያ ፈንጋይ ሂካ ተግዞ
 ከናቱ ጉያ በግድ ተመዞ
 ከፈንጋይ ፈንጋይ እየዋተተ
 ባሮን ተሻግሮ ተንከራተተ
 አምላክ ዕድሉን ከሩቅ አየና
 ለወገኖቹ አረገው ፋና



ትምህርተ ውልብታ

ሰዎችን የሚንቅ ሥርዓት በግለሰቦች ውስጥ ያለውን እምቅና አገር ጠቃሚ ዕውቀት አብሮ ይንቃል፤

ታላቅ ሥራ ለመሥራት ከትልቅ መወለድ ሳይሆን በሕይወት ተመክሮ ትልቅ ሆኖ ማደግን ይጠይቃል፤



የውልብታ ምንጭ

Baheru Zewde. *Pioneers of change in Ethiopia, The Reformist Intellectuals of the Early Twentieth Century*, Oxford, Athens, Addis Ababa, 2002.

Dirshaye Menberu *Onesimus Nesib c. 1856 to 1931 Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus (EECMY) Ethiopia*

Encyclopaedia Aethiopica, vol. 1, "Aster Ganno," edited by Siegbert Uhlig, pp. 387,388. Wiesbaden: Harrassowitz,

Gustav Aren, *Evangelical Pioneers in Ethiopia: Origins of the Evangelical Church Mekane Yesus* (Uppsala: Offset center ab, April 1978.

Gustav Aren, *Envoys of the Gospel in Ethiopia* (EFS forlaget Stockholm: the Evangelical Church Mekane Yesus Addis Ababa, 1999).

Mekuria Buleba *Onesimos Nesib's Pioneering Contributions to Oromo Writing, University of Uppsala, Sweden, in Nordic Journal of African Studies 4(1): 36 – 59 (1995)*

Onesimos Nesib, *The Oromo Spelling Book* Monkullo, 1894

Terfasa Diga, *Onesimos Nesib. A Short Biography of Onesimos Nesib 1850 – 1931*, Addis Abab 1999

Tesgara Hirphoo, *Abba Gamachius, Onesimos Nasimos Nasib*, Hermannsburg, Amajjii 1999

http://en.wikipedia.org/wiki/Aster_Ganno



የአንጻራዊ የግል ማስታወሻ



A series of horizontal lines for writing, with a small icon of a quill pen at the bottom right.



፪



ከንቲባ ገብሩ ደስታ
1848 - 1942
"የአለቃ ጎሳው መዝገብ!"

ሥራ ሕይወት መሆኑን ተማርሶና ኑሮዬን
ማቅናት ቻልኩ



፩

ስድስት ዘመን መንግሥታትን ዐይተው አራቱን (ዐፄ ምኒልክን፣ ልጅ አያሱን፣ ንግሥት ዘውዲቱን፣ ቀዳማዊ ኅይለ ሥላሴን) በተለያዩ የጎሳፊነት መስክ በማገልገል በ1942 ያረፉት ከንቲባ ገብሩ፣ በመሳፍንት አገዛዝ ማክተሚያ ላይ ከንጋደር የሥነ-ምግባር ቀን መንገድ ርቃ በምትገኘዋለሁ አለፉ ጣቁሰ ጋዘጌ ሲወለዱ ወላጆቻቸው ያወጡላቸው ስም "ጎባው" የተሰኘ ነበረ።

በወቅቱ፣ "በሥልጣን ይገባኛል" ሳቢያ፣ መሳፍንቱ ጎራ ከፍለው በሚያካሄዱት መቁራቁስ አንዱን መስፍን ወግኖ ውጊያ የሚወርደው ወታደር፣ ፀልፎ ባገደመበት መንደር የሚያገኘውን ጎጆ በእሳት እያጋየ፣ ከብት እየዘረፈና ለማት እያራቁቱ በመዘለቁ ገበሬው ለአስከፊ ሥቃይ ፀልፎም ለቸነፊርና ለረኅብ መጋለጡ አልቀረም። እንደ ኮሎኔል ዳዊት ገብሩ አገላለጽ፣ ዐፄ ቴዎድሮስ ሥልጣን ሲይዙ የጎባው /የገብሩ/ እድሜ አንድ ሰባራ ደፍኗል። የጎባው ወላጆች እንደ ማናቸውም የመንደሪቱ ዝግጋቶች የዘረፉውና የጥቃቱ ስለባ በመሆናቸው፣ በሕዝቡ ላይ የረበበው ድክነት እነርሱንም መጫኑ አልቀረም።

ጎባው የፀሥር ዓመት ልጅ ሳሉ፣ ከወላጅ አባታቸው ደስታ ወልደ እሜይ ጋር ወደ ደንቢያ አቀኑ። ይሁን እንጂ ዐፄ ቴዎድሮስ በ1848 ደንቢያን መትተው የአገሬው ከብት በታጣቁ በመዘረፉ ሁለት ንብረት ያጣውን ነዋሪ ችግርና ረኅብ ተፈራርቀው ጎሳሰሙት። ደስታ ወልደ እሜይም በአገር ላይ ከመጣው ከዚህ ሥቃይ ሊያመልጡ አልቻሉም። ሁለት ንብረታቸውን ለዘራፊዎች ገበሩ፤ ልጆቻቸውንም በየአዝማዶ ቤት መብተን ግድ ሆነዋቸው። በዚያን ጊዜ ነበር የ11 ዓመቱ ጎባው የዐፄ ቴዎድሮስ የጦር ሻለቃ ለነበሩት ለአጎታቸው ለአቶ ውቤ በዐደራ የተሰጡት።



የውቤ ቤት ለወጣቱ ጎባው ምቹ አልነበረም። ጎባው አድገው፣ "ከንቲባ ገብሩ"

ጎባው ማለት በንጋደርና በጎጃም እካባቢ «ከፍ ያለው» እንደ ማለትነው። ሰባራ ሰባት ቍጥርን የሚያመለክት ቃል ነው።

ከተሰኘ በኋላ ስላለፈው ዘመናቸው በተለያዩም ስል ውቤ ቤት ከራሞት አንሥተው ሲያወሱ፣ "የመከራ ጊዜ" በማለት ነበር የሚያስታውሱት። ይሁን እንጂ በውቤ ቤት ለአንድ ዐመት ያህል የቀለም ትምህርት ቀስመዋል። ሁኔታዎች ከዕለት ወደ ዕለት እየከፉ በመምጣታቸው የ12 ዓመቱ ጎባው እግር ወደ መራቸው እብስ አለ። ያጎታቸውን ቤት ለቅቀው ተሰደዱ። ታዲያ ያች ውሳኔ ለጎባው የሕይወት አቅጣጫ ፈር ቀዳጅ ሆኖ ሁነኛ ለውጥ አመጣች።

አቤት ባዮች ጉዳያቸውን ከንጉሡ ችሎት ለማድረስ ከተለያዩ አቅጣጫዎች ወደ ደብረ ታቦር ይተምማሉ፤ እናም ወጣቱ ጎባው ፍትሕ ፈላጊውን ተቀላቅለው በወቅቱ የንጉሡ መቀመጫ ወደ ነበረችው ወደ ደብረ ታቦር አቀኑ። "የወንጌል እምነት እንቅስቃሴ በኢትዮጵያ" የተሰኘውን የታሪክ መጽሐፍ የጻፉት ፈቃዱ ጉርሜሳ ስለዚህ ጉዳይ ሲያወሱ፣ "በልጅነቱ ችግረኛ ስለ ነበር ዐፄ ቴዎድሮስ ለድኾች እንደሚመጸውቱ ስምቶ ወደ ደብረ ታቦር ይጓዙ የነበሩ ሌሎች ችግረኞችን ተከትሎ ግቢው ደረሰ። ከበርካታ ሰዎች ጋር ተኮልኩሉም የንጉሡን ድርጎ ይቀበል ጀመር፤ በዚያም ሻልድሜየር የተባለ የሁለ ገብ ሚሲዮናዊ ባልደረባ ይህን ወጣት አይቶ ስላዘነለት አስወግቶ እያበላ፣ እያጠጣ፣ ማንበብና መጻፍ እያስተማረ አሳደገው። የሌሎች አስተማሪም አደረገው። ከዚያም ሻልድሜየር የዐፄ ቴዎድሮስ የቅርብ ወዳጅ ስለ ነበረ ዘወትር ከንጉሡ አይለይም ነበር። ጎባውም አዘውትሮ ከሁለቱም ጋር ይሆን ነበር። በ1868 ዓ.ም. ከመቅደላው ጦርነት በኋላ ሚሲዮናውያኑ የአበሻን አገር ለቅቀው ወደ ኢየሩሳሌም ሲያመሩ ጎባውና ሌሎች ሁለት ልጆችን አስከትለው ሄዱ። ጎባውና ሁለቱ ልጆች ኢየሩሳሌም ወደ ነበረው የሳሙኤል ጎባት ትምህርት ቤት ገብተው ለመማር ዕድል አገኙ። ሲል ዘግቧል። ታሪክ ጸሓፊው ጉስታቭ አራን በበኩሉ፣ "Envoys of the Gospel in Ethiopia" በተባለው መጽሐፍ እንደ ተረከው ፣ ጀርመናዊው «ባል እጅና» የቴዎድሮስ ባለሚል ቴዎፍሎስ ሻልድሜየር፣ የፀሥራ አንድ ዓመቱን



ልጅ ጎባው ደስታን ከመቅደላ ውድቀት በኋላም ወደ ኢየሩሳሌም ይዞት እንደ ተጓዘ ዘግቧል። የከንቲባ ገብሩ ልጅ ኮሎኔል ዳዊት ደግሞ

"...ጎባው ደስታም ከአቤት ባዮች ጋር ወደ ቤተ መንግሥቱ ሄደው ድርጎ ለመቀበል ተኮለኩ። በዚህ ጊዜ አቶ ዮሴፍ ቤል የተባለ ሰው የተኮለኩትን አይቶ ጎባው ደስ ስላሉት መርጦ ለአንድ ሚሲዮናዊ አስረከባቸው... ለጎባው ያቺ ቀን ታላቅ ዕለት ሆነች። ልብስና ምግብ እየተቀበሉ ንባብና ጽሕፈት በነጻ እየተማሩ ሌሎቹንም እንዲያስተምሩ ተደረገ። ቫልድሚየር ከንጉሠ ጋር በሚጓዙበትና ወንጌልን ለማስተማር በተፈቀደበት ቦታ ሁሉ በሚዘዋወሩበት ጊዜ ፀብረው ሲሄዱ ቁይተው ከመቅደላው ጦርነት በኋላ በ1861 ከሁለት ሌሎች ኢትዮጵያውያን፣ ከኃይሉ ወሰንና ከሰንበቱ ዳንኤል ጋር በሚሰሩት ወደ ኢየሩሳሌም ተላኩ።" በማለት ያወሳሉ።

ቫልድሚየር ወጣቶቹን ኢየሩሳሌም በሚገኘው የሳሙኤል ጎባት ትምህርት ቤት ላካቸው። በዚያም በቀለም፣ በሙያና በቋንቋ ትምህርት እየሠለጠኑ ለከፍተኛ ትምህርት ይዘጋጁ ጀመር። ጎባው የኢየሩሳሌም ቁይታቸውን እንዲያስታውሳሉ፦

"ኢየሩሳሌም ትምህርት ቤት እንደ ገባው ሰሞን ከተማሪዎች ጋር የደረቀ ፍግ በአካፋ እየዛቅን በሚገፋ ጋራ ወደያትክልቱ እንድናፈስ ታዘዝን። ተማሪዎቹ የለመዱት ሥራ ስለ ነበር እየተዘናኑ እየተሳወቱ ይሠራሉ። የከፍል አለቃዬ መጣና፣ ጎባው አትሠራም እንዴ? ቢለኝ፣ እኔ ፍግ ለመዛቅ አልመጣሁም ለመማር እንጂ! ብዬ መለስኩለት። የከፍል አለቃዬ ይህንኑ ሄዶ ለዋናው አስተዳደር ነገራቸው። እሳቸውም፣ ተወጡ ግድ የለም እሱ የመጣው ሥራ መሥራት ካልለመዱት አገር ስለ ሆነ እስኪሳመድ ድረስ አትንኩት ብለው ሲናገሩ ሰማሁ። እኔም ጥቂት ደቂቃዎች ከቁየሁ በኋላ ቆሔኝና የሚገፋውን ጋራና አካፋዬን ይዘው እንደ ንደኞቹ እየተሻማሁ መሥራት ጀመርሁ። ከዚያ በኋላ ሥራ ሕይወት መሆኑን ተማርሁና ኑሮዬን ማትናት ቻልኩ"



ግ፩

ከኢየሩሳሌም የትምህርት ቁይታ በኋላ ጎባው በ1864 ዓ.ም. ለከፍተኛ ትምህርት ወደ ስዊድን ተላኩ። ከዚያም በመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ ክራፍ የተባለ ጀርመናዊን ለመርዳት ወደ ሹተንበርግ አቀኑ። ፍቃዱ ይህን ሁኔታ ሲያብራራ፦

በ1872 ዓ.ም. "ጎባውና ሌሎች ሁለት ተማሪዎች ወደ አውሮጳ ሄደው ትምህርታቸውን ቅዱስ ክርስቶስ ትምህርት ቤት እንዲከታተሉ ተደረገ። ከእነርሱም መካከል ጎባው በ1876 ዓ.ም. በነገረ መለኮት ትምህርት በዲፕሎማ ተመረቀ። ከዚያም ወደ አገሩ ለመመለስ ቢፈልግም፣ አበሻ ከግብጽ ጋር ያደርግ በነበረው ጦርነት ሳቢያ መንገዱ አስተማማኝ ባለ መሆኑ ሌድዊሽ ክራፍ ወደ ነበረበት ወደ ሹተንበርግ ሄዶ በመግርኛ ቋንቋ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ፅርግት ለጥቂት ጊዜ ሲሠራ ቆየ። ከዚያም በ1879 ዓ.ም. ወደ አገሩ ተመለሰ" በማለት ገልጿል።

ጎባው በምጽዋ፣ በግማሲን፣ በሠራይና በአድዋ አቆራርጠው አዘዞ ገቡ። ወደ አገር ቤት እንደ ተመለሱ የገጠማቸውን ሁኔታ በአንደኛው ማስታወሻቸው እንዲህ በማለት አስፍረውታል፤ "እናቱ ወ/ሮ ትርነጎ ወልደ ተክሌ ልጅም መጥተዋልና አዘዞ ነይ ተብለው መጡና ትክ ብለው ከተመለኩት በኋላ ልጄን የማስታውሰበት ምልክት አለ አሉና ከትክሻዬ ከአንገቱ ሥር መዳሰስ ጀመሩ። የሚፈልጉትንም እንደ ኪንታሮት ያለች ምልክት ዳብሰው ሲያገኙ፣ «ጎባው!» ብለው አገላብጠው ሳሙኝ፣ አንገቴንም ፀቅፈው ለብዙ ደቂቃዎች አለቀሱ። ወንድሞቼን ብጠይቅ ሁሉም አልቀዋል አሉኝ። በዕድሜ ቅርብ ንደኞዬ የነበረው ካገሁን ደስታ የሚባለውም በመሞቱ በጣም ፀዘንሁ። ከቤተ ሰቦቹ ከተለየሁ ፀሥራ ፀምስት ዓመት ያልፋል። ከዚያ በኋላ ዘመድ ተሰብስቦ ድግስ ተደገሰ።"

ከጥቂት ቁይታ በኋላም ቤተ እስራኤላውያንን ለማስተማር አዘዞ ላይ



ግ፭

ትምህርት ቤት ከፈቱ። ይህንና የሥራቸው ሁኔታ እንዳሰቡት መሥመር ይዞ ሊዘልቅ አልቻለም። ከአካባቢው ካህናት ጋር መግባባት ተሳናቸው። ይህንኑ ችግር ጠቅሰው ከማርቲን ፍላይ ጋር ሐሳባቸውን በደብዳቤ መለዋወጥ ጀመሩ፤ ማርቲን ፍላይም ጉዳዩን ለመፍታት ስዋኪን ሱዳን ይገናኙ ዘንድ ተጠሮ ያዘ። ጎባው ከሱዳን እንደ ተመለሱ ወደ ወለጋ ዘልቆ የመሄድ ሐሳብ በውስጣቸው እንሰራራ፤ እናም ጀርባቸውን ለአዘዞ ፈታቸውን ደግሞ ለወለጋ ሰጡ።

አባይን ተሻግሮ ባለው ደቡባዊ ግዛት ከጎጃም ንጉሥ ተክለ ሃይማኖት ፈቃድ ሳያገኙ መላወስ አይሞከርም። ታዲያ ለጎባው ዐይነቱ አፍቃሪ ትምህርት ቀና አመለካከት የነበራቸው ንጉሥ ተክለ ሃይማኖት ወጣቱ ጎባው አባይን ተሻግረው እንዲሄዱ ፈቀዱላቸው። እናም ወጣቱ ጎባው በጉድፍ ኦርሞዎች መካከል ትምህርት ቤት ከፍተው ማስተማር ጀመሩ። በወቅቱ በሸዋና በጎጃም ነገሥታት መካከል በተካሄደው ጦርነት ከአባይ በስተ ደቡብ የነበሩትን ግዛቶች ዐፄ ምኒልክ ሲጠቀልሏቸው ጎባው በጉድፍ በከፈቱት ትምህርት ቤት መቁየትን ስለመረጡ ራስ ጎበና ሥራውን እንዲቀጥሉ ፈቀዱላቸው።

በማስተማር ሥራ ላይ እንደ ቆዩ ከዐፄ ቱዎድሮስ ዘመን ጀምሮ የነበረውንና ወደ ሸዋ የመጣውን ጆን ሚየርን ለመጠየቅ ወደ እንጦጦ አቀኑ። በዚያም የነበሩት ሚየርና ቤንደር ከዐፄ ምኒልክ ጋር አስተዋወቁባቸው። ይህን እንጂ በ1879 እኑ ሚየር ከአገር እንዲወጡ ሲገደዱ ገብሩም ከሚየር ጋር ዐብረው ወደ አያሩሳሌም ተጓዙ። ከዚያም ወደ ሶሪያ ወርደው በጀርመን ሚስቶን ትምህርት ቤት ውስጥ ለጥቂት ጊዜ አስተማሩ። ብዙም ሳይቁዩ ሚስቶን ዳር ኤ ሰላም (ዳራሰላም) ወደ ከፈተው አዲስ ጣቢያ አዛውራቸው። በወቅቱም የተጀመረውን ጣቢያ በማቋቋምና በማጠናከር ሥራ ላይ በብርቱ ደክመዋል። በዚያም የነበራቸውን ሥራ አጠናቀው ወደ አያሩሳሌም በማቅናት ላይ ሳሉ በእንግሊዞች እጅ ወደ ነበረቸው ወደ ኤደን በርካታ አትዮጵያውያን



፵፮

በባርነት ተፈንግለው³ መምጣታቸውን ሰሙ። የእንግሊዝ የባሕር ተቁጣጣሪዎች ከዐረብ የባሪያ ነጋዴዎች ያስጣሏቸውና ለሚሰዩኑ ጣቢያ ያከፋፈሏቸው ወደ ሰማሊያ የሚጠጉ ወንድና ሴት ነበሩ፤ ከእነርሱም መካከል አብዛኛዎቹ የኦርሞ ተወላጆች ስለ ነበሩ፣ ጎባው በሚያቀላጥፉት የኦርምኛ ቋንቋ ሐሳባቸውን በመግለጽ ሊግባቡ ቻሉ። ባዩት ሁኔታም ልባቸው ተነካ፤ እናም ወደ አያሩሳሌም የሚያደርጉትን ጉዞ ስርዘው ሰዎችን በማስተማርና ረጅምቻቸውን በማገዝ ተግባር ላይ ተሰማሩ። ኮሎኔል ዳዊት እንደሚሉት፣ ከባርነት ሰንሰለት ነጻ ከወጡት ወጣቶች መካከል ጥቂቶቹ፣ በምሥራቅ አፍሪካ ነዋሪ የነበሩት አቶ ነገሮ፣ አቶ ቶሎሳና ወ/ሮ ሰንበቶ ወጪአቸውን ስለ ሸፈኑላቸው፣ ወደ ደቡብ አፍሪካ በመሄድ በዕርሻና በማእድን ሥራ ላይ ተሰማሩ። በኤደን ቁይታቸው ምክንያት አያሩሳሌም የነበሩት ወዳጆቻቸው በብርቱ ተቀየሩ። የምሥራቅ አፍሪካውን ተልእኮ ዘንግተው የትም ይዞራሉ በሚሉ ሰበብም ከስ ተረበባቸው። በዚህ ጊዜ ነበር ጆን ሚየር ሳይጽፈው አይቀርም የተባለ ደብዳቤ ለጎባው የደረሳቸው።

“ይድረስ ለወንድሜ ጎባው የእግዚአብሔር ሰላም ከአንተ ጋር ይሁን። አሜን! በሰማይ ያሉት መላእክት አሜን ይበሉ። ከተለያዩን ቀን ጀምሮ እኔም ለጤናዬ ደንና ነኝ። ታጁራ ከመጣሁ አንድ ዓመት ፀለፈኝ። ዐፄ ዮሐንስና ንጉሥ ምኒልክም አንተን በማሳታወስ ያነሁህ ነበር። ንጉሡ የሚየር ሚሲዮን እንደ ካቶሊክ ሚሲዮን አይደለም። የሚሠሩትና የሚያስተምሩት በራሳቸው ቤተ ክርስቲያን ስለ ሆነ በሸዋ እንዲያስተምሩ ፈቅጃለሁ አለ። አንተ ጉዳዩን ሳታመዛዘን ቸቸላህ የሄድህበት ምክንያት አልገባኝም። በአበሻ አገር ውስጥ ለመሥራት ቶሎ ተስፋ መቀረጥ የለብህም።”

³ በባሪያው ሥርዐተ ማገበር የባሪያ ግዥና ሽያጭ፣ «ባሪያ ፍንገላ» ይባል ነበር።



፵፯

ትዕግሥት ይጠይቃል። የኢትዮጵያ ሁኔታ በጣም
 እያደገና እየተሻሻለ ስለሚሄድ ተስፋ የሚጣልበት ነው።
 ሐረር በንጉሥ ምኒልክ ጦር ተመትቶ ብዙ ዕልቂት
 ደርሶበታል። ባላምባራስ መኩንን የንጉሡ አክስት ልጅ
 ደጃዝማች ተብለው የሐረርን ጦር ይመራሉ። እባክህ
 አንተም ቶሎ እንድትመጣ! ከመምጣትህ በፊት ግን
 ለንጉሡ ጻፍላቸው። ላለመምጣት እንዳታመነታ።
 ሁሉንም ነገርሁ። ለንጉሡም እንዲሁ እነግርልሃለሁ።

ጎባው በ1882 ዓ.ም. የቤንደርን ልጅ ማርታን
 አግብተው ወደ ኢትዮጵያ ተመለሱ። ብዙ ሳይቁዩ
 የመጽሐፍ ቅዱስ ሽያጭ ወኪል በመሆን ወደ ሐረር አቀኑ።
 በመንፈቁ በሐረር የተነሣው የኮሌራ ወረርሽኝ ነፍስ ጡር
 ባለቤታቸውን ነጠቃቸው። በነበራቸው የመግባባት ችሎታ
 የሐረሩን ገዢ ትኩረት ያገኙት ከንቲባ ገብሩ በዕዳ
 የተያዘውን የኢየሩሳሌም ገዳም ካርታ ያስለቅቁ ዘንድ በራስ
 መኩንን ትእዛዝ ከደብሩ አለቃ ከመምህር ወልደ ሰማዖት
 ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ተላኩ። በኢየሩሳሌም ቁይታቸው
 የእንግሊዝ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ውክልና ሰጥቷቸው ስለ
 ነበር፣ ወደ ኢትዮጵያ ሲመለሱ ሦስት የተለያዩ ጥራዝ
 ያለውን መጽሐፍ ቅዱስ በማምጣት ለዐጼ ምኒልክ አበረከቱ።
 ዐጼውም ዛሬ ለንደን በሚገኘው የማኅበሩ ጽ/ቤት ውስጥ
 ተቀምጦ ያለውንና ሰማቸው የተቀረጸባቸው ሁለት የዝሆን
 ጥርሶች በመላክ ደስታቸውን ገለጡ።

የገብሩን ዕውቀት የተገነዘቡት ራስ መኩንን፣
 ሐረርጌን ማስተዳደር እንደ ጀመሩ የከተማው ሹም እንዲሆኑ
 ጠየቋቸው። ገብሩም የርስት መዛግብትን በዘመናዊ መንገድ
 በማስቀመጥ ነገሮችን መልክ በማስያዝ ተግተው ይሠሩ
 ጀመር። በዚህም ሙሉ በሙሉ ባይሆንም የአስተዳደር ጠንቅ
 የሆነውን ጉቦኝነትን መቀነስ ችለዋል። ሕዝቡም የመሬት
 ሙግት በተነሣ ቀጥር፣ “የአለቃ ጎባው መዝገብ ይመስክር”
 ይል እንደ ነበር ይወሳል። ይህ የአለቃ ጎባው
 መዝገብ የሐረርን ርስት ዘጠና ሦስት ዓመት
 ሲዳኝ ቆይቶ በ1967 ዓ.ም. በታወጀው የገጠር
 መሬት አዋጅ ተዘጋ።



፵፰

በአድዋ ጦርነት ዋዜማ ራስ መኩንን ከሐረር
 ከመነሣታቸው ቀደም ብሎ ሁለት ደብዳቤ በማስያዝ ጎባውን
 ወደ ሸዋ ሰደዱአቸው። እሳቸውን በቀጥታ የሚመለከተው
 የአንደኛው ደብዳቤ ሐሳብ እንዲህ ይነበባል፣

“... አለቃ ጎባው የሰጠው ያልተቆጠበ አገልግሎት
 ብዙ ጠቅሞኛል።... ታማኝ ሎሌዎ ነውና ከፍ ባለ
 ጉዳይ በታማኝነትና በማስተዋል ሊያገለግልም
 ስለሚችል ወደ ግርማዊነትም ልኬዋለሁ።

ወረይሉ ላይ የነበሩት ምኒልክ የጎባውን ፍላጎት “ምን
 ላድርግልህ” በማለት ጠየቁ። ጎባውም ገብሩ ከሚለው ስም
 ጋር የጎንደርን ከንቲባነት ሰጥተው ወደ አገሬ ይላኩኝ አሉ።
 ይህም ቀላል ነው፤ አሁን ለዘመቻው እየተነሣን ስለ ሆነ
 ቀንቶን ቀኝ የእኛ ሆኖ ስንመለስ በማለት ዐጼ ምኒልክ
 ተናገሩ።

በ1888 ዓ.ም. የአድዋ ጦርነት እንዳበቃ ጎባው፣
 “ገብሩ” በመሰኘት የጎንደር ቀዳሚ ከንቲባ ለመሆን በቁ።
 በጊዜው የበጌምድርና የጎጃም ገዢ የነበሩት ራስ መንገሻ
 አቲክም ሁኔታውን በሥልጣናቸው የመግባትን ያህል ስለ
 ቁጠሩት፣ በገብሩ ሹመት ጳጳስተኛ አልነበሩም። ይሁንና
 በሐረሩ ገዢ የመጀመሪያ ድጋፍ ያገኙት ከንቲባ ገብሩ፣
 በ1882 (በዐጼ ዮሐንስ ጊዜ) ተማርከው ወደ ሱዳን የተወሰዱ
 ኢትዮጵያውያንን እንዲያስመልሱ በዐጼ ምኒልክ ውክልና
 አግኝተው ወደ ሱዳን ወረዱ። በዐረብኛ ቋንቋ ይዘጋጁ
 የነበሩት የሱዳን ጋዜጦች የገብሩን ሐሳብ ተቀባብለው
 ዘገቡ፤ በመጨረሻም ከሊፋው በጉዳይ በማመኑ ምርኮኞች
 ሁሉ ወደ አገራቸው እንዲመለሱ ፈቀደ። ይሁን እንጂ
 በሰብአዊ ተልእኮ ሱዳን መጓዛቸውንና የሁለቱን አገራት
 መቀራረብ ያልወደዱት እንግሊዞች ራስ መንገሻን
 በማነሣግት ገብሩን የፖለቲካ ስለባ አደረጋቸው።
 በዚህም በዐጼ ምኒልክ ትእዛዝ አንኮበር ግዞት
 ተላኩ። ያም ሆኖ ራስ መንገሻ አቲክም



፵፱

ከማረፋቸው አስቀድሞ፣ «ከንቲባ ገብሩ የተወረሰውና የተጋዘው ያለ ኃጢአቱ ነው» በማለት መናገራቸው ይወሳል።

ገብሩ ግዞት ላይ እያሉ፣ በ1915 ዓ.ም. የመጀመሪያውን፣ “የአማርኛ ሰዋሰው” አዘጋጁ። የመጀመሪያው ማተሚያ ቤት እንደ ተቋቋመ የመጽሐፍ ረቂቅ ለጎትመት የበቃ ሲሆን፣ እርሳቸውን ጨምሮ በርካታ የዘመኑ ተማሪዎች የዚህ መጽሐፍ ተጠቃሚዎች እንደ ነበሩ ልጃቸው ኩሎኔል ዳዊት ያወሳሉ። ይህም ሥራ ቀዳሚ እንደ መሆኑ ለትምህርት መስፋፋት የበኩሉን አስተዋዕክ አድርጓል ማለት ይቻላል። ጣሊያን አገራችንን በወረረ ጊዜ ከንቲባ ገብሩ ታስረው ወደ ኢጣሊያ በመወሰዳቸውና በዚያን ጊዜም ቤታቸው ሲበዘበዝ መጽሐፍ በመጥፋቱ ምክንያት በድጋሚ ማሳተም አልተቻለም።

ከንግሥት ቪክቶሪያ ዕረፍት በኋላ ዙፋን ላይ በተሰየመው ኤድዋርድ ሰባተኛ በዓለ ንግሥ ላይ ለመገኘት የአውሮፓን ቋንቋ የሚያውቅ ሰው ተፈልጎ ኖሮ፣ አንድ የግቢ ሰው፣ “ተቀይሞ ይሆናል እንጂ ገብሩ ለዚህ ሥራ ጠቃሚ ነበር” የሚል አሳብ አቀረበ። ንጉሡም፣ “በአገሩ ጉዳይ አይለወጥምና በቶሎ ከአንኮበር እንዲመጣ።” በማለት አዘዘ። ገብሩ ምሕረት ከተደረገላቸው በኋላ፣ በራስ መኩንን መሪነት ወደ ለንደን ከሚጓዘው ልኡክ ጋር ተቀላቀለ።

ከንቲባ ገብሩ ከለንደን መልስ በተለያዩ ምክንያቶች ታስረዋል፤ መከራም ተቀብለዋል። ይህ ሁሉ ይሁን እንጂ አንድም ጊዜ ለአገራቸው በጎ ከማድረግና ወዳጆቻቸውን ከመርዳት ተቁጥበው አያውቁም። ቫዝማን የተሰኘው የጀርመን ሚሲዮናዊ፣ ካህናትና ቀሳውስቱ ንግሥት



ዘውዲቱን በመጫን፣ ይልቁንም መሬት በግዢ በመያዝ አንዳች የወንጌል ሥራ መሥራት እስከማይቻል ድረስ እያከላከሉ በቁዩበት የውጥረት ጊዜ ጭንቀታችንን የሚያረግብ ሁኔታ

ድንገት ተፈጠረ በማለት የጻፈውን ሐተታ ፈቃዱ ጉርሜላ ሲዘግቡ፣ “በ1928 ዓ.ም. ከፋሲካ በኋላ እሁድ ቀን በገጠር መሬት የነበረውና የጀርመንኛ ቋንቋ የሚናገር አንድ ኢትዮጵያዊ ከእኛ ጋር ሊያመልክ ወደ እኛ መጣ። እርሱም በገጠር ካለው መሬቱ ሊሰጠን ቃል ገብቶ፣ ይዞታው የት እንደ ሆነ በካርታ ላይ አመለከተን። በካርታው ላይ ያመለከተን ይዞታ በቀጥታ እኛ ልንሄድ ካሰብንበት ከቦቶር አጠገብ የሚገኝ አይራ የሚባል ነበር. . . ኤርንስ ባውሮክሊ የተባለው ሚሲዮናዊ ደግሞ ስለ ለጋሹ ሰው ሲጽፍ፣ “በአዲስ አበባ ከንቲባ ገብሩ የሚባል ለሚሲዮናውያኑ ወዳጅ የሆነ ሰው ነበር። ገብሩ ሚሲዮናውያኑ ሥራ እንዲጀምሩበት መሬት ሰጠ። መሬቱ አይራ በሚባል ቦታ በግምቢ አውራጃ ይገኝ ነበር። ከንቲባ ገብሩ ከሚሲዮናውያኑ ጋር ከመገናኘቱ በፊት በአንድ ወቅት በመንግሥት ሥራ ታዝዞ ወደ ደምቢዶሎ ሄደ። እግረ መንገዱን በአይራና በግምቢ አድርጎ እየተመለሰ እያለ አይራ ሲደርስ ሁለት ጋሻ መሬት እንደሚሸጥ ወሬ ሰማ። ወዲያው መሬቱን ገዛው” በማለት ማንነቱን ይገልጻል።

ምንም እንኳ በገዛ ወገኖቻቸው የተለያዩ ግዞት፣ እስራትና መገፋት ተፈራርቀው የደረሱባቸው ቢሆንም፣ አገርን በተመለከተ ግን በተፈለጉበት ጊዜ ሁሉ የሸሸብትና ቅርታ ዐድሮባቸው ሕዝባቸውን ከማገልገል ተስፋ ቁርጠው የታዩበት ወቅት አልነበረም። ከተለያዩ የኢትዮጵያ ልዑካን ጋር በመሆን የመንግሥታቸውን ጉዳይ በሌሎች ነገሥታት ፊት ይዘው ቀርበዋል።

በ1923 ዓ.ም. የመጀመሪያው ፓርላማ ሲቋቋም የሕግ መወሰኛ ምክትል ፕሬዛዳንት ሆኑ። የኢትዮጵያ ልዑካን ቡድን ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ አሜሪካን ሲሄድ ዑብረው የተጓዙት ከንቲባ ገብሩ፣ የአገራቸውን ሁኔታ አስመልክተው በተለይ ለኒውዮርክ ታይምስ የሰጡት ማብራሪያ የበርካታ ጥቅር አሜሪካውያንን ቀልብ ከመሳቡም በላይ ስለ አገሪቱ የነበራቸውን ቍንጽል ዕውቀት ይበልጥ



እንዳሳደገው ከዚያ ወዲህ የታዩ ተግባራዊ ውጤቶች አረጋግጠዋል።

ወደ አሜሪካ ባቀኑበት ወቅትም፣ በዚያ የሚገኙ ጥቅር ምሁር አሜሪካውያን ወደ ኢትዮጵያ ምድር ፊታቸውን እንዲመልሱ ጥሪ አድርገዋል። በወቅቱ ካነጋገሯቸው ምሁራን መካከል አርኖልድ ጆዛያ ፎርድ ይገኙበታል።

አገራችሁ መግባትም አትፈልጉምን? አፍሪካ ነው አገራችሁ። የላችሁን ዕውቀትና ገንዘብ ይዛችሁ ብትገቡ ራሳችሁንም አገራችሁንም ትጠቅማላችሁ። የኢትዮጵያ አየር ለኑሮ የሚሰማማ ነው። ሀብቷ ልክ የለውም። በሀብቷ የሚበለጸገው ግን የውጪ አገር ሰው ነው። ለምሳሌ ጥሬ ሀብት በርካሽ ለውጭ እየሸጥን ተሠርቶ በሚመለስበት ጊዜ መቶ በመቶ በሆነ ትርፍ ስለሚሸጥልን ይህንን እንድትመረምሩና እንድትጠቀሙ፣ እንድትጠቅሙንም እንሻለን ይሏቸው ነበር።

አያይዘውም፣ "ኢትዮጵያ በመልማት ላይ ስለ ሆነች የአሜሪካ አገር ምችት ስለማይገኝባት ለጥቂት ጊዜ ችግሩን መቋቋም አለባችሁ።" በማለት እውነት የሆነውን ጉዳይ ከማስረዳት አልባዘነም።

ንግሥት ዘውዲቱ ከንቲባ ገብሩ ለአገራቸው ለሰጡት አገልግሎት ወርታ በጅባትና ሜጫ አውራጃ ኖኖ በሚባል ሥፍራ ነምሳ ጋሻ መሬት፣ በተጨማሪ ወርቅም እንዲያወጡበት በወለጋ፣ ደግሞም በበጌምድርና በማጂ ምራት ሰጥተዋቸው ስለ ነበር፣ ለጥቅር አሜሪካውያን መሥሪያና ጥበባቸውንም መግለጫ ለማድረግ አስበው እንደ ነበር ልጃቸው ኮሎኔል ዳዊት ይነግሩናል።



ጣሊያን ኢትዮጵያን ሲወር ከንቲባ ገብሩ ወደ ጎራ አቀነ። በዚያም ሆነ ባሕር ማዶ በገዛት ተልከው እያሉ መከራ ክፉኛ ጎንትሏቸዋል። ቤተሰባቸው

ተንገላቷል። ልጆቻቸውም በፋሺስቶች በግፍ ተገድለዋል። ይሁንና በጦርነቱ ማብቂያ ጣሊያኖችን ከአገር ለማስወጣት ሥልጣን ለተሰጣቸው አለቆቹ ረዳት ሆኖ ይሠራ የነበረውን ልጃቸውን እንዲህ ሲሉ ነበር የመክሩት፣ "ወደራህን ልጄ ጣሊያኖች በኢትዮጵያውያን ላይ በደል ቢያደርሱም፣ እኛ ክርስቲያንነትንና ትልቅነታችንን ማሳየት እንጂ ላይረሱብን በደል መጠቀል ብንሞክር ከእነርሱ ያልተሻልን ሁኔታ እንክላለን።"

ከንቲባ ገብሩ በነጻነት ማግሥት ወደ ሕግ መወሰኛ ምክር ቤት ተመልሰው የመወሰኛው ምክር ቤት ፕሬዘዳንት በመሆን ማገልገል ጀመሩ። በዚያም ለአገር የሚጠቅሙ በርካታ ጉዳዮችን አሳውቀዋል፤ ከውነታም። እኒህ ምሁር ባገለገሉበት ዘመን ሁሉ ከማንም ባልተናነሰ ሁኔታ ለአገር ጠቃሚ የሆኑ ሐሳቦችንና ተግባራትን በመፈጸም የኖሩ ቢሆንም፣ ያለፉት የተከፈተ ልብ ሳያገኙ ነበረ ። ይህን መሰሉን ሁኔታ በተለይም፣ የጎንደሩን ተልእኮ አስመልክቶ ታሪክ ጸሐፊው ጉስታቭ፣ "የወንጌል እምነቱ፣ ከአገር ውጪ ተሻግሮ የነጮችን ትምህርት መቅሰሙና ከዝቅተኛ ቤተሰብ መወለዱ ተዳምረው የተቀናቃኞቹን ቍጣ ቀስቅሷል" በማለት ሲነግረን፣ ፈቃዱ በበኩሉ፣ "ከንቲባ ገብሩ ጀርመንኛ፣ ፈረንሳይኛና እንግሊዝኛ ጠንቅቀው ያውቁ ነበር። በትውልዳቸውም ፈላሻ አልነበሩም። በአበሾቹም ዘንድ እምብዛም የተወደዱ አልነበሩም" ይለናል። ከኮሎኔል ዳዊት ይህንን ጉዳይ አንሥተው ሲያወሱ፣ "የዘመኑ መኳንንትና መሳፍንት ከንቲባ ገብሩን በሞያቸው እየወደዱቸው፣ ዕድገትንና የሥራ ደረጃን በተመለከተ ግን ትውልዳቸው እንደማይፈቅድላቸው በመቀጠር አቁርቀዋቸዋል። ከንቲባ ገብሩ ዕውቀት እንጂ ሀብት ያላቸው ሰው ስላልነበሩ የሚቀጥሉት ዓመታት የከባድ ችግር ዓመታት ሆኑባቸው" በማለት ዘግበዋል።

ከንቲባ ገብሩ ውጣ ውረድና ድካም የበዛበትን የዚህ ዓለም ጉዞ አገባደው በ1942 ዓ.ም. ዐረፉ። የታሪክ ምሁር የሆኑት ፕሮፌሰር



ባሕሩ ዘውዴ፣ የውጪ አገር ትምህርት ቀስመው ከተመለሱ ቀደምት አትዮጵያውያን ምሁራን ተርታ የሚፈረጁባቸው ገብሩን፣ ልጃቸው ከሎኔል ዳዊት፣ በዘመኑ ከነበረው ማኅበራዊ ሥቃይና ሊታሰብ ከማይችለው ከዚያ ሩቅ የገጠር መንደር በመርፌ ቀዳዳ የመሹለክ ያህል አፈትልከው ከምሁራን ተርታ ለመመደብ መብቃታቸው እንደ ታሪክ አጋጣሚ፣ እንደ ጸጋ፣ ፀልፎም እንደ ዕድል ይቈጠራል በማለት ያወሳሉ።

የተለያዩ አጥኚዎች ከተለያዩ የሕይወት ፈርጅ በመነሣት የኅዳያንንም ሆነ የእኩያንን ሕይወታዊ ፈለግ መዘከራቸው ያለ ሲሆን የከንቲባውን ምድራዊ ሕላዌ ከተንጣለለው እና ባህር ከሆነው አኗኗራቸው ላይ በማንኪያ ስንጨልፍለት ይህን መስሎ ብቅ ብሏል።

መወደስ

ከታች ተነሣ ከድኻ ሰፈር
ከንቲባ ገብሩ ሊጠቅም ላገር

የሚጠሉትን እየጠቀመ
ላገሩ ፍቅር እርሱ ታመመ

ጎባው ከፍ ያለ ባለ መዝገቡ
ታሪክህ ደማቅ ጉልሕ ኮከቡ

ትምህርተ ውልብታ

እየጠሏቸው እንደሚጠቀሙባቸው ልባቸው ቢያውቀውም ለአገር ጉዳይ እስከ ሆነ ለሹም እዝ እሺ ባይ መሆናቸው አገር ወዳድነታቸውን ያሳያል።



ጭልም ባለባቸው ጊዜ የእምነት ርምጃ መውሰዳቸው ለሕይወታቸው መለወጥ ምክንያት መሆኑንና መንፈስ ጠንካራነታቸውን ያሳያል።

ውጤት ተኮር በሆነ መልኩ ብቻ ሳይሆን በተሰማሩበት መስክ የተቻላቸውንና የበኩላቸውን ድርሻ ለማበርከት መጣራቸው የዓላማ ጽናታቸውን ያመላክታል።

የደረሰባቸው በደልና ሥቃይ በቀላሉ የሚታለፍ ባይሆንም ራሳቸውን ከቂምና ከጥላቻ ነፃ በማድረግ የሕይወት ጉዟቸውን መቀጠላቸውና ልጆቻቸውም በእርሳቸውን ዱካ እንዲከተሉ ማስተማራቸው ትልቅ የምሳሌነት ሕይወት ነው።

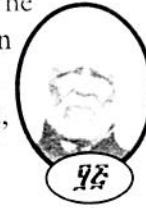
የውልብታ ምንጭ

ዳዊት ገብሩ (ኮሎኔል)፣ ከንቲባ ገብሩ ደስታ የኢትዮጵያ ቅርስ፣ አዲስ አበባ፣ 1985

ፈ.ቃዱ ጉርሚሳ ኩሳ፣ የወንጌል እምነት እንቅስቃሴ በኢትዮጵያ፣ አዲስ አበባ፣ ጃኑዋሪ 1999 ዓ.ም

Aren, Gustav *Envoys of the Gospel in Ethiopia*. Stockholm, 1999 *Evangelical pioneers in Ethiopia. Origins of the Evangelical church Mekane Yesus*. Stockholm & Addis Ababa, 1978

Baheru Zewde. *Pioneers of change in Ethiopia, The Reformist A History of modern Ethiopia 1855-1974*. London, Athens & Addis Ababa,



የአንባቢው የግል ማስታወሻ



Lined writing area for student notes.



፲፮

፫



አለቃ ታዩ ወልደ ማሪያም
1853 -1916
የጨለማው ብርታት የጎፊነነው ምሁር

ለአገሪ መንግሥት ቅንኣት እንደ ሳት በላኝ
... ምንኮ አደርጋለሁ? ሀዘኛ ወደ መቃብር
እወርዳለሁ

እስከ ዛሬ ድረስ ወደ ፍቅር አገር ተሰደው ወይም ወደ አበሻችን ከመጡት ፈረንጆች ጥቂት ጥበብ ተምረው ያገራቸውን መንግሥት ሊጠቅሙ የሚፈልጉ ወንድሞቻችንን መናፍቃን፣ የሌላም መንግሥት ሰላዮች እየተባሉ ሲራቡ፣ ሲከሰሱም እናይ የለምን? የእነዚያን መከረኞች ስም ስንት ብለን እንቀጠረው? የሚከተሉት የሁለት ሰዎች ስም እንዲወሱ የግድ ነው። እነርሱም ከንቲባ ገብሩና አለቃ ታዬ ናቸው። ሦስት ዓመት ሙሉ አዲስ አበባ ላይ ሰቀመጥ እንደነዚህ ሁለት ሰዎች አድርጎ መንግሥቱን የሚወድ ሰው አላየውም። ይህ ደግነታቸው ግን እስከ ዛሬ ድረስ አልታወቀላቸውም ይመስለኛል። እጅግ ያሳዘናል። የእነሱን ዕድል ያየ ሰው የኢትዮጵያ መንግሥት ለወዳጅ አይጠቅምም ብሎ ተስፋ ይቁርጣል።

ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ

አዛውንቱ ገብረ ማርያም ኪዳነ ማርያም ዳዊት ከመድገም ያለፈ ዕውቀት አልነበራቸውም፤ ከጥቅር ዕፈር ጋር ታግለው የመሬትን እምብርት በመገልበጡ ሙያ ግን ተክነውበታል። ያብራካቸው ክፋይ ታዬ ደግሞ፣ ሞፈር ከቀንበር ማቀናጀት የማለዳ ዕጣ ክፍላቸው አልነበረም፤ መቃብርዕ ከብራና ወይም ከወረቀት ጋር አዋድደው ሆህያትን የሚያበራዩ ሥሉጥ የቀለም ቀንድ እንጂ።

እምር ታህል ልጅ እያሉ ወደ ቤተ ክህነት ትምህርት የተላኩት ታዬ ስምንት ዓመት ሲሞላቸው ንባብና ጽሕፈትን አቀላጥፈው እንደ ቻሉ ይነገርላቸዋል። የተወለዱበትን ዘመን አስመልክተው በዕድሜ ከገፉ በኋላ ከኪሳቸው በማትለይ አንድ የግል ማስታወሻቸው ላይ የተገኘው ጽሑፍ እንዲህ ይነበባል፡-

የአለቃ ታዬ ልደት 1853 ዓ.ም. በዘመነ ወንጌላዊ ሉቃስ 20 ወሐሐዱ ለጎዳር ነው። ይህም ዐፄ ቴዎድሮስ በነገሡ በ7ኛው ዓመት ነው። ካጌ ቴዎድሮስ መንግሥት 8 ዓመት አመጣለሁ። በአውሮጳ አቋጣጠር ግን 1861 በኖቬምበር ወር 30ኛው ቀን ተወለድኩ።



ኤሪክሰን የተባለው የውጭ አገር ዜጋ ይህን የግል ማስታወሻ ካነበበ በኋላ በአውሮፓውያን የዘመን አቀማመጥ ላይ መጠነኛ ማስተካከያ አድርጎአል፤ «ታዬ

ተወለድሁ' የሚሉን በኢትዮጵያውያን ዘመን አቋጣጠር ጎዳር 21፣ 1853 ከሆነ፣ የዘመነ ስሌት ወደ አውሮፓውያን ቀመር ሲመነዘር ከቶም ኖቬምበር 30፣ 1861 ሊሆን አይችልም» ሲል ኤሪክሰን አሳቡን ያቀርባል። ቢሆንም የታዬን የግል ማስታወሻ የዕድሜአቸው መቁጠሪያ አድርገን እንዘለቅ።

እንደ ታሪክ ጸሓፊው ጉስታቭ ዘገባ ከጣና ሐይቅ በስተ ምሥራቅ በምትገኘውና ይፋግ በተሰኘችው የገበያ ማእከል የተወለዱት ታዬ ዕድሜያቸው ዐሥር ዓመት ሲሞላ የዳኸባት መንደር በወረርሽኝ መቅሠፍት ተመታች። አስቀድሞ መንደሪቱን ለቀው ከሄዱት ወላጅ አባታቸው በቀር አምጠው የወለዱቸውን እናታቸውን ጨምሮ የቀሩት ዘመዶቻቸው በበሽታው ረገፉ። በዚህ ምክንያት በእነህ ሰው ልብ ውስጥ ሰቀቀን ነገሠ። ብቸኝነታቸው አባታቸውን ፍለጋ አገር ጥለው እንዲሄዱ ገፈተራቸው።

የአለቃ ታዬን የሕይወት ታሪክ የጻፈው ኃይሉ ከበደ ባልታተመ የጽሑፍ ሥራው፣ አለቃ ታዬ ለስደት ከወጡበት ማግስት ጀምሮ ያለውን ሁኔታ እንዲህ ሲል ይተርካል፤ “... አባታቸው ወደሚገኙበት ወደ ሸዋ ጠቅላይ ግዛት ለመሄድ ሞክረው ሳይሳካላቸው ስለ ቀረ የእናታቸው ወንድም የሚሆኑት አጎታቸው ትግራይ ይኖሩ ስለ ነበር ጉዞአቸውን ወደዚያው አመሩ። ትግራይ እንደ ደረሱ አጎታቸውን ስላጧቸው ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ዐቅደው ምጽዋ ደረሱ፤ እግረ መንገዳቸውን በስዊድን ሚስሶን ትምህርት ቤት እንዳረፉ በዚያው ትምህርት ቤት ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ጀመሩ።

ጉስታቭ አሬን የተሰኘው ጸሓፊ፣ “Evangelical Pioneers in Ethiopia” በተሰኘ ሥራው ይህንን የታሪክ ሂደት እንዲህ ሲል አስፍሮታል፤ “... የ19 ዓመቱ ታዬ ምጽዋ ከወረዱ በኋላ አጎታቸው ባሕር ቀዝፈው ወደ ሕንድ መዝለቃቸውን ሰሙ፤ በዚህም ምክንያት ሐሳባቸውን ቀይረው እምነቱ ወደሚገኘው የወንዶች ትምህርት ቤት ለመግባት ወሰኑ። ከተቀሩት ልጆች አንጻር ሲታይ በዕድሜ ጠና ማለታቸውን የገመተው ሉንደል የሚባል የትምህርት ቤቱ ኅላፊ በመጀመሪያ ታዬን ተቀብሎ ለማስተናገድ ቢያንገራግርም፣ ጥቂት ወራት ካለፉ በኋላ ግን እንዲማሩ ፈቀደላቸው።



በትምህርት ቤት በቁደባቸው ወቅቶች ብሩህ አእምሮ እንደ ነበራቸው አስመስክረዋል። በወቅቱ የነበሩት ዊንስተን እና ኤሚሊ ሉንዳል የተባሉት መምህራን እንዳጤኑት፤ «ታዩ በባህላዊ ትውፊቶች በመመሰጣቸው፤ ከምዕራባውያን ትምህርት ይልቅ ለምሥራቁ ቅድሚያ ሲሰጡ ታይተዋል። ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ልዩ ዝንባሌ አላቸው። የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያንን አስተምህሮ ለማጥናት ሰፊ ጊዜ ይሰጣሉ፤ አብዛኛውን ጊዜም እስከ ሌሊቱ አጋማሽ ድረስ ከግእዝ መጻሕፍት እያጣቀሱ ይመረምራሉ» በማለት መስክረውላቸዋል።

ኤሚሊ ሉንዳል፣ ባለቤቷ ከመሞቱ አስቀድሞ ስላዘጋጃቸው የጽሑፍ ሥራዎች ባወሳችበት ማስታወሻዋ ላይ፣ የሉንዳል ዐቢይ ሥራ የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ መሆኑን ጠቅሳ፤ ሥራው የተከናወነው ታዩ እምነቱ ትምህርት ላይ በነበሩበት ወቅት ቢሆንም፣ ጽሑፉን በመገልበጥና ቋንቋውን በመግራት በኩል ግን አለቃ መልካም እገዛ እንዳደረጉ ታወሳለች። ኤሚሊ እንደምትለው ሉንዳል ባረፈበት ወቅት በዮሐንስ ወንጌል ላይ የሠራው ሐተታ አብዛኛው እጅ የተጠናቀቀ ቢሆንም፣ መላላሶ በመከለሱና ለጎትመት ብቁ አድርጎ በማዘጋጀቱ ተግባር ውስጥ የእሷ /ኤሚሊ/፣ የታዩና የአኔሲሞስ ተሳትፎ እንዳለበት አስፍራለች። በተከታዩ ዓመት ማለትም በኖቨምበር 1882 ታዩ ቅኔ ለመቀኘት ፊታቸውን ወደ ቤገምድር መለሱ። ይህን የመልስ ጉዞ አስመልክቶ ኃይሉ እንዲህ ይላል፤ "... እምነቱ በተባለው ሚሲዮን ትምህርት ቤት ውስጥ ለብዙ ዓመት የወንጌልን ቃል ሲመራመሩ ቁይተው እንደገና ወደ ትውልድ ሀገራቸው ተመለሱና የግእዝ ቅኔ ትምህርት ቤት ገቡ። በዚያም የግእዝን ቋንቋ ጠንቅቀው እንዳወቁ በ1877 ወደ ምጽዋ ተመልሰው በመምህርነት ሙያ አገለገሉ። በዚህ ዘመን የድርሰት ሥራ እንደ ጀመሩ ይታመናል፤ መጽሐፈ ሰዋሰው የተባለውን መጽሐፍም በዚህ ጊዜ ጻፉት። "

አለቃ ታዩ የበርካታ መጻሕፍት ባለቤት ቢሆኑም፣ አብዛኛዎቹ ሥራዎቻቸው ወደ ሕዝብ እጅ አልደረሱም። ከሥራዎቻቸው መካከል፣ እስከ አሁን በስዊድንኛ ቋንቋ ብቻ የሚገኝና በወጣትነት ዘመናቸው እንደ ጻፉት የሚገመተው "En Teologisk strid inför Ras Mengescha" (A Theological Debate Before Ras Mengesha



ነገረ መለኮታዊ ክርክር በራስ መንገሻ ችሎት) እንዲሁም 450 ገጾችን አካቶ የያዘውንና ምናልባትም በዕድሜ ዘመናቸው ማብቂያ ላይ ሳይደርሱት እንዳልቀረ የሚገመተውን በእጅ ጽሑፋቸው የተዘጋጀ (አብዛኛው ማጣቀሻ በግእዝ ቋንቋ የሆነው) የአማርኛ መዝገበ ቃላት ወይም የጽንሰ ሐሳብ መዝገብ ናቸው።

ጉስታቭ አሬን ይህን ሁኔታ ሲያብራራ፣ ታዩ ወደ መንደራቸው የተመለሱት ሊጣቸውን ሳይሆን ያገኙትን መንፈሳዊ ዕውቀት ጭምር ይዘው ነበር። መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረዳታቸውን ለሌሎች ሊያጋሩ ቢፈልጉም እንኳ የቀዩውን ቀልብ ሊያገኙ አልቻሉም፤ በመሆኑም የቅኔ ትምህርታቸውን በሙሉ ልብ ቀጠሉ። ምርምራቸውንም ዕውቅና ባላቸው በተለያዩ አድባራትና ገዳማት ካጠናቀቁ በኋላ፣ «አለቃ» የተሰኘውን ከፍተኛ ማዕረግ አገኙ። ከዚያም በ1883 ዓ.ም. ወደ እምነቱ ተመልሰው በመምህርነት፣ በአስተርጓሚነትና በወንጌል ሰባኪነት አገልግለዋል።

በ1890 እንደ ገና ወደ ትውልድ መንደራቸው ተመለሱ። በዚያም ትዳር መሥርተው የወንጌል ስብከታቸውን ቀጠሉ። በሙያቸው ተወዳጅነትን በማትረፋቸው በዘመኑ ቤገምድርን በከፊል ይገዙ በነበሩት ራስ መንገሻ አቲክም ዘንድ ከፍተኛ ተቀባይነትን አገኙ። ከጥቂት ጊዜ በኋላም የታዩን ሊቅነት በመገንዘብ ራስ መንገሻ አሸክራቸውን ባልደረባ ሰጥተው በ1891 ዓ.ም. ወደ አፄ ምኒልክ ሰደዱአቸው።

ወቅቱ ራስ መንገሻ የሐንስ ያመፀብትና የሸፈቱበት ጊዜ ስለ ነበር፣ በራስ መኰንን የሚመራ ጦር ወደ ትግራይ ዘመተ። ንጉሠ አፄ ምኒልክ የሰራዊቱን ሁኔታ በቅርበት ለመከታተል ወሎ ደነባ ላይ ዐርፈው ሳለ አለቃ ታዩ ከንጉሠ ፊት ቀርበው ተዋወቁ። እምነቱ ሳለ አሳትመውት የነበረውን መጽሐፈ ሰዋሰው የተሰኘውን መጽሐፋቸውን ለንጉሠ አበረከቱ። ንጉሡም ሥራውን አይተው በመደሰት ሊቁን ካበረታቷቸው በኋላ ወደ ትውልድ ቦታቸው ሄደው በዚያው እንዲቁዩ አዘዟቸው።

ከፊል ትምህርታቸውን ከውጪ አገር ዜጎች በመቅሰማቸው ሰብብ አንዳንድ የቤተ



ክህነት ሰዎች በአለቃ ታዬ ላይ ተቃውሞ ያነሡባቸውና ያስነሡባቸው ስለ ነበር፤ ይህንኑ ጉዳይ ለአፄ ምኒልክ አቅርበው የሚከተለውን ደብዳቤ ተቀበለ።

ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዳግማዊ ምኒልክ ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ፤ አለቃ ታዬ ገብረ ማርያም የሚባል ሰው ምጽዋ የነበረ ሃይማኖቱን እኛ መርምረንዋልና ማንም አንዳች አይበለው በሃይማኖት፤ ነገር። በገዳር 6 ቀን 1891 ዓ.ም. በወረኢሉ ከተማ ተጻፈ።

ከዚያ በኋላ ወደ በጌምድር ተመልሰው ሥራቸውን ቀጠሉ። አፄ ምኒልክ ከወሎ ተነሥተው አዲስ አበባ እንደ ደረሱ ታዬም ወደዚያው ሄደው ከንጉሡ ጋር በመገናኘት ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴን በባልደረባነት ተቀበለ። በጊዜው አንዳንድ ሰዎች፤ የታዬ ሃይማኖት የፈረንጅ ነው፤ ንጉሡ ይህን ሳያውቁ ነው ማኅተም የሰጡት በማለት ስላሰደዱ፤ አቡነ ማቴዎስና ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ ተቀናቃኝ ሆነው ተነሡባቸው። ይህም ሁኔታ በጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴ በኩል ወደ አፄ ምኒልክ የመቅረብ ዕድላቸውን አከሰመው።

እንደሚባለው አቡነ ማቴዎስ ጉባኤ ከተው አለቃ ታዬን ካስጠሩ በኋላ፤ «አንተ አህያ ሃይማኖትህ ምንድን ነው?» በማለት ለጠየቋቸው ጥያቄ፤ አለቃ፤ «እኛን አህያ የሚያሰኘን እናንተን በመሾማችን ነው» ብለው እንደ መለሱላቸው ይነገራል። ነገሩ እየከረረ በመምጣቱና በአለቃ ላይ የተፈጸመው በደል ምኒልክ ዘንድ በመድረሱ፤ ንጉሡ ጸሐፊ ትእዛዝ ገብረ ሥላሴን ገሠጿቸው፤ በማይገባ ሁኔታ አለቃን በማንገላታታቸው በአቡነም ላይ የተሰማቸውን ቅሬታ ገልጸዋል።



በዚህ ሁሉ ሁኔታ ውስጥ ታዬ ወንጌልን ከማስተማር ጎን ለጎን የጽሑፍ ሥራቸውን ቀጠሉ። ይህንንም ተግባር በትጋት በማከናወን ላይ ሳሉ፤ ከንጉሡ ዘንድ እንዲህ የሚል የማዘዣ ደብዳቤ ደረሳቸው፦

ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዳግማዊ ምኒልክ ሥዩመ እግዚአብሔር ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ፤ ይድረስ ከአለቃ ታዬ እንዴት ሰንብተሃል። እኔ እግዚአብሔር ይመስገን ደገና ነኝ። ከጀርመን መንግሥት ተልከው የመጡ ሰዎች በምጽዋ በኩል ወደ ሀገራቸው ለመሄድ በጎጃም በኩል ወጥተዋል። ነገር ግን ከኢትዮጵያ የሂዱ በአገራችን ብዙ የጥንት መጻሕፍት አሉ። ያንን የሚያውቅ ብልጻ ሰው ይሂድና እንዲያይ ይሁን ብለውኛል። አንተ የዚያን አገር ባህል ለምደኸዋልና እናንተ ዘንድ በደረሱ ጊዜ አንተም ከእነሱ ጋር ዐብረህ እንድትሂድ ይሁን። መጋቢት 9 ቀን 1897 ዓ.ም. ዐዲስ አበባ ከተማ ተጻፈ።

ይህን ጥሪ አስመልክቶ ክሪስ ፕሩቲ፤ "Empress Taytu and Menilek II" በሚል ሥራው፤ ከጀርመኖች ዘንድ የመጣውንና በበርሊን የኦሬንታል (ምሥራቃዊ) ጥናት ተቋም ውስጥ ባለሙያ የማሰማራቱን ጥያቄ በበቂ ሁኔታ ሊያሟላ የሚችል ከታዬ የላቀ ስመ ጥር የግእዝ ምሁር በምኒልክ አእምሮ ውስጥ አልነበረም፤ ያም በመሆኑ ለዚህ ኅላፊነት ዐዩተውታል በማለት ጽፎአል።

በባቴን ጌታ ገሩይ ወልደ ሥላሴ፤ የሕይወቱ ታሪክ በተሰኘ መጽሐፋቸው ይህንኑ ሁኔታ እንደሚከተለው ገልጸውታል፤ የጀርመን መንግሥት የግእዝ ቋንቋ የሚያስተምር አንድ ሊቅ ይሰጠኝ ብሎ አፄ ምኒልክን በለመነ ጊዜ፤ አለቃ ታዬን መርጠው ሰደዱአቸው። በጀርመን መንግሥት ሦስት ዓመት ሙሉ የግእዝ ቋንቋ አስተምረው ኒሻን ተሸልመው ወደ ኢትዮጵያ ሲመለሱ፤ አፄ ምኒልክም ኒሻን ሸልመው የአባታቸውን አገር ሰጥተው ወደ በጌምድር ሰደዱአቸው።

ታዬ በአገራቸው ብቻ ተወስነው አልቀሩም። ወደ አውሮፓም አቅንተዋል። በዚያም በርካታ ከተሞችን የጎበኙ ሲሆን ለዚህም ዋቢነት ማስታወሻዎቻቸው ሊጠቀሱ ይችላሉ፦



ማክሰኞ ግንቦት 22/1897

በዚህ ቀን ሌሊቱን ሰንሄድ ዐድረን ማለጃ ሲቁሊያ በ6:00 ሰዓት ደረሰን። ሰንሄድ ውለን ማታ በ7:00 ሰዓት ኒያፓል ገብተን ዐደርን። ሲቁሊያ የኢጣሊያን ክፍል ናት። እርሰዋም ቃርዳን የምታህል ታላቅ ደሴት ናት። ከተሞችም በባሕር ዳር ለዳር ተሠርተው እጅግ የሚያምሩ ናቸው። ኒያፓልም በባህር ዳር የተሠራ የጥንት የጣሊያን ነገሥታት ከተማ ነው። ዛሬ ግን ራሱ ከተማው ሮም ነው።

ቅዳሜ ግንቦት 26/1897

በዚህ ቀን በማርሴል ዋልን፤ ባቡራቱ ዕቃ ስታወርድ፣ ዕቃ ስትቀበል ዋለች። እኔና የሴፍ ሱማሊ በ8:00 ሰዓት ከባቡር ወጥተን በሠረገላ ከተማ ለከተማ እኩል ሰዓት ሄድን። ወርደን በእግራችን ደግሞ እየሆርን ብዙ ነገር አየን። በዚያም እጅግ ኅፍረት የሌላቸው ደፋሮች ጋለሞቶች አየን። በ5:00 ሰዓት ወደ ማታ ከባቡራችን ገብተን ዐደርን።

አለቃ በጀርመን ቁይታቸው ከአፄ ምኒልክ ጋር በመጻጸፍ መፈጸም የሚገባቸውን ሁሉ በትጋት ያከናውኑ ነበር፤ በግእዝ የተጻፉትን መጻሕፍት ከመመርመርና ከመሰብሰብ በተጨማሪ አማርኛንና ግእዝን በበርሊን ዩኒቨርሲቲ ውስጥ አስተምረዋል።

አለቃ በዚያ አገር ውስጥ በከራረሙበት ዘመንም አንዳንድ ሁኔታዎችን ከየአቅጣጫው ከቃኙና ካስተዋሉ በኋላ ጳጉሜ 3 ቀን 1898 ዓ.ም. ለአፄ ምኒልክ የሚከተለውን ደብዳቤ ጽፈዋል፦



... እኔ ያስተማርኳቸው አማርኛና ግእዝ ያነባሉ፣ ይጽፋሉ። ደኅና ሰዎች ናቸው። የጃንሆይ መልእክተኛ ብለው አክብረውና አፍቅረው ይዘውኛል። ከአገር ናፍቆት በቀር የጎደለብኝ ነገር የለም። ለጥበባቸው ፍጻሜ የለውም። በየዕለቱ ዐዲስ ነገር አያለሁ፤ ዐዲስ ነገር እሰማለሁ።

ጃንሆይ ከአገር ልጆች ወደ አውሮጳ ሰደው ብልጎት ቢያስተምሩ መልካም በሆነ፣ የያጃንና የሞረኮ መንግሥት ሰው እየሰደዱ አስተማሩ። ይህን አይቺ ለአገሪ መንግሥት ቅንዓት እንደ ሳት በላኝ . . ምንኮ አደርጋለሁ? ዐዘኝ ወደ መቃብር እወርዳለሁ። የጃንሆይ ብር እንዲሠለጥን የፊተኛውን ብርና አሞላ ያጥፋ።

በማከታተልም ግንቦት 1899 ዓ.ም. የውስጣቸውን ብሶትና የአገራቸውን ኋላ ቀርነት የሚያጣቁምና መንሥኤውን የሚዘረዝር አንድ ደብዳቤ ለአፄ ምኒልክ ሰደዱ። ክሪስ የተሰኘው ታሪክ ጸሐፊ ስለዚህ ደብዳቤ ሲያወሳ፣ ታዩ በሚይ 1907 ቍጭት የተሞላበት ደብዳቤውን ለአፄ ምኒልክ የጻፈው በዚህ መልክ ነበር፦

እኛ ሀበጆች . . በመንፈሳዊና በሥጋዊ ጥበብ ወደፊት የማንገፋበት ምክንያት ምን ይሆን ብሎ ለሚጠይቅ . . ሕዝቡ ሁሉ ባይማርና የወንጌልን ስብከት በብዙው ባይሰማ፣ እውነተኛ ዕውቀትና አፍቅሮ በጽ ትሕትና በጠፋ ነው . . . ። በአገራችን ጥቂት ዕውቀት ያላቸው ሰዎች በመክበር ፈንታ ስለሚሰደቡና ስለሚሞሩ፣ ስለሚጠቁም የሚያውቁትን ጠቃሚ የጥበብ ሥራ ትተው በቦዘን መኖርን ማረጡ።

በማለት ከተናገረ በኋላ ንጉሠ በጉዳዩ ላይ አጥብቀው እንዲያስቡ፣ ችግሩንም ከፍጻሜው እንዲያደርሱ በመጠየቅ ይደመድማል ሲል ጽፎአል።

ክሪስ ያልጠቀሰው የደብዳቤው ቀሪ ክፍል እንዲህ ይነበባል፦

የአዳምን ልጆች ዓለሙን ሁሉ የፈጠረ አድልዎ የሌለበት አንድ ልዑል እግዚአብሔር ነው። ላንዱ ወገን ሕዝብ ሙሉ፣ ላንዱ ወገን ጎደሎ ልብ አልፈጠረም።



በፍጥረቱ የአዳምን ልጆች ሁሉ አስተካክሎ እንደ ፈጠረ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እንዲህ ከሆነ ስለ ምን ያውሮፓና የእስያ ሰዎች ከአፍሪካ ክፍልም ጥቂቶች ብልጎቶቻችን ሲሆኑ እኛ ሀበጆች . . . መጽሐፍ ቤማሩ ኮቸሮ ለቃሚ . . . ፤ ብርና ወርቅ ቢሠሩ ቀጥቃጭ ቡዳ . . . ፤ እንጨት ቢሠራ እናጠ. ፅንጨት ቁርቋሪ . . . ፤ ቁዳ ቢፍቅ ጥንበ በላ ፋቂ . . . እየተባለ፣ ለየሥራው ሁሉ ስም እየተሰጠ ስለሚሰደብ የጥበብ ሥራ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየቀዘቀዘ ጠፋ። ስለዚህ ጉዳይ ጃንሆይ አስበው እንዲህ ያለው ስድብ ሁሉ ባዎቻ እንዲከለከል . . . ሰዎቹ እንዲከበሩ ቢያደርጉ፣ . . . በሌላ መንግሥት ስምና መልክ በተቀረጸ ገንዘብ ከመገበያየት፣ በጃንሆይ መልክና ስም የተቀረጸበት ገንዘብ እንዲወጣ ቢያደርጉ ነጻ መንግሥትም ራሱን የቻለና የተሟላም ይሆናል . .

ታሪክ ጸሓፊው ክሪስ እንደሚለው፣ የታዩ ደብዳቤ ከተጻፈ ከ4 ወር በኋላ ማለትም በጃንዋሪ 1908 አፄ ምኒልክ የትምህርትን አስፈላጊነትና የሥራን ክቡርነት ያካተተውን ዐዋጅ አሳወጁ።

ከጀርመን መልስ ሦስተኛውን የኢትዮጵያ የክብር ኮከብ ኒሻን ከአፄ ምኒልክ ዘንድ የተሸለሙት ታዩ ወደ ትውልድ አገራቸው በመዘለቅ ሥራቸውን ቀጠሉ። በዚያም ከተሰጣቸው ጉልት ገሚሱን በነይል ከነጠቁ በኋላ ቀሪውን ደግሞ ለመጠቅለል እየተንቀሳቀሱ የነበሩት ደጃዝማች መሸሻ ወርቄ ባለጋራ ሆነው ተነሡባቸው። በጊዜው የበጌምድር ገዢ ለነበሩትም ለንጉሥ ወ/ጊዮርጊስ እንዲህ ብለው ጻፉላቸው፤ አለቃ ታዩ ሃይማኖቱ የንስጥሮስ ነው፤ ይህንንም ሃይማኖት ለሕዝቡ ያስተምራል። ከዚያ በኋላ ንጉሥ ወ/ጊዮርጊስ ብስጭት በሞላበት መንፈስ የሚከተለውን ደብዳቤ ጽፈው ለአለቃ ታዩ ሰደዱ፦



የተላከ ክሪስ ወ/ጊዮርጊስ ይድረስ ከአለቃ ታዩ እንዴት ሰንብተሃል እኔ እግዚአብሔር ይመስገን ደገና ነኝ። ዝም ብለህ ተቀመጥ ስንልህ እንደዚህ ያለ ትምህርት ክየት ያመጣኸው ነው? በምን ተጣላሽኝ እንዳትል። በ1903 ዓ.ም. ገዳር 24 ቀን ተጻፈ።

አለቃም ደብዳቤው እንደ ደረሳቸው ሃይማኖታቸው ተዋሕዶ መሆኑንና የተፈጸመባቸውም ግፍ ተገቢ እንዳይደለ ለንጉሥ ወ/ጊዮርጊስ በመግለጽ የተወሰደባቸውን መሬት እንዲያስመልሱላቸው ጠየቁ፤ ንጉሡም ደጃዝማች መሸሻ ወርቄን አስጠርተው የወሰዱባቸውን ጉልት ለአለቃ ታዩ እንዲመልሱላቸው ፈረዱ። ሁኔታው ያልተዋጠላቸው ደጃዝማች መሸሻም፣ ታዩ ሃይማኖቱ ፀረ ማርያም ነውና አገር መግዛት አይገባውም በማለት ሌላ ክስ ከፈተ።

ንጉሥ ወ/ጊዮርጊስም ጉዳዩ ሃይማኖት ነክ በመሆኑ ታኅሣሥ 24/1903 ክሱን ወደ አቡነ ማቴዎስ መሩት። ጥር 28 በዋለው ጉባኤ አለቃ ፈለቀ ከሳሽ ሆነው በመቅረብ፣ "አለቃ ታዩ ለሥዕልና ለመስቀል አይሰግድም፤ በሞቱ ቅዱሳን አማላጅነት አያምንም፤ ዝክርና ምዕዋት የሞተ ሰውን ሊያጸድቅ እንደማይችል ይናገራል፤ የልማድ ጾም ዋጋ እንደሌለው ይሰብካል፤ ቀናትን አያክብርም" ሲሉ የክሱን ጭብጥ በጉባኤው ፊት አብራሩ።

በቀረቡት ክሶች ላይ ከፍ ያለ ክርክር ከተደረገ በኋላ ጳጳሱ ከባልደረቦቻቸውና ከመኳንንቱ ጋር መክረው ለወደ ፊቱ ይህን ትምህርት እንዳያስተምሩ ገሥጸው አሰናበቷቸው። በአለቃ ታዩ መለቀቅ የተበሳጨት ካህናት በጊዜው የአፄ ምኒልክ ባለሙሉ ሥልጣን እንደ ራሴ ለነበሩት ለራስ ተሰማ በማመልከት ያለ ሕግ ከታላቁ ወኅኒ ቤት እንዲገቡ አደረጉ።

አለቃ ታዩ ወኅኒ ቤት ታስረው ከከረሙ በኋላ ተፈቱ፤ ከዚያም በመጀመሪያ



ከደጃዝማች ሙሉጌታ፣ ቀጥሎም ከደጃዝማች ይገዙ በሃብቴ ጋር በቁም እስር እንዲቁዩ ተደረገ። በመጨረሻም በ1912 ዓ.ም. ለመንግሥት አማካሪነት ተመርጠው መሥራት ጀመሩ። ምሁሩ ታዩ የሕይወት ዘመናቸውን ከመከራ፣ ከሥቃይ፣ ከድካምና ከእንግልት ጋር ከገፉ በኋላ ነሐሴ 15 ቀን 1916 የሰው ልጆች ሁሉ ዕጣ ክፍል ወደ ሆነውና ከቶም ሊቀርብት ወደማይቻለው ዓለም አመሩ፤ ዐረፉ። እንደሚባለው በቀብራቸው ወቅት (እኅታቸው?) ወ/ሮ ላቀች አምንህ ያሞኙት የሐዘን እንጉርጉር፣ አለቃ ታዩ ዘመናቸውን ሁሉ ከኢ-ፍትሐዊነትና ከአለማወቅ ጋር ያደረጉትን እልህ አስጨራሽ ተጋድሎ ሰብሰብ አድርጎ የሚያሳይ ይመስላል።

ከወገኒ ቤት አስረው የዘገቡት ሣንቃ፣
 ብሎ ተናግሮ ነው የወንጌል ቃል ይብሉ።
 የወንጌልን ሥርዐት ተማሩ ቢላቸው፣
 ትልቁም ትንሹም ሁሉም ደደብ ናቸው።
 አሉት ዐረ ማርያም መልስ ቢሰጥቸው።
 ዕውቀት እና ምግባር ጉድጓድ ተከተተ፤
 አራት ነው እንጂ መች እንደ ሰው ሞተ።
 ወዘውዘው ነዘንዘው ጣሉት እንደ ዝሆን፤
 ያው ወደቀላቸው ይበሉት እንደሆነ።
 ከጨለማ መሃል ቢወጣ ብርሃን፣
 አጥፏት አጥፏት አሉ እንዳይታዩን።



መወደስ

**ጽኑ አለቃ ታዩ ጨለማውን ጠልቶ
 ኢትዮጵያችን ትድመቅ አለ እጅጉን ጸንቶ**

**የጨለማውም ኅይል በጣሙን በርትቶ
 ታየን ገዘገዘው ታገለው ኅትቶ**

**እውነት መያዝና የጥበብ ምርምር
 ብዙ አይሞገስም በአበሻችን ምድር**

**እውነትና ጥበብ ቢቆስልም ቢደማም
 ያሸልባል እንጂ ማገገሙ አይቀርም**

**ለአገርህ መንግሥት የቀናኸው ቅንአት
 ታየ ዛሬ ደምቆ ፀሐይ ነህ የሌሊት**



ትምህርተ ውልብታ

ለተረዱትና ላመኑት እውነት ጸንተው መቆማቸው ታላቅ የጽናት ትምህርትን ይሰጣል።

ልክ የሚያስገቡ ጥበበኛ መልሶቻቸው በትምህርት መብሰል የሚያስገኘውን ጥቅም ያመለክታሉ።

የአገር ፍቅርና ዕድገት ቅንአታቸው የሚያስቀና ነው።

«ለካ ወንጌልንና አገርን አያይዞ መውደድ ይቻላል» የሚያሰኝ ነው። እንዲሁም በመሆኑ በየእምነቱ ለሚገኙ የዛሬ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት ትልቅ አብነት ነው።

የሰው ልጆች ለተሰማሩባቸው የሥራ መስኮች የሚሰጡት ክብር ትልቅ ምሳሌ ነው።



የውልብታ ምንጭ

ኃይሉ ከበደ፣ የአለቃ ታዩ ገማርያም የሕይወት ታሪክ፣ ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ዩኒቨርሲቲ፣1963

ጎሩይ ወ/ሥላሴ፣ የሕይወት ታሪክ፣ አዲስ አበባ፣1951

ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ፣ አጼ ሚኒልክ እና ኢትዮጵያ ፣ብርሃን ይሁን፣አሥመራ፣1912

Aren, Gustav. *Envoys of the Gospel in Ethiopia*, Stockholm, 1999

_____ *Evangelical pioneers in Ethiopia; Origins of the Evangelical church Mekane Yesus*. Stockholm & Addis Ababa, 1978

Baheru Zewde. *Pioneers of change in Ethiopia, The Reformist Intellectuals of the Early Twentieth Century*, Oxford, Athens, Addis Ababa, 2002.

_____ *A History of modern Ethiopia 1855-1974*. London, Athens & Addis Ababa, 1991

Getachew Hayle, Aasulv Land, Samuel Rubenson (eds.) *The Missionary Factor in Ethiopia*. Papers from a Symposium on the Impact of European Missions on Ethiopian Society, Lund University, August 1996.

Prouty, Chris *Empress Taytu and Menilek II*, Ethiopia, 1883-1910. London, 1996.



የአንባቢው የግል ማስታወሻ



Lined writing area for personal notes.



፳፪

፬



አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍለ

1864 - 1936

የቀለም ቀንድ ፣ የቃላት ጉልላት

ሥራን በሥራም ጭምር እንጂ በቃል ብቻ መንቀፍ አይበቃም

የሥነ ጽሑፍ ጉዳይ ሲነሣ ስማቸው ዐብሮ የሚነሣ ታላላቅ ሰዎች አሉ። ከእነዚህ መካከል አንዱ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ (ከዚህ በኋላ ኪ.ወ.ክ.) ናቸው። ኪ.ወ.ክ. "ታላቁ ሊቅ" የሚያሰኛቸው አንድ ሁነኛ ምክንያት አለ፤ ይኸውም እስከ ዛሬ ድረስ በኢትዮጵያ ውስጥ ከተሠሩ ታላላቅ ትምህርታዊና ሊቃውንታዊ ሥራዎች ተርታ በቀዳሚነት ሊሰለፍ የሚችል ሥራ ለሕዝብ ማበርከታቸው ነው። «መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገብ ቃላት ሐዲስ» እና እንዲሁም «ሃይማኖተ አበው ቀደምት» የተሰኙት ሁለት ሥራዎቻቸው እጅግ ፈር ቀዳጅ የሆኑ ናቸው። በተለይ የመጀመሪያው ሥራቸው ከእርሳቸው በኋላ መዝገብ ቃላት ያዘጋጁ ሰዎችንና ተቋሞችን በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ የኪዳነ ወልድ ክፍሌ ባለዕዳ እንዲሆኑ አድርጓቸዋል።

«ሞት እንኳ ጨክኖ ወስዶ ከሚያስቀረው ምናል ደጋጉን ዳግመኛ ቢፈጥረው» የሚለው የድምፃዊ ጥላሁን ገሠሠ ዜማዊ ቍጭት እውን ቢሆን ፣ በዚህ ምድር ላይ በሥጋ ዳግመኛ እንዲኖሩ ከምንመኛቸው ሰዎች አንዱ አለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ይሆኑ ነበር። ከታሪክ እንደምንረዳው ለመጨረሻ ትውልድ ጠቃሚ ቅርስ አውርሰው ያለፉ ሰዎች ቍጥራቸው ጥቂት ቢሆንም በሥራቸውና በምሳሌነታቸው መጨረሻ ትውልድ ባለ ዕዳ አድርገውታል። እኛም የእነርሱን መልካም አርአያ እንድንከተል ሥራቸው ሁልጊዜ እነርሱን እንድንመስላቸው ጥሪ ያቀርባል። ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በጊዜው ማንም ሊደፍረው ያልቻለውን ሥራ የሠሩ ታላቅ ሰው ናቸው። ዛሬ የአማርኛ ሥነ ጽሑፍ በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ሊያብብ የቻለው፣ እኒህ ታላቅ ሰውና እርሳቸውን መሳዩች ከበረከቱልን ምርጥ የቃላት መድበል የተነሣ ነው።



ስለ ኪ.ወ.ክ. የተጻፈ ብዙ ነገር ባይኖርም፣ ታሪካቸውን ለመጀመሪያ ጊዜ ባጭሩ የጻፉት ዶ/ር ብርሃኑ አበበ የኪ.ወ.ክን ታሪክ በሦስት ዐበይት ዘመናት አስፍረውታል፤ ይኸውም (1)

የወጣትነት ዘመን በመንገ (2) የገዳም ሕይወት በኢየሩሳሌም (3) ሕይወት በድሬ ዳዋ (አልፎ አልፎ አዲስ አበባ በመመላለስ)።

ኪ.ወ.ክ. ሙሉ ስማቸው ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ወልደ አባ ተክሌ ነው (ወልደ አባ ተክሌ ወይም ቤተ ተክሌ ሃይማኖት)።² ኪ.ወ.ክ. መንገ ተጉለትና ይፋት ውስጥ ከነፋሻማነቱ የተነሳ «ቆብ አስጥል» በሚል ቅጽል በሚታወቅ ኮረብታማ አካባቢ፣ ልዩ ስሙ እምቢጣጣ በሚባል ስፍራ በ1864 ዓ.ም. ተወለዱ። አባታቸው ደብሩ የውነቱ ይባላሉ። አያታቸው መምህር የውነቱ በጣም የተማሩ ሊቅ ሲሆኑ ኪ.ወ.ክ.ን የቁም ጽሕፈትና ሌላም ነገር ያስተማሯቸው እርሳቸው ናቸው።

ኪ.ወ.ክ. 20 ዓመት ሲሆናቸው ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ የምንኩስና ሕይወት ለመኖር ወሰኑ። ወደዚያም ሲያቀኑ በግብጽ ውስጥ አንድ ዓመት ያህል ቁዩ። ከዚያም በ1890 ዓ.ም. ኢየሩሳሌም በሚገኘው የኢትዮጵያውያን ገዳም ገቡ። ኪ.ወ.ክ. በኢየሩሳሌም ሳሉ ለኑሯቸው የሚያስፈልጋቸውን ገንዘብ የሚያገኙት ከብዙ የውጭ አገር ሊቃውንት በሚቀርብላቸው ጥያቄ መሠረት፣ የብራና ጽሑፎችን በመገልበጥ ነበር። ሆኖም ለድካማቸው የሚከፈላቸው ገንዘብ በጣም አነስተኛ ነበር።

¹ ዶ/ር ብርሃኑ አበበ ከደስታ ተክለ ወልድ አንዳንድ መረጃዎችን ወስደው ይህን ዐጭር ታሪክ ባይጻፉም ፣ ፎቶ ስለ ኪ.ወ.ክ. የሚኖረን ዕውቀት ከዚህም ባነሰ ነበር። ይሁንና ዶ/ር ብርሃኑ አበበ ታሪካቸውን በፈረንሳይኛ ቋንቋ መጻፋቸው አሁንም ነገሩ በተወሰኑ ሰዎች ዘንድ ብቻ ታውቆ እንዲቀር አድርጓል። ዶ/ር ብርሃኑ አበበ እንደ ገለጹት ደ.ተ.ወ በሕይወት ሳሉ ስለ ኪወክ ባይነግሩን ፎቶ ስለ እርሳቸው ብዙ የሚታወቅ ነገር ሊኖር ባልቻለም ነበር። ደግሞም ራስ ተፈሪ (በኋላ ንጉሥ ተፈሪ) ለኪ.ወ.ክ. የጻፉላቸው ወደ 15 የሚጠጉ ደብዳቤዎች የኪ.ወ.ክ.ን ታሪክ በጊዜ ቅደም ተከተል የሚሠሩት ሰብስቦ ለመያዝ ሁነኛ መንደርደሪያ ይሆናሉ። ራስ ተፈሪ እነዚህን ደብዳቤዎች ለኪ.ወ.ክ. የጻፉላቸው ከጥር 29 ቀን 1913 ዓ.ም. እስከ ግዳር 27 1923 ዓ.ም. ድረስ ባለው ጊዜ ነው።

² "አባ ተክለ ሃይማኖት" የሚለውን ቅጽል ያገኙት "ሃይማኖተ አበው ቀደምት" ከሚለው መጽሐፋቸው ነው።



ኪ.ወ.ክ. "አስኪማ"³ የሚለው ብሉይ ቅዱስ ግጥም ቀን በጉጉት ሲጠባበቁ ሳለ የሕይወታቸውን ጉዞ ሙሉ በሙሉ የሚቀይር አንድ ክሥተት አጋጠማቸው፤ ይህም በ1897 ዓ.ም. መምህር ክፍለ ጊዮርጊስ (ከዚህ በኋላ ክ.ጊ.) የተባሉ ኢትዮጵያዊ ሊቅ ወደ ኢየሩሳሌም መምጣት ነበር። ክ.ጊ. ወደ ኢየሩሳሌም ሲመጡ ኪ.ወ.ክ. የ27 ዓመት ወጣት ነበሩ። ሁለቱም የአንድ አካባቢ ተወላጆች መሆናቸውና ከካህናት ቤተ ሰብ መወለዳቸው ይበልጥ እንዲቀራረቡ ሳይደርጋቸው አልቀረም። ክጊ የኪ.ወ.ክን ልዩ ተሰጥዎና ዝንባሌ ለማስተዋል ብዙ ጊዜ አልወሰደባቸውም። ከዚህም በመነሣት በዘመናቸው ሁሉ ያካበቱትን ዕውቀትና ተመክሮ ለዚህ ትጉህና ንቁህ ወጣት ለማውረስ ቁርጠው ተነሡ። ክ.ጊ. ርም ቈይተው ወደ ኢየሩሳሌም ሲመጡ፣ ጅምር ሥራቸውን ከፍጻሜ የሚያደርስላቸው ሰው በብርቱ ይፈልጉ ነበር። ሁኔታውን ሲገልጹ፣ "ከመካከላቸው ከቶ አንድ ሰው ላገኝ አልቻልሁም፤ ከቶ አንድ ሰው። ለ2 ዓመት ያህል ፈለግሁ፤ በመጨረሻ ከ2 ዓመት በኋላ አንድ ታማኝና አስተዋይ ሰው አገኘሁ" ብለዋል። ይህ ሰው ሌላ ማንም ሳይሆን ኪ.ወ.ክ ናቸው። ክ.ጊ. ለዚህ ብልገና አስተዋይ ወጣት በመሆናቸው ከቁርጠኛ ከዮሐንስ አፈወርቅና ከኢጲፋንዮስ በመጀመር መጽሐፈ ሊቃውንትንና መጽሐፈ አቡሻህርን (የዘመናትና የቀናት አቆጣጠር) በሚገባ አስተማሩ።

ክፍለ ጊዮርጊስና ኪዳነወልድ ለ11 ዓመት ያህል በኢየሩሳሌም ዐብረው ኖሩ። መለያየት ግድ የሆነባቸው ክ.ጊን ነጣቂው ሞት በ1908 ዓ.ም. ሲወስድባቸው ነው። ክ.ጊ ጅምር ሥራቸውን ሁሉ በዐደራ ያስረከቡት ለኪ.ወ.ክ. ነው። ኪ.ወ.ክም የተረከቡትን ዐደራ ፈጸሙ እንጂ መምህራቸውን አላሳፈሩም። ይልቁንም የዕብራይስጥ፣ የሱርስትና የጽርእ (ግሪክ) ቋንቋዎችን በማጥናት የመምህራቸውን ሕልም እውን ለማድረግ ይተጉ ጀመር።



³ አስኪማ በቀሙ (Literally) ልብስ ምንጠና ማለት ነው፤ ከቀረጸ፣ ከቅናት፣ ከቆብ በኋላ በመጨረሻ የሚለበስ ማለትም የፍጻሜ የምንጠና ምልክት ነው። ከአስኪማ በኋላ ባሕታዊ እንደ ሆኑ መኖር እንጂ ከገዳም መውጣትና ወደ ዓለም መግባት ክልክል ነው።

ኪ.ወ.ክ. ከመምህራቸው ሞት በኋላ ሌላ 11 ዓመት ተደምሮ ንጉሥ ተፈሪ እስከ ጠሯቸው ጊዜ ድረስ ለ30 ዓመታት ያህል በኢየሩሳሌም ኖሩ። በኢየሩሳሌም ሲኖሩ ቈይተው ወደ አገራቸው ተመልሰው መጡ። "የመጡበትም ምክንያት የኢትዮጵያ መንግሥት ዐልጋ ወራሽ (በኋላ ተዳማዊ ዐፄ ንጌላ ሥላሴ) ትችል እንደ ሆነ መጥተህ ሕዝቅኤልን ተርጉምልኝ የሚል ደብዳቤ ስለ ጻፋቸው ነው"። ስለዚህ የኪዳነ ወልድ ክፍለ ክፍለ ጊዮርጊስ ጋር መገናኘትና ከኢትዮጵያ ንጉሥ የተደረገላቸው የአገልግሎት ጥሪ ሁለት ታላላቅ የሕይወታቸውና የሙያቸው ምእራፎች እንደሆኑ ሊታሰቡ ይችላሉ።

ኪ.ወ.ክ ብዙ ነገር የተማሩት ከመምህር ክ.ጊ. (1825-1908) ነው። ክ.ጊ. ስመ ጥር ሊቅ ናቸው። ደስታ ተክለ ወልድ (ከዚህ በኋላ ደ.ተ.ወ.) በመጽሐፋቸው መቅድም ላይ ስለ መምህር ክጊ ታላቅነት እንዲህ ይላሉ፤ "ከኢትዮጵያ ሊቃውንት በዕውቀት መዝመሪያ . . . አራት ዐይና . . . ታላቁ ሊቀ ሊቃውንት ያንኮበሩ መምህር . . ."። በኢትዮጵያ ውስጥ "አራት ዐይና" ተብለው የተጠሩ ሰዎች በጣም ጥቂት ናቸው፤ አራት ዐይና ማለት የአራቱ ጉባኤ ማለትም የብሉይ፣ የሐዲስ፣ የሊቃውንትና የመጽሐፈ መነኮሳት ሊቅ ማለት ነው።

አንዳንድ ጥናቶች እንደሚያመለክቱትና የሥራውም ትልቅነትና ጥራት እንደሚጠቁመው ይህ የግእዝ-አማርኛ መዝገበ ቃላት ሥራ የአንድ ሰው ሥራ ነው ለማለት አያስደፍርም። ስለዚህ የተጀመረው በመምህር ክፍለ ጊዮርጊስ ነው።⁴ በመሆኑም ክፍለ ጊዮርጊስ ዉትና ማታ ኪዳነ ወልድ ክፍለ ጅምር ሥራውን ከዳር እንዲያደርሱት መውትወታቸው አልቀረም።

⁴ ክፍለ ጊዮርጊስ በአቡጊዳ የፊደል ተራ ያዘጋጁት የግእዝ መዝገበ ቃላት አለ፤ ይህ መዝገበ ቃላት ለጎትመት አልበቃም፤ በእጅ እንደ ተጻፈ ነው፤ ሆኖም ምስት ቅጂች አሉ። ማርሴል ኮኸን እንደሚለው የመጀመሪያው ቅጂ የተዘጋጀው በ1880 ዓ.ም. ነው።



የብርሃን መስቀል ደጀኔና የጌታሁን ሽብር «የሠርቱም እት፣ የብርዕ ምርት» የተሰኘ ድንቅ የጻሕፍት አሻራ አሰሳ እንደሚያመለክተው፣ ጥበብ ጥመኛው ክፍለ ጊዮርጊስ፣ የሕይወተ ሥጋ መዘጊያቸው መዳረሱ በገባቸው ጊዜ ዐደራቸውን አጠበቁ፣ እንዲህ ብለው፦

ልጄ ሆይ፣ ይህንን ግስ ማሳተም ብትፈልግ እንደገና ጥቂት ዕብራይስጥ ተምረኽ ማፍረስና ማደስ አለብህ፤ በመዠመሪያው አበገደን ጥፊህ የፈደሉን ተራ በዚያው አስኪደው። አንባቦችም እንዳይቸገሩ ከፈደል ቀጥለኽ ዐቁር ሰዋሰው አግባቡት፣ የጎደለውና የጠበበው ኹሉ መልቶ ሰፍቶ ሊጣፍ ፈቃዴ ነው፤ ከሌላው ንግድ ይልቅ ይህንን ፩ መክሊት ለማግዛትና ለማበርከት ትጋ፤ ዘር ኹን ዘር ያድርግኽ፤ ካላጣው ዕድሜ አይንፈግህ፤ ለሀገርኽ ያብቃህ ...

ኪዳነ ወልድ የመምህራቸውን ጉትጉታ ቸል ሳይሉ ሥራውን በሙሉ ጎይላቸው ቀጠሉ። ሆኖም እርሳቸውም እርጅና ጠላት ሆነባቸው። ስለዚህ ከዓመታት በፊት በአንድ አጋጣሚ የደስታን የግእዝ ችሎታ ተረድተው ስለ ነበር ዐደራውን ከደስታ ሌላ የሚቀበል ሰው እንደሌለ ተገነዘቡ። ደስታንም ጠርተው ዐደራውን ተቀበል፤ ሥራውንም ከዳር አድርሰህ ለጎትመት አብቃው አሏቸው። ከብዙ ድካምና ጥረት በኋላ ደስታ በኢትዮጵያ የመጀመሪያውን የግእዝ-አማርኛ መዝገበ ቃላት በ1948 ዓ.ም. በኪዳነ ወልድ ክፍሌና በክፍለ ጊዮርጊስ ስም አሳተሙ።⁵ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ የሞቱበትንና (1934 ዓ.ም.) ደስታ ተክለ ወልድ መዝገበ ቃላቱን ያሳተሙበትን ዘመን (1948 ዓ.ም.) ስናነጻጽረው፣ ደስታ የመምህር ክፍለ ጊዮርጊስንና የአለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌን ሕልም እውን ለማድረግ ቢያንስ 14 ዓመት ደክመዋል ማለት ነው። ኪዳነ ወልድ የግእዙን ሰዋሰው መዝገበ ቃላት ጽፈው በመጨረሻ በደ.ተ.ወ. አማካይነት እስከ ታተመበት ድረስ ሥራው በጠቅላላ 30 ዓመታት ፈጅቷል።



⁵ብዙ ጊዜ ልብ አንለውም እንጂ በመዝገበ ቃላቱ አርእስት ገጽ (title page) ላይ የተጠቀሰው የሁለቱም ስም ነው (በአርእስት ገጹ ላይ "እምነብ መምህር ዐቢይ ክፍለ ጊዮርጊስ ወእምነብ ረድኦ ንኡስ ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ወልደ አባ ተክለ" የሚል ተጽፎ እናገኛለን)።

እንግዲህ በመዝገበ ቃላቱ ሥራ ውስጥ ሦስት ታላላቅ ሰዎች ተሳትፈዋል ማለት ነው። ይህ ሥራ በኢየሩሳሌም ተጀመረ፤ በድሬዳዋ ቀጠለ፤ በአዲስ አበባ ታተመ።⁶ በዚህም ደ.ተ.ወ ዐደራ ጠባቂ በመሆናቸው ሊመሰገኑ ይገባቸዋል።

ደስታ ተክለ ወልድ (የኪዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት አሳታሚ) በመዝገበ ቃላቱ መግቢያ ላይ እንደ ገለጹት ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በርግጥም "ታላቁ ሊቅ" ናቸው። ምክንያቱም በመዝገበ ቃላቱ ውስጥ የምናገኘው የቃላትን ፍቺ ብቻ ሳይሆን የመጻሕፍትንና የነገረ መለኮትን ትርጓሜም ጭምር ነው። መዝገበ ቃላቱም በርግጥም "ብርሃናዊ መጽሐፍ" ነው። ምክንያቱም ከቋንቋ ጀምሮ እስከ ወግና ባህል፣ ከሰዋሰው ጀምሮ እስከ ትርጓሜ ድረስ መሠረታዊ ዕውቀትን ይገልጻልናል።

ኪ.ወ.ክ. በሕይወት ዘመናቸው ከዐምስት በላይ መጻሕፍት ጽፈዋል። መጻሕፍቱ በጊዜ ቅደም ተከተላቸው መሠረት (1) መጽሐፈ ሕዝቅኤል (2) አበገደ (3) መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ (4) መዝገበ ፊደል (5) ሃይማኖት አበው ቀደምት ናቸው። የኪ.ወ.ክ. የአንድምታ ትርጓሜ የላቀ ምሁራዊ ትንተና ታይቶበታል። በአንድምታቸው ውስጥ የሴፍ ወልደ ኮርዮንን፣ ፊልዮን፣ ሰብዓ ሊቃናትን፣ የኢየሩሳሌምንና የዮናታንን ትርጉም፣ ሚድራሽን፣ ሊቃውንት አይሁድን፣ የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላትንና ዐውደ ጥበብን፣ በዐረብኛና በሌሎች ቋንቋዎች የተጻፉ መጻሕፍትን አመሳክረዋል።

⁶ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ከዚህ ዓለም ሊሰናወቱና የጀመሩትንም ሥራ ከዳር ሊያደርሱት እንደማይችሉ በተረዱ ጊዜ ደስታ ተክለ ወልድን ለሥራው ያጫቸዋል። ይህ በአንድ በኩል ለደስታ የሥራ ዕድል የከፈተ ሲሆን፣ በሌላ በኩል ግን የደስታን መጪ ሕይወት ፍጹም የቀየረ ነበር። ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በወቅቱ ድሬ ዳዋ በሚገኘው የአላዛር (የላዛሪት) ማተሚያ ቤት ተቀጥረው ይሠሩ ነበር። ደስታንም የጠየቋቸው ተመሳሳይ ሥራ አብረው እንዲሠሩ ነበር። ደስታ ድሬ ዳዋ በዚህ ሥራ ላይ ለ16 ዓመት ከቆዩ በኋላ ወደ አዲስ አበባ በመምጣት በመጀመሪያ በብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት በኋላም በአርቲስቲክ ማተሚያ ቤት ሠርተዋል። በድምሩ 46 ዓመት በማተሚያ ቤት ሠርተዋል።



እርቶዶክሳውያን ሊቃውንት እንደሚመሰክሩት እስከ ዛሬ ድረስ በመጽሐፈ ሕዝቅኤል ላይ ይህን የመሰለ አንድምታ አልተጻፈም።⁷

ከእነዚህ በእጅጉ የሚልቀው "መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ" ነው። ሞልቪር እንደ ገለጸው ይህ መዝገበ ቃላት በኢትዮጵያ ውስጥ የታተመ የመጀመሪያው ትልቁ የግእዝ-አማርኛ መዝገበ ቃላት ነው። መዝገበ ቃላቱ ሁለት ዐበይት ክፍሎች አሉት። የመጀመሪያው ክፍል (ገጽ 1-191)፣ ስለ ኪ.ወ.ክ.ና ስለ ክ.ጊ. ሕይወት በዐጭሩ ይተርክና ወደ ረጅሙ የሰዋሰው ሐተታ ይዘልቃል። ሁለተኛው ክፍል (193-908) በአበገደ የፊደል ተራ መሠረት የመዝገበ ቃላቱን ትንተና ይቀጥላል። ኪ.ወ.ክ ይህን መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ የተሰኘውን መጽሐፍ ሲያዘጋጁ አያሌ መጻሕፍትን አመሳክረዋል። መዝገበ ቃላቱን ለማዘጋጀት በምን ያህል ምንጮች እንደ ተጠቀሙ ለማወቅ በመጽሐፉ ላይ የዘረዘሯቸውን 64 መጻሕፍት መመልከቱ ብቻ በቂ ነው።

እንዲህ ዐይነቱ ታላቅ ሥራ ብዙ ጥረት ይጠይቃል። ብዙ ማሰብና ብዙ ማገናዘብን ይፈልጋል። ጥቂት ቀናት ወይም ጥቂት ወራት ብቻ ሳይሆን ሥራው ለጎትመት በቅቶ በሰው እጅ እስኪገባ ድረስ ብርቱ ትጋት ይሻል። እኒህ ሊቅ ይህን ሥራ እንዴት ከዳር ሊያደርሱት እንደ ቻሉ ደስታ ተክለ ወልድ ሲገልጹ እንዲህ ይላሉ፤ "[ኪዳነ ወልድ ክፍሌ] በሥራ ውለው ማታ ነፋስ በመቀበል ጊዜ አንድ ሐሳብ ቢያገኙ፣ በማስታወሻ ለመጻፍ ከውጭ ወደ ቤት ይመለሳሉ። በምሳ ወይም በራት ጊዜ አንድ ትርጓሜ ቢታሰባቸው ምግቡን ትተው ብድግ ይላሉ። ሌሊትም ተኝተው ሳሉ አንድ ምስጢር ቢገለጥላቸው፣ ከመኝታቸው ተነሥተው መብራት አብርተው ይጽፋሉ" ዛሬ በእጃችን የሚገኘው መዝገበ ቃላት አንድ ለትውልድ የሚያስብ ትጉህና ቅን ሰው ከዕድሜው ከፍሎና ሕይወቱን ሠውቶ ያበረከተልን ውድ ስጦታ ነው።



⁷ አንድ መምህር በግል የሰጡት አስተያየት። መጽሐፉ ከታተመ ከ74 ዓመታት በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ በኢ.አ.ተ.ቤ. አማካይነት ሲታተም የጸሓፊው ስም በሽፋኑ ላይ አልተጠቀሰም። ስማቸው የተጠቀሰው ለመጽሐፉ በተዘጋጀው መልእክት ላይ ነው። በፊት የነበረው የትርጓሜ ስልት ሳይጨመርበትና ሳይቀነስለት ታትሟል።

ደስታ ተክለ ወልድ እንዳሉትም "ሥራቸው... የኢትዮጵያን ልጆች ዘላለም ሲያስተምር ይኖራል።"

አለቃ ኪዳነ ወልድ እንደሚሉት ይህ መዝገበ ቃላት ጥልቅ ጥናትና ምርምር ተደርጎበታል። "ሥራን መንቀፍ በሥራ ነው እንጂ በቃል ብቻ መንቀፍ አይባቃም" የሚለውን ብሂል ሲጠቅሱ ለሥራቸው ምን ያህል ትኩረት እንደሰጡ መግለጻቸው ነበር። ስሕተትን ስሕተት ነው ለማለት ስሕተቱ የቱ ላይ እንደሆነ ማሳየት ያስፈልጋል። ኪዳነ ወልድ ክፍሌ በመዝገበ ቃላታቸው ውስጥ ብዙ ጊዜ "አያሰኝም" የሚል ቃል ተጠቅመዋል። ይህን በሚሉበት ጊዜ ሁሉ "አያሰኝም" ያሉበትን ምክንያት ጠቅሰዋል። ይህ የሚያሳየው የሚነቅፉትን ነገር በደፈናው ሳይሆን በምክንያት እንደሚነቅፉ ነው። ለዚህ ደግሞ ምርምርና ጥናት ያስፈልጋል። የጉዳዩም ባለቤት መሆን ይሻል።

ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ለሆህያት ትልቅ ስፍራ ይሰጣሉ። ቃላትን በመደበኛው ሆሂያቸው አለመጻፍ እርሳቸው እንደሚሉት ጸያፍ ብቻ ሳይሆን ግፍ ነው። ርግጥ ሦስቱ ሆኖ፣ ነፍ ሁለቱ አ፣፬ ሁለቱ ሠ፣፬ ሁለቱ ጸ፣፬ የድምፅ ልዩነት ባይኖራቸውም የመልክ ልዩነት አላቸው፤ ከሁሉ በላይ ግን ምስጢራቸውና ትርጉማቸው እንደ መልካቸው ለየቅል ነው። ስለዚህ "የሦስቱ ሆኖ፣ ነፍ ሁለቱ ሠ፣፬ የሁለቱ አ፣፬ የሁለቱ ጸ፣፬ አገባብና አጠቃቀም ስሕተት እንዳይታይበት መጠንቀቅ ያስፈልጋል" ይላሉ።⁸

በርግጥ የኪዳነ ወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት ግር የሚያሰኝ ነገር ይታይበታል። ይኸውም የመዝገበ ቃላቱ የፊደል ተራ የ"ሀለሐመ"ን ሳይሆን የጥንቱን የአሌፋትን ማለትም የ"አበገደ"ን መንገድ መከተሉ ነው። ይህም ለዚህ ዘመን አንባቢ ነገሩን ውስብስብ ያደርግበታል። የሚፈለገውን ቃል ቶሎ ፈልጎ ለማግኘትም ያስቸግረዋል።

⁸ አንድን ቃል በትክክለኛው ፊደል (ሆሂ) አለመጻፍ ትልቅ የትርጉም ልዩነት ያመጣል። ለምሳሌ ምሁር በዕውቀት የጎለበተ፣ ሊቅ ምሁር ይቅር የተባለ፤ ምሕረት ያገኘ።



አንባቢዎች እንዳይቸገሩ ሌሎች አርታዕያን በ"ሀለሐመ" የፊደል ተራ የሚዘጋጅበትን መንገድ ምናልባት ሊፈልጉልን ያሰኛል። የፊደል ተራው እንደሚከተለው ነው፤ እ, በ, ገ, ደ, ሀ, ወ, ዘ, ሐ, ኘ, ጠ, የ, ከ, ለ, መ, ነ, ሠ, ዐ, ፈ, ጸ, ፀ, ቀ, ረ, ሰ, ተ, ጳ, ፒ። ደ.ተ.ወ. የፊደል ተራው ለምን በአበገደ መንገድ መሆን እንዳለበት አንድ ምክንያት ይጠቅሳል። "ኢዝብርግ በትግሬ አውራጃ ሳለ አበገደን ከግራ ወደ ቀኝ በደንጊያ ተቀርጾ ስላገኘው ሥዕሉን አንሥቶ በግሱ ውስጥ አሳትሞታል፤ ስለዚህ አበገደ ጥንታዊ ነው እንጂ እንደ ሀለሐመ ኋለኛ አይደለም"። ኪ.ወ.ክ.ም መዝገበ ፊደል በተሰኘው መጽሐፋቸው ላይ የጥንቱ መንገድ አበገደ እንደሆነና ከእኛ በቀር በሀለሐመ የሚጀምር እንደሌለ በመግለጽ "በዚያው በዱሮው መንገድ በዱሮው አካሄድ በጥንቱ ተራ አበገደ ብለን እንጥፋለን" ይላሉ። ለጥንታዊው ለአበገደ የፊደል ተራ የተቀኙት ግጥም እንዲህ ይላል፦

የኔታችን ዕድሜ ሰባት ዓመት ሲያክል
 ለመምር ሰጠችው እናቱ ድንግል።
 መምሩም ሲያስተምረው አለው አሌፍ በል
 በታምረየስ ተጽፏል ይህ ቃል።
 ኔታም ለመምሩ ጥያቄ ሰጠው
 ምስጢረ ፊጣሪን ገልጦ ሊያስረዳው
 ምንት ትርጓሜህ ለአሌፍ አለው።
 አሌፍ ስለ ኾነ የፊደሎች በኩር
 የትም አገር የለ በህ መዝገመር።
 ዕብራይስጥና ዐረብ ሱርስትም ይቅሩና
 በትግሬ ግዛት በአኩረም መዲና
 የሳባ ፊደል ግእዝ ያባተው
 በአ ነበርና የሚዝምረው
 ለህ መነሻነት ምስክር የለው
 እንዲያው ፈጠራና ልብ ወለድ ነው።



ኪዳነ ወልድ የቋንቋ ሊቅ ናቸው። ከግእዝና ከዐማርኛ ቋንቋዎች በተጨማሪ የዕብራይስጥ፣ የሱርስት፣ የጽርእ (ግሪክ)፣ የሮማይስጥና (ላቲን)፣ የዐረቢኛ ቋንቋዎችን ይችላሉ። በመዝገበ ቃላታቸው ውስጥ ከእነዚህ

ቋንቋዎች የተወረሱ ቃላትን ያለ ምንም መግለጫ እንዳለ ይጠቀሙባቸዋል። ቃላቱ ከእነዚህ ቋንቋዎች እንደ ተወረሱ የሚያውቅ አንባቢ የግእዝ ቃላት ሊመስሉት ይችላሉ።⁹

ኪ.ወ.ክ.ለቋንቋ ብቻ ሳይሆን ለነጻነትም ተጋድለዋል። ከዚህም የተነሳ ለእስር የተዳረጉበት ጊዜ ነበር። በተለይ በ1929 ዓ.ም. ቀዳማዊ ዐጼ ኅይለ ሥላሴ ከስደት ወደ አገራቸው ተመልሰው ሲመጡ ኪ.ወ.ክ. ነገሩን ያያያዙት ከነጻነት ጋር ነበር። የንጉሠ ነገሥቱ ተመልሶ መምጣት ግን ለፋሺስቶቹ የሚዋጥ ነገር አልነበረም። ስለዚህ ለንጉሠ ነገሥቱ ቀኝ እጃቸውን የሰጡ ሁሉ በጣሊያኖች ጥርስ ውስጥ ገቡ። ኪ.ወ.ክ ለኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆን ለመላው አፍሪቃ ነጻነት በድፍረት የሚናገሩ ሰው ነበሩ። ይህ ይበልጥ በጣሊያኖች እንዲጠሉ አደረጋቸው። በመሆኑም ጣሊያኖች ኪ.ወ.ክን ወደ ወንዚ ጣሏቸው። ደ.ተ.ወ. እንደ ገለጹት ፋሺስቶች ኪ.ወ.ክን በጨለማ ውስጥ አስረዋቸው ስለ ነበር ዐይናቸው ጠፋ! ኪ.ወ.ክ. በአንድ በኩል ለቋንቋ እድገት፣ በሌላ በኩል ደግሞ ለአገር ነጻነት ብርቱ ትግል አድርገዋል። በዚህም ለመጨረሻ ትውልድ ቅርስንና ምሳሌነትን ትተዋል። ኪ.ወ.ክ. ዐይናቸው በጠፋም እንኳ በሕይወት እስካሉ ድረስ ቁም ነገር ሠርተው ለማለፍ የተጉ ሰው ነበሩ። ደ.ተ.ወ. እንደ ገለጹት የሀገርና የስም ተራ ለመሰብሰብና ለመተርጎም ዐስበው ነበር። ይሁንና አይቀሬው ሞት ማንንም እንደሚገዳደርና እንደሚጥል ሁሉ እርሳቸውንም ተገዳደራቸውና ጣላቸው።

ኪ.ወ.ክ. የመጨረሻ የሕይወት ዘመናቸውን ያሳለፉት በችግር ነው። እንደሚታወቀው በዓለማችን ላይ ታላላቅ ሥራ ያከናወኑ ሰዎች ለትልቅ ስኬት የበቁት በብዙ ችግርና መከራ ውስጥ ዐልፈው ነው። ብዙዎቹ ተርበዋል፤ ተጠምተዋል፤ ታርዘዋል። ለስደትና ለእስርም የተዳረጉ ብዙዎች ናቸው። ኪ.ወ.ክ.ም እነዚህን የመሳሰሉ ታላላቅ ሥራዎችን ሲያከናውኑ ብዙ ፈተና ደርሶባቸዋል።

⁹ ለምሳሌ ናፋል (ወደቀ ማለት ነው) እና ዶድ (አጎት ማለት ነው) የተወሰዱት ከዕብራይስጥ ነው። አበደን (ፈጽሞ፣ በጥራሽ ማለት ነው) እና ቦለድ (አገር ማለት ነው) የተወሰዱት ከዐረብኛ ነው።



በአንድ ወቅት እንዲያውም የሚበሉትና የሚጠጡት ዐጥተው የከፋ ሥቃይ ላይ ወድቀው ነበር። ችግራቸውን ተረድተው ቀዳማዊ ዐጼ ኅይለ ሥላሴ ቀለብና ድርጎ ባይሰፍሩላቸው ኖሮ፣ የመጨረሻ ዘመናቸው ይበልጥ አስከፊ ይሆን እንደ ነበር መገመት ይቻላል። የክቡር ብላታ አሸኔ ኪዳነ ማርያም ባለቤት ክብርት ወይዘሮ በላይነሽ ጎብና ኪ.ወ.ክ.ን በመርዳትና በመደገፍ ረገድ ትልቅ አስተዋፅኦ አድርገዋል። ከቀዳማዊ ዐጼ ኅይለ ሥላሴ የተፈቀደላቸውን ቀለብና ድርጎ አብቃቅተው የሚሰጧቸው ወይዘሮ በላይነሽ ነበሩ።

ለግእዝና ለዐማርኛ መስፋት የጣሩና የተቈረቁሩ ሰዎች ባይኖሩ ኖሮ፣ ዛሬ ቋንቋችን እንዲህ ሞልቶና ሰፍቶ ለማየት ባልተቻለም ነበር። ደ.ተ.ወ. እንዲህ በማለት ይገልጻሉ፤ "ዐማርኛችንንም አገዝነበርግ በእንግሊዝኛ፣ አንቷን ዳባዲ በፈረንሳይኛ፣ ጉይዲ በጣሊያንኛ ጽፈውት አየን እንጂ ያገራችን ሊቃውንት የጻፉትን ባይኖሩን አላየንም፤ በገሮችንም አልሰማንም። በቃል ያለ ይረሳል፤ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል በማለት ለግእዙም ኸነ ላማርኛው ከመምህር ኪዳነ ወልድ ክፍለ በቀር ያሰበለትና የጣረለት፣ የተቈረቁረለት አንድም አልተገኘም"። ኪ.ወ.ክ. ለዐማርኛና ለግእዝ ቋንቋ መስፋት የነበራቸው ምኞት ወደር የለውም። ይህን ብርቱ ምኞታቸውን እንዲህ በለማት ገልጸውታል፦

እናንተ እንጂ ናችኹ ያፍሪቃ ራስ ቅል፣
 ባለ ዘውድ ቋንቋ ባለ ነጻ አክሊል።
 ግእዝ ዐማርኛም ኸለቱ ቋንቋች፣
 ታላቅ ታናሽ አባይ ያፍሪቃ ወንዞች፣
 ካፍሪቃ ዐልፈው ተርፈው በባሕር በየብስ፣
 ገና ይሰፋሉ እንደ ግዜር መንፈስ።
 ስላማርኛና ስለ ግእዝ ክብር፣
 ዋዜማ ተቁሟል በብዙ አህጉር።



የቃላት ጉልላቱ፣ የቀለም ቀንዱ ኪዳነ ወልድ ክፍለ እያደር የሰጧር በሽታና የጆሮ ህመም ጠናባቸው። ሥራ የጫኑዋቸው ሹማምት ቸል ባሏቸው ጊዜ፣ የትምህርት ሚኒስቴር ሚኒስትር በነበሩት፣ በ «ቀለሙ ሰው» በከበደ

ሚካኤል ተራዳኢነት በራስ ደስታ ሆስፒታል ሲታከሙ እንዲቆዩ ቢደረጉም፣ እርሳቸው ግን ግዙፉ ሥራቸውን ተድመው ተከናወኑ። እናም 20 ዓመት በመንዝ፣ 30 ዓመት በአያሩሳሌም፣ 22 ዓመት በድሬዳዋና በአዲስ አበባ ሲማሩና ሲያስተምሩ ኖረው "በተወለዱ በ72 ዓመታቸው ቅዳሜ ሰኔ 24 ቀን 1936 ዓ.ም ዐርፈው ደብረ ሊባኖስ ተቀበሩ።"

ኪ.ወ.ክ. ብዙ አልመው ብዙ የሠሩ ሊቅ ናቸው። በአንድ ወቅት ስለሚሠሩት ሥራ ልመናና ምልጃ (ስእለት ወአስተብቀዮቶ) አቅርበው ነበር። ልመናውና ምልጃው የተማሩትን ለሌሎች ሳያስተምሩ እንዳለ ይዘው ከዚህ ዓለም እንዳያልፉ ነው። ይህም ቢሆን በታላቅ ትሕትና የቀረበ ነው። እንዲህ ይላል፦

ይኸን ጨቅላ መጽሐፍ የምታዩ ኸለ፣
 ዐደራ ስለኔ ማርያም ማርያም በለ፤
 በሆዴ ያለውን የትምርት ሽል፣
 አለጭንቅ እንድወልድ እንድገላገል፤
 ከኸያ ስድስቱ ወንዶች ፈደላት፣
 አርግጥለሁና መዝገበ ቃላት።

ስንት እልፍ አበው ናቸው አርግዘው የሞቱ፣
 ቀኝ እጃቸው ዐጥሮ ጥፈት በማጣቱ፤
 እጄ እንዳባቶቹ እጅ ተምሮ ባይጥፍ፣
 ከሆዴ ባሎጣም ይህ ጨቅላ መጽሐፍ።
 ለትምክሕት አይደለም ይህን መናገሬ፤
 ለማስቀናት እንጂ ሰነፉን ገበሬ፤
 ሐዋርያም ሲጥፍ ወዳርድእቱ መንጋ፣
 ቅኑ አስቀኑ ይላል ለምትበልጥ ጸጋ።¹⁰

ከአባቶች ተምረን፣ ሥራቸውን ዘክረን፣ ንጹሕ ዘር ዘርተን እንድናልፍ አንድዬ እኛንም ቅኖችና ትሑቶች ያድርገን!!

¹⁰ ከወከ በዚህ ቅኔ በአንድ በኩል ወደፊት ለሕዝብ የሚያበረክቱት መዝገበ ቃላት እንዳለ፣ በሌላ በኩል ደግሞ አሁን ለሕዝብ ያበረክቱት መጽሐፍ እንዳለ (መዝገበ ፊደል) እየተናገሩ ነው። ዋናው መልእክት ግን ትጉህነት ይመስላል።



መወደስ

ከክፍለ ጊዮርጊስ አደራውን ወስዶ
ከታማኙ ደስታ በሥራው ተጣምዶ
መዝገበ ቃላቱን ተማምጦ ወልዶ
የፊደል ገበታ የቋንቋ ሥርዓቱ
የቃላት የት መጣ ሥርወ መሠረቱ
ውበቱ እንዲጠበቅ ታገለ በበርቱ
ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ልሳነ በዕሩ
ሞት ጨክኖ ወስዶት ይናገራል ግብሩ

ትምህርተ ውልብታ

ወዲያው የሚታይ ውጤት ባይኖረውም አንድን
ነገር ግብ ለማድረስ መሥዋዕት ለመክፈል
መዘጋጀት።

ትልቅ ሥራ ግቡን የሚመታው በኅብረትና
በሥራው ዓላማ አምነው ከሚሰለፉ ሰዎችጋር
አብሮ በመሥራት ነው።

ከመምህር ክፍለ ጊዮርጊስ፣ ከአለቃ ኪዳነወልድ
ክፍሌና ከደስታ ተክለወልድ ሕይወት
የእውነተኛ ጓደኝነት ትርጉም
ይታያል።



የውልብታ ምንጭ

Berhanu Abebe, *The faith of forefathers Ethiopian text Teach
ings of Memher Kifle Giorgis, put together by Aleka
Kidane Wold Kifle, compiled by his disciple Desta
Tekle Wold with an introduction on the lives and
works of these three scholars.*

Cowley, Roger *A Geez Prologue Concerning the Work of
Mamher Kefle Giyorgis on the Text and Interpreta
tion of the Book of Ezekiel*, in *Ethiopic Studies*. Ded
icated to Wolf Leslau on the Occasion of his Seventy-
fifth birthday, November 14, 1981. Edited by
Stanislav Segert and Andras Bodrogligeti (Wies
baden: Otto Harrassowitz, 1983)

Leslau, Wolf, *Comparative Dictionary of Geez (Geez-English and Eng
lish-Geez)*, Wiesbaden: Otto Harrassowitz, 1987.

_____, *Concise Dictionary of Geez*, Wiesbaden: Otto Harras
sowitz, 1989.

Molvaer, Reidulf K., *Black Lions: The Creative Lives of Modern
Ethiopia's Literary Giants and Pioneers*, Lawrenceville:
The Red Sea Press, Inc., 1997.

Ullendorff, Edward, *The Ethiopians: An Introduction to the Country
and People*, London: Oxford University Press, 1960.

ደስታ ተክለ ወልድ፣ ፀዲስ የእማርኛ መዝገበ ቃላት (አዲስ
አበባ፣ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፣ 1962)።

ኪዳነ ወልድ ክፍሌ፣ መጽሐፈ ሰዋሰው ወግስ ወመዝገበ
ቃላት ሐዲስ (አዲስ አበባ፣ አርቲስቲክ ማተሚያ
ቤት፣ 1948)።

_____, ሃይማኖተ አበው ቀደምት።
ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ፣ አጼ ምኒልክ እና
ኢትዮጵያ፣ ብርሃን ይሁን፣ አሥመራ፣ 1912።

ብርሃን መስቀል ደጀኔና ጌታውን ሹብሩ ከ፲፫ እስከ
፳፫ ድርሰት ያሠርቱ ምእት የብርዕ ምርት ክፍል ፩
ጳጉሜን ፫ ቀን ፲፱፻፺፱



የአንባቢው የግል ማስታወሻ



Lined writing area for the reader's notes.



፹፰

ጌ



ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ

1878 - 1912

ቀድሞ መጣ ቀድሞ ሔደ ሩቅ አሰቦ ቅርብ ዐደረ

እውነተኛውንም ታሪክ ለመጻፍ ቀላል ነገር አይደለም፤
የሚከተሉት ሦስት የእግዚአብሔር ስጦታዎች
ያስፈልጋሉ፤ መጀመሪያ ተመልካች ልቦና
የተደረገውን ለማስተዋል፤ ሁለተኛ የማያደላ አእምሮ
በተደረገው ለመፍረድ፤ ሦስተኛ የጠራ የቋንቋ አገባብ
የተመለከተትንና የፈረዱትን ለማስታወቅ ይረዳል..

ሻቃ ባይከዳኝ በ1882ቱ የመተማ ጦርነት ከንጉሥ ዮሐንስ ጋር ተሰልፎው ሲሞጉ ቢሞቱም፣ እዚያው ትግራይ ለአድዋ ከተማ ትርብ በሆነች በማይሚሻም ቀበሌ በ1878 ዓ ም ከወይዘሮ ታላቅ ወልደ ሥላሴ ገብረ ሕይወት ባይከዳኝን ወልደዋል። ወይዘሮ ታላቅ ባለቤታቸውን መተማ ጦር ሚዳ ቢያስቀርባቸው፣ በማይሚሻም አራት ዓመት ያህል በትዕግሥት ከቁዩ በኋላ የሰባት ዓመቱን ገብረ ሕይወት ይዘው ወደ ሀማሴን አቀኑ። ከዚህም የተነሳ የገብረ ሕይወት ቀዳሚ የልጅነት ኑሮ ለጥቂት ዓመታት ከእናቱ ጋር ቀጠለ። ነገር ግን ብዙም ሳይከራርም፣ በልጅነት እድሜው ከመሰል ንደኞቹ ጋር በመሆን የምዕዋን ወደብ ተተግኖ የቆመች የጀርመን መርከብ ለመገባቸው ወደ ውስጥ ዘልቆ እያለ 'የንደኞቹን መውረድ ሳይስተውል' መርከቧ በመነሳቷ መዳረሻውን ነምሳ አስትሪያ አደረገ።

የመርከቧ ካፕቱን ገብረ ሕይወትን ለአስትሪያዊቷ ለወ/ሮ ሶሪኔ አስረከበው። ወ/ሮ ሶሪኔም እንደ እናት ሆነው ገብረ ሕይወትን አስተማሩት፤ የጀርመንን ቋንቋ እዚያው ቤተ ሰብ ውስጥ ቀልጥፎ ተማረ። ጥቂት ቁዳቶም በአሳዳጊዎቹ ድጋፍ ለከፍተኛ ትምህርት ወደ በርሊን በመዘለቅ ዩኒቨርሲቲ ገባ። እንደ ልጃቸው ባላምባራስ አሸብር ገብረ ሕይወት¹ አባባል፣ «ገብረ ሕይወት በ18 ዓመቱ የሕክምና ድግሪውን አገኘ። በወቅቱ አፄ ምኒልክ ሐኪም እንዲላክላቸው የጀርመንን መንግሥት በጠየቁት መሠረት ገብረ ሕይወት ከዶ/ር ሰንቲግራፍና ካርልስ ጋር በመሆን ወደ አትዮጵያ መጣ። ይሁን እንጂ ገብረሕይወት አፄ ምኒልክን የማከም ዕድል ባያገኘም የንጉሡ ልዩ ጸሐፊና አስተርጓሚ ሆኖ አገልግሏል።»

¹ ባላንባራስ አሸብር ገብረ ሕይወት ምስት መጻሕፍት ጽፈዋል፤ 1) የኪዳን ቃል፣ ቲያትር 1948 ዓም በአርቲስቲክ ማተሚያ ቤት ታተመ፤ 2) የንግሥተ አዜብ ታሪካዊ ጉዞ 1951 ዓም በንግድ ማተሚያ ቤት ታተመ፤ 3) ፍቅር አያረጅም በ1952 ዓም በንግድ ማተሚያ ቤት ታተመ፤ አሸብር ገብረ ሕይወት የሕግ ሙያን በስዊዘርላንድ እንደ ተማሩ ፕሮፌሰር ባሕሩ ይጠቅሳሉ ገጽ 81



በምኒልክ የመጨረሻ የአገዛዝ ዓመታት የነበረውን የሥልጣን ሽኩቻ በዝምታ ማለፍ ያልፈለጉት ገብረ ሕይወት ከእቱንጊይቱና ከመኳንንቱ ጋር ሊሰማሙ አልቻሉም። በለውጥ ፈላጊነታቸው ሳቢያ በአንዳንዶች ዘንድ ለአትዮጵያ ባህልና ሃይማኖት አሥጊ ሰው እንደ ሆኑ ተደርገው ተቈጠሩ። በተለይም በእቱንጊ ጣይቱ አለመወደዳቸው ከቤተ መንግሥት አካባቢ ገለል እንዲሉ አስገደደቻቸዋል። በዚህም ሳቢያ በትግራይ በኩል አድርገው ወደ ሱዳን በመሔድ ሁለት ዓመት ያህል እዚያ ቆዩ። ምንም እንኳ በዚህ የሱዳን ቆይታቸው ከጠሏቸው የቤተ መንግሥት ሹማምት ገሸሽ ቢሉም፣ ቅኝ ግዛ ሱዳን በልማት ከነጻይቱ አትዮጵያ ተሸላ ማየታቸው የበለጠ ቅንኑ የሚረባቸው ጊዜ ነበር። የሁለት መጻሕፍት ደራሲ የነበሩት ገብረ ሕይወት በፖለቲካና በኢኮኖሚ ዙሪያ ጥልቅ የሆኑ ትንታኔዎችን እንደ ማንግታቸው ማኅበራዊ ጉዳዮችንም ዳስሰዋል። ፕሮፌሰር ባህሩ ዘውዴ «የአትዮጵያ ታሪክ» በተሰኘ መጽሐፋቸው ስለ ገብረ ሕይወት ሲጽፉ፦

ከዘመኑ ምሁራን ሁሉ ልቆ የሚታየው ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ ውጭ አገር ሄዶ ዘመናዊ ትምህርት ሊቀስም የቻለው በግል ጥረቱ ነው። ገና በሮሮታነቱ በመርከብ ተደብቆ አስትሪያ በመሄድ የሕክምና ትምህርት አጥንቶ ወደ አገሩ ተመለሰ። ተመልሶ ዓለምን ያስደነቀው ግን በሕክምና ጥበቡ ሳይሆን የፖለቲካ ኢኮኖሚን አበጥሮ በማወቁና በተለይም ከአትዮጵያ ሁኔታ ጋር ለማዛመድ በመቻሉ ነው። እንግሊዞች ያስተዳድሯት በነበረችው በሱዳንም የዐቁር ጊዜ ቁይታው ነጻይቱ አትዮጵያ ቅኝ ግዛት ከሆነችው ሱዳን ምን ያህል ወደ ኋላ እንደ ቀረች በመገንዘቡ ክፉኛ ታውኮ መጥቷል።

በማለት የነጋድራስነት ሹመቱም በሐረር በነበረበት የመንግሥት ሥልጣን እንደ ነበረም ተናግረዋል።

ትውልድ ሁሉ ከሚዘክራቸው የእኒህ ሰው ሥራዎች ውስጥ የተወሰኑት ተነቅሰው በተለይ በታሪክ ፣ በእምነትና በአገር ነክ ርእሶች

ላይ ያደረጉትን አስተዋዕኦ ለመግለጽ ቢያስፈልግ በቀዳሚ ምንጭነት የሚረዱ መጻሕፍት በ1904 ዓ.ም. «አጤ ምኒልክና ኢትዮጵያ» እንዲሁም በ1916 እና በ1953 ሁለት ጊዜ የታተመው «መንግሥትና የሕዝብ አስተዳደር» በሚል ርእስ የጻፉት የራሳቸው የገብረ ሕይወት መጻሕፍት ናቸው። ምንም እንኳ እነዚህ መጻሕፍት የገብረ ሕይወት የአእምሮ ጭማቂና የብርዕ ጠብታዎች ቢሆኑም፣ ገብረ ሕይወት ግን ከእነዚህ መጻሕፍት መታተም ጋር ስማቸው እንዲጠቀስ የሚፈልጉት የሚከተሉት ሰው ናቸው፦

ይድረስ ካቶ ጳውሎስ መናመኖ
ወዳጄ ሆይ

እነሆ ከእግዚአብሔር በታች ባንተ ደግነት ከሞት ዳንሁ። በብርቱ ታምሜ ተስፋ ቁርጫ። በምጥጥ በአስፔዳሊ ወድቄ ሳለሁ በገንዘብህ አገዝኸኝ። ለቸፍ ደጃዝማች ገብረ ሥላሴ በመንገርህም የበለጠ የደግነት ሥራ አደረግህልኝ፤ እነሆም ላገራችን ጥቅም ይሆናል ስል ይህንን ትንሽ ቃል ለመጻፍ በቃሁ። የተመሰገናልኝም እንደሆነ ምስጋናው ላንተ ነው። ለእኔ ዕድሜ እንደሰጠህልኝ አምላክ ረጅም ዕድሜ ይስጥህ። ደግነትህን እስከ ሞት ድረስ ከማይረሳ።

ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ

ጳውሎስ መናመኖ የገብረ ሕይወት ጤና እንዲሻሻል፣ እንዲሁም በፈረንሳይኛና በአማርኛ መጽሐፍ እንዲያዘጋጅ ምክንያት ከመሆን ባሻገር ገብረ ሕይወትም ከሞቱ በኋላ በእጃቸው ጽፈውት በጊዜው ግን ለጎትመት ያላበቁት «መንግሥትና የሕዝብ አስተዳደር» የተሰኘው መጽሐፋቸው እንዲታተምም ወደ አልጋ ወራሽ ተፈሪ መኰንን የቀረቡ እኒሁ ጳውሎስ መናመኖ ለመሆናቸው በመጽሐፉ መግቢያ ላይ እንዲህ የሚል ይገኝበታል፦



ገ፩

ለልዑል ጌታዬ የኢትዮጵያ መንግሥት ዐልጋ ወራሽ ተፈሪ መኰንን፣ መድኅኔ ዓለም ጤና ይስጥልኝ ብዬ እጅ እነግለሁ... ነጋድራስ ገብረ ሕይወት በትምህርቱና በዕውቀቱ በጣም የተመሰገነ ነበረ፤ በታዘዘውም ሥራ ላይ በጣም ትጉህ እንደ ነበር ጌታዬ ልዑልነታቸውም ያወቁታል። ነገር ግን በሰው ላይ ሞትን የሚያህል ዕዳ አለና ሰው ሁሉ ያሰበውን ለመፈጸም ባለመቻሉ እጅግ ያሳዘናል... የነጋድራስ ገብረ ሕይወት ዕውቀት እንዲያው በከንቱ መቅረቱ ለወዳጆቹ ሁሉ በጣም ያሳዘናል። ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ሲሞት ዕድሜው ገና 31 ዓመት ነበረ። ገና 50ና እስከ 60 ዓመት ቁይቶ ቢሆን አሳቡ እየተደላደለ፣ ዕውቀቱ እየሰፋ ለመንግሥቱና ለሕዝቡ የሚጠቅም ብዙ ሥራ ይሠራ ነበር።...

ልዑል ሆይ

የነጋድራስ ገብረ ሕይወት ስሙ እንዳይጠፋ ማስብዎንም በገንዘብም ልጁን ከትምህርት አግብተው በማስተማርም ተረድተነዋል። ደግሞም ልጁን ቢያስተምሩለት ጥቅሙ ለልጁ ብቻ ነው። ይህን መጽሐፉን ቢያሳትሙለት ግን አስቀድሞ ለስሙ መታሰቢያ ይሆናል፤ ቀጥሎም ለመንግሥትዎና ለሕዝብዎ ሁሉ ትልቅ ጥቅም የሚያስገኝ ነውና ለማሳተም ፈቃድዎ እንዲሆን አጥብቄ አለምንዎታለሁ። መስከረም ፳ ፲፱፻፲፬ ዓመተ ምሕረት ፈቃደኛዎና ታካሻዎ ጳውሎስ መናመኖ

እኒህ ሰው ለዐልጋ ወራሹ (በኋላ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ) ባቀረቡት ልመና መሠረት ልዑሉ ከሁለት ዓመት በኋላ መጽሐፉ ታትሞ እንዲወጣ አደረጉ።

የገብረ ሕይወት ልጅ አሸብር ገብረ ሕይወትም «የንግሥት አዜብ ታሪካዊ ጉዞ» በማለት በቲያትር መልክ ባቀረቡት የ1951



ገ፫

ዓ.ም. መጽሐፋቸው ላይ «ዐግ አጥማጅ» በማለት ተሳታፊ ያደረጉት ገጸ ባሕርይ «የአባታቸውን የሕይወት ሂደትና አመለካከት» የሚገልጥ ሊሆን እንደሚችል ብዙዎች የሚስማሙበት እንደ ሆነ ይገመታል፤ ይህንን ጠቋሚ ከሆኑት ሁለቱ የመጽሐፉ ክፍሎች እንደሚከተለው ይነበባሉ፡-

...አምላክ ሆይ ሦስት ጊዜ መረቤን ወደ ባሕር ጣልሁ እንደምታውቀው በመጀመሪያ ጊዜ የሞተ አህያ ግንባር አጠመድሁ፤ በሁለተኛ ጊዜ ዐመድና ግብረሰብ የሞላበት ማሰሮ በመረቤ ተይዞ ከባሕር ወጣ በሦስተኛው ጊዜ ስብርባሪ ገልና የሐረግ ብጥስጣሽ ነው የተገቡተልኝ። እማጽገላሁ ሕያው አምላክ ልመናዬን ስማኝ አምላክ አማልክት ለለመኑህ መታደግ የአምላክነትህ ግብር ነው... ።

ዐግ አጥማጅ ገብረ ሕይወት በዚህ የልጃቸው ገለጻ ላይ በዘመናቸው ስኬትን ሳይሆን ውጤት አልባነትን በየመከራዎቻቸው ሁሉ ላይ መታየቱ፣ የወቅቱ አስተዳደሪዎችና የቅርባቸው ሰዎች እንደ አዲስ አለማየሁ «ጉዳ ካግ» እንደቆጠራቸው ያመለክታል። በሌላ ገጽ ዐግ አጥማጅ ለንጉሥ ሰሎሞን፣ ለልዑላኑና ለባሕር ሰገድም ይህን ይላቸዋል፡-

በግርግር አልበላ፣ በሸክምም አልለብስ፣ በገንቦ አልጠጣ፣ ከአንዲት ክፍል መኖሪያ ቤት አላልፍ፣ ከአንድ ሰው መኝታ ዐልጋ አልተርፍ፣ ፍጡር የሚመኘውን ሁሉ ብጠይቅ እኔ የምገለገልበት በመጠኑ ነው... በችሎታዬና በተፈጥሮዬ መጠን አስፈላጊውን ሁሉ ሰጥተኸኛል፤ ካስፈላጊው በላይ መጠየቅ ኅጢአት ነው፤ ትርፍ ሀብት አይጠቅመኝም፤ ባለ ትርፍ ሀብት መሆን ትርፉ [ሀብቱን መጠበቅ] ነው።



እንግዲህ ከተለያዩ አቅጣጫ የወጣቱ ገብረ ሕይወት አስተዳደግ፣ አስተሳሰብና ዕውቀትን መጠቋቆም ከተቻለ ቀደም ብሎ ወደ

ተጠቀሱ ሦስት ትኩረቶች ማለትም በታሪክ፣ በእምነት እና በአገር ነክ ጉዳዮች ላይ ወደ ነበሯቸው አስተሳሰቦችና አቋሞች መለስ ቢባል የሚከተሉትን እናገኛለን። ምንም እንኳን ገብረ ሕይወት፣ ከምእራቡ ዓለም የሕክምና ትምህርት ተምረው ቢመጡም፣ የጽሑፍ ሥራቸው የተከረው ታሪክ ላይ ነው። ምሁራን ስለ ታሪክ ጽሑፎቻቸው ይዘት የተለያዩ አስተያየት ቢሰጡም የአገር ልማትን ታሪክ በሚመለከት የተጠቀሙበት የታሪካዊ ዳራ (Historical Background) አጠቃቀምና ሥነ ዘዴ (Methodology) ዓይነተኛ ስለ ሆነ በአገራችን ታሪክ አጻጻፍ የዚህ ስልት ጀምሮ እንደሚያደርጋቸው ስለ እርሳቸውና ስለ ጽሑፎቻቸው ምሁራዊ ትንተና የሰጡት ፕሮፌሰር ሸፈራው በቀለ ይገልጻሉ። ገብረ ሕይወት፣ ታሪክን ማን ያዋናው? ማንስ ይጻፈው? እንዴትስ ይተግበር? በተሰኙት ዋነኛ ጉዳዮች ላይ በ1904 መጽሐፋቸው ላይ እንዲህ ይላሉ፡-

ታሪክን መማር ለሁሉ ሰው ይበጃል፤ ለቤተ መንግሥት መኮንን ግን የግድ ያስፈልገዋል። የድሮ ሰዎች ስህተትንና ዘንጉን አይቶ ለመንግሥቱና ላገሩ የሚበጀውን ነገር ያውቅ ዘንድ። የታሪክ ትምህርት ግን የሚጠቅም የእውነተኛ ታሪክ ትምህርት ሲሆን ነው። እውነተኛንም ታሪክ ለመጻፍ ቀላል ነገር አይደለም። የሚከተሉት ሦስት የእግዚአብሔር ስጦታዎች ያስፈልጋልና። መጀመሪያ ተመልካች ልቦና የተደረገውን ለማስተዋል፣ ሁለተኛ የማይዳላ አእምሮ በተደረገው ለመፍረድ፣ ሦስተኛ የጠራ የቋንቋ አገባብ የተመለከቱትንና የፈረዱትን ለማስታወቅ። የአገራችን የታሪክ ጻፎች ግን በእነዚህ ነገሮች ላይ ኃጢአት ይሰራሉ፤ በትልቁ ነገር ፈንታ ትንሹን ይመለከታሉ፤ ለእውነት መፍረድንም ትተው በአድልዎ ልባቸውን ያጠባሉ፤ አጻጻፋቸውም ድብልቅልቅ እየሆነ ለአንባቢው አይገባም።

የገብረ ሕይወት የታሪክ መልእክት የዛሬ 100 ዓመት የተለፈፈ ቢሆንም፣ ለሺ ዓመታዊው (ሚሊኒየምዊው) ማኅበረ ሰብ አሁንም ቆሞ ያስተጋባል።



ገብረ ሕይወት እውነተኛን የታሪክ አጻጻፍ ጽንሰ ሐሳብ ከሚያዩዋቸው ተግባራዊ ምሳሌዎች ጋር በማጣቀስ ትክክለኛ የታሪክ መረጃን ባለ ማሳወቅ ሊመጣ የቻለውን ጠስ እንዲህ ያመለክታሉ፡- «አንድ ልብ ብሩህ የአበሻ ሰው መሬት ትዞራላች ብሎ ቢያስተምር አሁን በቅርቡ በሐረርጌ በዳኛ ተይዞ አልነበረምን? አሁንስ በ1900 ዓ.ም. አንድ ሰው የተዋሕዶን ሃይማኖት ቢነቅፍ አዲስ አበባ ገበያ ላይ በደንጊያ አልተቀጠቀጠምን?» በማለት ታሪክን አጥበው በወገናዊነት ሊተረጉሙ የወደዱ ያስከተሉትን ያለ ማወቅ ጥፋት በመግለጽ ከጠዋቱ ጆሮ ያለው ይስማኝ ብለው አሳስበዋል። ፕሮፌሰር ባሕሩ ዘውዴ «Pioneers of Change in Ethiopia» በሚለው መጽሐፋቸው ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ ከሌሎች የእሳቸው ዘመን ንድ (Contemporary) የለውጥ ሐዋርያት ጋር ያደረጉትን የትምህርት ተሐድሶ ጥረት በተነተኑበት በስድስተኛው ምዕራፍ ውስጥ ገብረ ሕይወትንና ጥረታቸውን ለየት ባለ አጽንዖት ገልጸዋል። ካመለከቷቸው ዓበይት ነጥቦች ውስጥ አንዱ ንጉሦች ወይም በዙሪያቸው ያሉ መኳንንት ምርጫቸው ያደረጉት ታሪክን በሐቅ ላይ ተመሥርቶ መዘርዘርን ወይም ማስከበርን ሳይሆን፣ በየጊዜው ስለ እነርሱ ውዳሴና ምስጋና በማቅረብ አሞካሽተው የሚዘክራቸውንና የሚጽፍላቸውን በመሸለም፣ ርስት በመስጠትና በመሾም ታሪክ እንዲጻፍ እንደሚመርጡና በዚህም ታሪክ ጸሓፊውም ሆነ የተጻፈለት ከእውነት እንደ ተራራቁ ይተነትናሉ። አያይዘው በየዘመኑ ድልድይ የሚሰሩ፣ ትምህርት ቤት ለመሥራት የሚጥሩ፣ ዘመናዊ አኗኗርን የሚያስተዋውቁ ምንም ስፍራ እንዳልነበራቸው እንደ ገብረ ሕይወት ያሉት በማስተዋላቸው ይህ እንዲታረም ጥረት ያደርጉ እንደ ነበር ይገልጻሉ።



ገብረ ሕይወት ታሪክ ታሪክ ሆኖ በሰፊው ምስት መለኪያም ያልፍ ዘንድ፣ «ሰዎች ከእንቅልፍ በመባኘን የተግባር ሰው መሆን አለባቸው» ከማለት ባሻገር፡- ምርምር የየግለሰብ

ግላዊ ሀብት እንደ ሆነ ራሳቸውን ቀዳሚ አድርገው ይመክሩ ነበር። ለዚህም እንደ ብርቱ ተምሳሌት የሚያስቁጥራቸው «በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ ነው በማለት የዓለምን ስድሜ ከ 8000 ዓመት አለማስበለጠ በሕዝብ የተለመደ አባባል እንጂ ተገቢ እውነት አይደለም በማለት የምድርን ስድሜ ከሥነ ምድር ውጤት ጋር በማቆራኘት በትንሹ ወደ 150,000 ዓመታት ወደ ኋላ ማስመለስ እንደሚገባ» .. መጻፋቸው ነው። ገብረ ሕይወት ይህን ሲሉ፡- መጽሐፍ ቅዱስን ጥያቄ ውስጥ ሊከቱ ሳይሆን መጽሐፍን በማንበብ ሊተረጉሙ የሚነሱ ሁሉ ዙሪያ ዐቀፍ ትንታኔ ሊይዙ እንደሚገባ ማሳየታቸው ነበር።

ገብረ ሕይወት ባይከዳኝ እምነትን በተመለከተ ገብረተ ሰቡ እርስ በርስ በመቀባበል ሊተያይ የሚችሉበትን መሠረታዊ ቁም ነገሮች አስተላልፈዋል፤ ይህንንም የአጤ ምኒልክ የግዛት ዘመነ መንግሥት ሊፈጽመው ካልቻለ ዐልጋ ወራሻቸው ልጅ አያሱ እንዲፈጽሙት በማሳሰብ ዐሥር ጽኑ መልእክቶችን ጽፈዋል፤ ከዝርዝሮቹ ብዛት የተነሣ ሁሉን መጥቀስ ባይቻልም ሁለተኛው፣ አምስተኛውንና ዐሥረኛውን ብቻ አለፍ አለፍ ብለን ስንመለከት ባጭሩ የሚከተለውን ይመስላል፡-

መንግሥታችንም እንድትቀና የሚከተሉቱ ዐሥር ነገሮች በቶሎ ቢፈጸሙ ማለፊያ ነበር። መጀመሪያ ...

ሁለተኛ ሕዝቡ ለመንግሥት የሚከፍልው ግብር እንደየሀብቱ መጠን ቁርጥ ሆኖ ይታወቅለት። የሕዝቡም ቁጥር በመዝገብ ይግባ። እንዲሁም በየዓመት የሚወለደውና የሚሞተውም የሚጋባውና የሚፋታውም በመዝገብ ይታወቅ።

አምስተኛ ፍትሐ ነገሥታችን ከሠጠው ያደባባይ ሥርዓት ጋራ አይስማማም። ስለዚህ መንግሥት የሥርዓት አዋቆችን ሰብስቦ ከኤሮጳ ሥርዓት ጋራ የተስማማ ፍትሐ ነገሥት ያውጣ። ይህም ሲደረግ የኤሮጳን ሥርዓት የሚያውቅ አማካሪ



ያስፈልጋል። የተጻፈ ሥርዓት የሌለው መንግሥት ብዙ ዕድሜ የለውም።

ዐሥረኛ፣ የሃይማኖት ዐርነት ይታወጅ። የሃይማኖት ዐርነት ጥቅም መሆኑን የማያወቅ ብዙ ሰው ይኖራል፤ ስለዚህ የሚከተለውን ብናስተውል ደግ ነው። ያገራችን ሰው የተዋሕዶ ሃይማኖት ከሁሉ ሃይማኖት ይበልጣል ብሎ ያምናል፤ በልጦ ግን ምን ረባን? ማን ዐወቀው? የአገራችን ካህናት መንግሥት ጠበቃቸው ሁኖ ሌላ ሃይማኖት ሊገባ እንዳይፈቅድ ዐውቀው ሃይማኖታቸውን ለሕዝቡ ሊገልጹለት አሳብ የላቸውም። ስለዚህ ሕዝቡ እንኳን ተዋህዶ ማለት ምንድር እንደ ሆነ ሊለይ ቀርቶ የክርስቲያን ሃይማኖት አውራ መሠረት የሆነውን የወንጌልን ቃል አያወቅም። ስለዚህ ዐጉል ቀረ፤ የሃይማኖት ዐርነት እስኪታወጅ ድረስም ዐንጉል ይቀራል... ሃይማኖት የልብ ነገር ነው፤ ስለዚህ ሰማያዊው ንጉሥ እንጅ የዚህ ዓለም ንጉሥ አይቈጣጠረው። ወንጌል የቁግርን ለቁግር ስው የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ያለውም በዚህ ቢተረጉም ለመንግሥታችን ሳይበጅ አይቀርም። እነሆ ይህ ሁሉ ባጤ ምኒልክ ታስቦ ኖሮ ይሆናል፤ ነገር ግን አልተፈጸመም።

ገብረ ሕይወት አገር አፍቃሪ ብቻ ሳይሆኑ የአገር እድገት መሠረት ምን ሊሆን እንደሚገባው የመንግሥትም መኖር ድርሻው በሥራው እንዲገለጥ በተለይ «መንግሥትና የሕዝብ አስተዳደር» በተሰኘው መጽሐፋቸው አሳውቀዋል። ለዚህም የጀርመን ሊቅ አስቴር ሰሞሎ በልጅነት ዕድሜያቸው እንዲቀስሙ ያደረገውን ትምህርት እንዲህ በማለት ይጽፋሉ፡-

... እያንዳንዱ ሰው ሌላውን ሰው ሁሉ አጥቅቶ ለብቻው እንዲኖር ይወዳል፤ መንግሥት ግን በግዛቱ ውስጥ የሚኖሩትን ኅይለኞች ሁሉ እርስ በርሳቸው እንዲተፋፈሩ የግድ ይላቸዋል፤ የመንግሥት ጥረቱ ሕዝቡን ሁሉ አስማምቶ በመካከላቸው ሰላም ለማድረግ ነው...



በዚህም እምነታቸው የመንግሥት መኖር ለአንድ አገር አስፈላጊ ነው። ከዚህም የተነሳ እያንዳንዱ ዜጋ ኅላፊነቱን በአግባቡ እንዲወጣ፣ መንግሥትም ሕዝቡን በሌቅ እንዲያገለግል ጽሑፋቸው ያመለክታል። ስለ አገር ብልጽግና መሠረቱ ታታሪነት መሆኑን ሲያብራሩ፣ ከነጉድጓድ ድምፅና ከዝሆን ግዝፈት ይልቅ ለገብረ ጉንዳንና ለንብ ኅብረት ያደሳሉ።

ዕውቀት የሌለው ሰው የዝሆንን ቁመትና መብረቅ ሲያይ፣ የትልቅም ነጉድጓድ ጩኸት ሲሰማ የፈጣሪውን ሥራ ያደንቀዋል፤ አስተዋይ የሆነ ሃይማኖተኛው ግን የንብንና የጉንዳንን ትጋት፣ የሥራቸውንም ትክክልነት፣ የሥርዓታቸውን ማማር አይቶ በዚህ ዓለም ፍጥረት ይገረማል፤ ከመብረቅና ከነጉድጓድ ኅይልም ይልቅ የንብንና የጉንዳንን ተአምር ለፈጠረው የበለጠ ምስጋና ሁኖ ይታየዋል። እነዚህንም ሰሎሞን በመጽሐፈ ምሳሌ 6÷6፣ 30÷25 ላይ አብራርቶአቸዋል ... የአንድ አገር ሕዝብም ይበልጽግ ዘንድ እንዲህ ይሆን ዘንድ ይገባል።

ገብረ ሕይወት የሰው ታታሪነቱ ከሚገለጽበት አንዱና ዋናኛው ከመሬት ጋር ያለው መልካም ግንኙነት መሆኑን እንዲህ በማለት ያስረዳሉ፡-

መሬት ማናቸውንም ነገር ብትሰጥ በብድር ነው፣ ብድሩን ካልመለሱላት አንደ ባንኮች ሁሉ ታስቸግራለች በአይሁድና በክርስትና የሃይማኖት መጽሐፍ እንደምናየው ... ጥሪህ ግሪህ በግንባርህ ወዝ ብላም ሆነ መሬት ነህና ወደ መሬት ትመለሳለህ የተባለለት ሰው መሬትን ይንከባከባት ዘንድ ይገባል።

ገብረ ሕይወት የመሬትን አበዳሪነት ከባንክ ጋር ማነጻጸራቸው፡- ሰው እንጀራውን በመሬት ላይ በሠራ መጠን እንደሚያገኝ ሁሉ ኑሮውን ላደረጀባች መሬት ደግሞ በተራው ያላትን ንጥረ ነገር በመጠበቅ፣ በመተካት፣



በመንከባከብ ኅላፊነቱን ሊወጣ እንደሚገባው ያስረዳሉ። ነጋድራስ ገብረ ሕይወት የአካባቢ ጥበቃ ግንዛቤአቸው እጅግ የሚያስደንቅና በዘመኑ አውሮፓውያን ዘንድ እንኳ ይህ ለመታሰቡ የሚያጠያይቅ ነበር ማለት ይቻላል። በተለይም ማኅበራዊ አለመረጋጋት በሥነ ምግባር ላይ የሚያመጣውን ተጽዕኖ በስፋት ያተቱትን ዐጠር ባለ መልኩ ቀጥሎ መመልከት ይቻላል።

በሕዝቦች በጎሣዎችና በአንባዎች መካከል አንዱ የአንደኛውን አገር መሬት ፍለጋ በሚፈጠረው ተደጋጋሚ ጦርነት አስቀድሞ እየተሻሻለ ያለው አካባቢ ከመጥፋቱም በተጨማሪ ሰዎች ይሞታሉ፤ የተረፉትም ይሰደዳሉ፤ በያሉበት ለብዙ ጉዳት ይዳረጋሉ። በዚህ ሁኔታ ረሀብ፣ ስደትና በሽታ እየተፈራረቁ፣ የተፈጥሮ ጥሪት እየጠፋ ሰውም ምድርን መግዛት ይቅተዋል። ሰላም ፈላጊውም ሕዝብ ተደጋጋሚ ጥቃት ሲደርስበት እያለማና እያሻሻለ ያለውን መሬት እየተወራሰን ለመከላከል የሚያመቸውን ስፍራ ፍለጋ ወደየተረተሩ ይሰደዳል። ነጋድራስ ይህ ሁኔታ በኢትዮጵያ ሕዝብም ቅጥልጥል የታሪክ ሂደት እውነት መሆኑን ከአክሱማዊው መንግሥት አንሥቶ የነበረውን ቁርቁስ ዋቢ በመጥቀስ ያትታሉ። አምልኮተ አሐዱ አምላክ (Monotheism) መሠረት የሆነው ይሁዲነት በአክሱማዊው መንግሥት ጊዜ ገባ፤ እያደገም መጥቶ ብዙ ተከታዮችን አፈራ፤ በነባሩ ብዙ አማልክት አምላኪና (Polytheism) አዲስ በመጣው ይሁዲነት አምላኪዎች መካከል ጦርነት ተካሔደ፤ ከዚህ የተነሣ ነባሩ የተፈጥሮ ሀብት ተደመሰሰ፤ የለማው መልሶ ምድረ በዳ ሆነ፤ ብዙ ሕዝብም ዐለቀ፤ መሬት ተበላሸ፤ ለረጅም ጊዜም ለኢትዮጵያ በዕውቀት ወደ ኋላ መቅረት ምክንያት ሆነ። እንደ ገናም «የግራኝ መሐመድ ወረራ» በመባል የሚታወቀው ጦርነት ዐሥራ አምስት ዓመት የፈጀ በሰው፣ በመኖሪያ ቤቶችና በተፈጥሮ ደን ላይ የእሳት ዝናብ አዘነበ። እንደ ገና ሕዝቡ ከምርታማ ስፍራ ወደ ገደሉና ወደ ተረተሩ መሸሸጉን ቀጠለ። ይህም ለረጅም ጊዜ



፫

የትውልድን ቅስም ሰባሪና ነዋሪ ጥሪትን ያጠፋ ሆኖ ቀረ። በደርቡሾችና በጣሊያኖች የደረሰው ጥፋት በሰሜን ኢትዮጵያ ትግራይና ጎንደር ቀላል የማይባል ጥፋት አስከትሏል። እንዲያ እያለ ሕዝባችን ከአንዱ ክልል ወደ ሌላ ክልል ምክንያቱ በበዛ ጎጠኝነት ዕረፍት አጥቶ በእርጋታና በቁይታ ለሚገኝ አገር ዐቀፋዊ እድገት ባለደ ሆኖ ቀረ በማለት ታሪክን የተንተራሰ የሰላ ሥነ ምግባራዊ (Ecological) ትንተና ገና ዓለም በሙያው መስክ ሳትነቃ ሰጥተዋል።

እኒህ ሰው ስለ አንድ አገር ኢኮኖሚ ማደግ መሠረት ጣይ ነው ብለው ስለሚያምኑበት የባንክ አልግሎት ሲጽፉም ዐይነት ብዙ ባንኮች መኖራቸው ተገቢ ነው ይላሉ፤ ይህም በምኒልክ ጊዜ ሳይሆን በመቅረቱ ወራሲው መንግሥት ቢያርመው በማለት ተከታዩን አሰተያየት ጽፈው ነበር።

ዛሬ በኢትዮጵያ የቆመው .. ባንክ እፍ አቢሲኒያ.. ካቆመበት ቀን ጀምሮ እስከ ኅምሳ ዓመት ድረስ በኢትዮጵያ ሌላ ባንክ እንዳይቆም ውል ተቀብሏል፤ ከዚህ ቀደም እንደ ተረዳነው ግን ማናቸውም ነገር በጥቂቶች ሰዎች እጅ ገብቶ ሞኖፖል ሲሆን ለሕዝቡም ለመንግሥቱም ጉዳት ነው። ለአገሪቱም አንድ ሰው መጥቶ በአገርም ከእኔ በቀር ሌላ ሰው እንዳያርስ... ወይም እኔን ሳይጠይቅ በየቤቱ ማንም ወጥ እየሠራ እንዳይበላ ፈቃድ ይስጡኝ ብሎ ለምኖቸው ቢሆን፣ የሚናገራቸው ቃል ምንም ቢያምር የሚሰጠው ተስፋ ምንም ትልቅ ቢሆን ያለ ጥርጥር ይቁጡት ነበር..

ይህን ሲሉ አጼ ምኒልክ ባንክን አስመልክቶ የዕውቀት ባሕርይ በሌላቸው ሰዎች ቃል ተታለው ይህንን እንደ ፈጸሙ በመናገር ሲሆን ለአንድ አገር ዕድገት የተለያዩ ባንኮች ተወዳዳሪዎች ሆነው ሕዝቡን ቢያገለግሉ የተሻለ ውጤት ሊኖር እንደሚችልም ያኔ ቀድመው አሳስበዋል።

ለኢትዮጵያችን ቀድመው ደርሰው ነበር፤ አንተ በመባያ ዕድሜአቸው አንቱ



፪

የሚያሰኝ ሥራ ሠሩ። ምሁር ገለጻቸው የአገር ዕድገት ቅንጠት ማረጋገጫ፤ ለዚህች ምድር ፍቅር አሳቢ ሆነው የወጣትነት ትኩረታቸው ብዙ ዘመን እንደ ተጠራቀመ የሽምግልና ምክር ይኸው መቶ ዓመት ሲያስተጋባ ኖረ። የኒህ ሰው ዕድሜ 33 ዓመት ብቻ መሆኑ ይቆጫል! ይህን እንጂ ትልቁ ጥያቄ ስንት ዓመት ኖርን ሳይሆን ረጅሙንም ሆነ ዐጭሩን ዕድሜ እንዴት ኖርነው የሚለው ነው። ነጋድራስ በ1912 ነሐሴ ወር ትልቁን እንቅልፍ አንቀላፉት፤ አምላክ አሁን ከመቶ ዓመት በኋላ የአፍታ ዳግም ትንግኤ ዕድል ቢሰጣቸውና ኢትዮጵያን ቢያዩዋት ምን ትመስላቸው ይሆን?

መወደስ

ነጋድራስ ገብረ ሕይወት ምንኛ ተማሪ እሩቅ እያሰበ እርሱ ቅርብ ዐደረ ያልታደሉ ሰዎች ቀድመው እየመጡ የደነደነ አንጎል መክረው ላይለውጡ ድንቁርናን ታግለው ሳያንደባልሉት እንደተቃጠሉ እንዴት ይግቡ መሬት?



ትምህርት ውልብታ

ስህተት ነው ብለው ላመኑበት ነገር ምሁራዊ መልስ ለመስጠት መዘጋጀታቸው በትምህርት የገፉ ሁሉ ሊከተሉት የሚገባ ምሳሌ ነው።

አንድ ሰው በአገሩ ፓለቲካዊ ኢኮኖሚያዊና ማኅበራዊ ጉዳዮች ላይ መልካም ተጽእኖ የማምጣት ኅላፊነት እንዳለበት ከነጋድራስ ገብረ ሕይወት እንማራለን።

የሕይወት ቁም ነገር የሚለካው በዕድሜአችን ርዝመት ሳይሆን በዘመናችን የምንተገብረው ሥራ ፍሬአማ መሆን በመቻሉና ባለመቻሉ ነው።

ማኅበረ ፓለቲካዊ ለውጥ ከአንድ አገር ነባር ታሪክ ጋር መጣጣም የሚችልባቸው ሁኔታዎች ሲጎድሉ የለውጥ እንቅስቃሴዎች ምንም ያህል በቅንጠትና በዕውቀት ቢደገፉም ውጤቶቻቸው አስተማማኝ ሳይሆን ይችላል።

የአንድ ሰው የሥራ ውጤት ለትውልድ የሚተላለፈው በራሱ ጥረት ብቻ ሳይሆን በእውነተኛ የሕይወት ጓደኞችም ጭምር ነው። ይህንን ከገብረ ሕይወት ባይከዳኝና ከዳውሎስ መናመኖ እውነተኛ ጓደኝነት እንማራለን።

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች የተሰማሩባቸው የቀለም ትምህርት ዘርፍና ለገብረተሰብ ልማት አስተዋጽኦ የሚያደርጉበት መስክ ሊለያይ መቻሉን ከነጋድራስ ገብረ ሕይወት ተመክሮ ማየት ይቻላል።



የውልብታ ምንጭ

ጥጋቤ አስረስ የኃጋድራስ ገብረ ሕይወት ዐቅድ የሕይወት ታሪክ ፣ በቀ.ኃ.ሥ. የኒሽርስቲ የድግሪ ማሟያ ጽሑፍ 1962 ዓ. ም.

ገብረ ሕይወት ባይክዳኝ መንግሥትና የሕዝብ አስተዳደር 1916 ንግድ ማተሚያ ቤት

ገብረ ሕይወት ባይክዳኝ አጤ ምኒልክና አ.ትዮጵያ 1904 ዓ.ም.

አሸብር ገብረ ሕይወት የንግሥት አዜብ ታሪካዊ ጉዞ 1951ዓ.ም.

Bahiru Zewde *Pioneers of Change in Ethiopia: the Reformist Intellectuals of the Early Twentieth Century*, Eastern African Studies, Addis Ababa University Addis Ababa, 2005

Shiferaw Bekele, *Gabra Heywat Baykedagn and the Emergence of a Modern Intellectual Discourse*, Sociology, Ethnology Bulletin, Vol. 1, No 3 February 1994

ብርሃን መጽሔት 1994 ዓ.ም.

መስከረም ቅጽ 1 ፣ 3 ፣ 1973 ዓ.ም.

ሩሀ ቅጽ 2 1985 ዓ.ም.

ሰንደቅ 2ኛ ዓመት ቍጥር 77 1999 ዓ.ም.



መዝናኛ 1ኛ ዓመት ቍጥር 043 መጋቢት 25 ቍን 1997 ዓ.ም.

የአንባቢው የግል ማስታወሻ

Handwritten notes area with a pencil icon at the top left and a pencil icon at the bottom right. The area contains several horizontal lines for writing.

